

EBA/GL/2021/02

1. marts 2021

Retningslinjer

i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 om kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne for ML/TF-risikofaktorer"), som ophæver og erstatter retningslinjerne JC/2017/37

1. Compliance og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstillynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal de kompetente myndigheder senest den (07.09.2021) underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2021/02". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne

5. Disse retningslinjer omhandler de faktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (ML/TF) i forbindelse med deres virksomhed og i forbindelse med en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis transaktion med en fysisk eller juridisk person ("kunden"). De beskriver også, hvordan selskaberne bør justere omfanget af deres kundekendingsprocedurer, så de står i forhold til den konstaterede ML/TF-risiko.
6. Disse retningslinjer fokuserer primært på risikovurderinger af individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner, men selskaberne bør også anvende disse retningslinjer, når de vurderer ML/TF-risici på tværs af deres aktiviteter i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv (EU) 2015/849.
7. De faktorer og foranstaltninger, der er beskrevet i disse retningslinjer, er ikke udtømmende, og selskaberne bør overveje andre faktorer og foranstaltninger, hvor det er relevant.

Anvendelsesområde

8. Disse retningslinjer er rettet til kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, nr. 1 og 2, i direktiv (EU) 2015/849 og de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse selskabers overholdelse af deres forpligtelser til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT).
9. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer, når de vurderer tilstrækkeligheden af selskabers risikovurderinger og politikker og procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
10. De kompetente myndigheder bør også overveje, i hvilket omfang disse retningslinjer kan danne grundlag for vurderingen af den ML/TF-risiko, der er forbundet med deres sektor, hvilket er en del af den risikobaserede tilgang til tilsyn. ESA'erne har udstedt retningslinjer for risikobaseret tilsyn i overensstemmelse med artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849.
11. Overholdelsen af den europæiske ordning for finansielle sanktioner falder uden for rammene for disse retningslinjer.

Definitioner

12. I disse retningslinjer forstås ved:

- a) "kompetente myndigheder: de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at selskaber overholder kravene i direktiv (EU) 2015/849 som gennemført i national lovgivning²
- b) "selskaber": kredit- og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, nr. 1 og 2, i direktiv (EU) 2015/849
- c) "iboende risiko": risikoniveauet før begrænsning
- d) "jurisdiktioner, der er forbundet med højere ML/TF-risiko": lande, der udgør en højere ML/TF-risiko baseret på en vurdering af de risikofaktorer, der er fastsat i afsnit I i disse retningslinjer. Dette udelukker udpegede "højrisikotredjelande", der er identificeret som lande med strategiske mangler i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer Unionens finansielle system (artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849).
- e) "forretningsforbindelser eller transaktioner uden direkte kontakt": enhver transaktion eller forbindelse, hvor kunden ikke er fysisk til stede, dvs. på samme fysiske sted som selskabet eller en person, der handler på selskabets vegne. Dette omfatter situationer, hvor kundens identitet verificeres via videoforbindelse eller lignende teknologiske midler.
- f) "lejlighedsvis transaktion": en transaktion, der ikke gennemføres som led i en forretningsforbindelse som defineret i artikel 3, nr. 13, i direktiv (EU) 2015/849
- g) "samlekonto": en bankkonto, der er åbnet af en kunde, f.eks. en advokat eller notar, til opbevaring af vedkommendes klienters penge. Klienternes penge vil blive behandlet under ét, men klienterne kan ikke direkte anmode banken om at gennemføre transaktioner
- h) "restrisiko": risikoniveauet efter begrænsning
- i) "risiko": virkningerne af og sandsynligheden for, at hvidvask af penge (ML) og finansiering af terrorisme (TF) finder sted
- j) "risikovillighed": det risikoniveau, som et selskab er parat til at acceptere
- k) "risikofaktorer": variabler, som enten alene eller i kombination kan øge eller mindske ML/TF-risikoen i forbindelse med en enkelt forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion
- l) "risikobaseret tilgang": en tilgang, hvorved kompetente myndigheder og selskaber identificerer, vurderer og forstår de ML/TF-risici, som selskaber er eksponeret for, og træffer foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som står i rimeligt forhold til disse risici
- m) "tomt bankselskab": (shell bank) som defineret i artikel 3, nr. 17, i direktiv (EU)

² Artikel 4, stk. 2, nr. ii), i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 4, stk. 2, nr. ii), i forordning (EU) nr. 1094/2010 og artikel 4, stk. 3, nr. ii) i forordning (EU) nr. 1093/2010.

2015/849

- n) "midlernes oprindelse": oprindelsen af de midler, der indgår i en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis transaktion. Dette omfatter både den aktivitet, der genererede de midler, der er anvendt i forretningsforbindelsen, f.eks. kundens løn, samt de midler, hvormed kundens midler blev overført
- o) "kilden til formue": oprindelsen af kundens samlede formue, f.eks. arv eller opsparing.

3. Gennemførelse

Anvendelsesdato

1. Disse retningslinjer finder anvendelse tre måneder efter offentliggørelsen på alle EU's officielle sprog.

Afsnit I: Generelle retningslinjer

Disse retningslinjer er opdelt i to dele. Afsnit I er et generelt afsnit, der gælder for alle selskaber. Afsnit II er sektorspecifikt. Afsnit II kan ikke stå alene og bør læses i sammenhæng med afsnit I.

Retningslinje 1: Risikovurderinger — nøgleprincipper for alle selskaber

- 1.1. Selskaberne bør sikre, at de har et indgående kendskab til alle ML/TF-risici, de er eksponeret for.

Generelle betragtninger

- 1.2. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne vurdere:

- a) den ML/TF-risiko, de er eksponeret for som følge af arten og kompleksiteten af deres virksomhed (risikovurdering, der omfatter hele virksomheden), og
- b) den ML/TF-risiko, de er eksponeret for som følge af en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis transaktion (individuelle risikovurderinger).

Hver risikovurdering bør bestå af to særskilte, men indbyrdes forbundne, trin:

- a) afdækning af ML/TF-risikofaktorer og
- b) vurdering af ML/TF-risikoen.

- 1.3. Ved vurderingen af det overordnede niveau af den ML/TF-restrisiko, der er forbundet med deres virksomhed og med individuelle forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner, bør selskaberne tage hensyn til niveauet af den iboende risiko såvel som kvaliteten af kontrollerne og andre risikobegrænsende faktorer.
- 1.4. Som fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne registrere og dokumentere deres risikovurdering af hele virksomheden samt eventuelle ændringer af denne risikovurdering på en måde, som sætter selskabet og de kompetente myndigheder i stand til at forstå, hvordan den blev udført, og hvorfor den blev udført på en bestemt måde.
- 1.5. Selskaber, der er kreditinstitutter og investeringsselskaber, bør i denne forbindelse også henviser til EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse³.

³ Retningslinjer vedrørende intern ledelse, EBA/GL/2017/11.

Opdatering af risikovurderinger

- 1.6. Selskaberne bør indføre systemer og kontroller for at sikre, at deres vurderinger af den ML/TF-risiko, der er forbundet med deres virksomhed og med deres individuelle forretningsforbindelser under revision, altid er opdaterede og relevante.
- 1.7. De systemer og kontroller, som selskaberne bør indføre for at sikre, at deres individuelle risikovurderinger og risikovurdering af hele virksomheden altid er opdaterede, omfatter følgende:
 - a) Der fastsættes en dato i hvert kalenderår, hvor den næste opdatering af den virksomhedsdækkende risikovurdering vil finde sted, og en risikoafhængig dato for den individuelle risikovurdering for at sikre, at nye risici eller risici i fremvækst medtages.
 - b) Hvis selskabet inden denne dato bliver opmærksom på, at der er opstået en ny ML/TF-risiko, eller en eksisterende risiko er steget, bør dette afspejles i deres individuelle risikovurderinger og risikovurdering af hele virksomheden så hurtigt som muligt.
 - c) Alle forhold, der i den relevante periode kan have betydning for risikovurderinger, f.eks. interne rapporter om mistænkelige transaktioner, manglende overholdelse og efterretninger fra frontofficerer, bør omhyggeligt registreres.
- 1.8. Som led heri bør selskaberne sikre, at de har indført de nødvendige systemer og kontroller til at identificere nye ML/TF-risici og at de kan vurdere disse risici og, hvor det er relevant, rettidigt indarbejde dem i deres virksomhedsdækkende og individuelle risikovurderinger.
- 1.9. De systemer og kontroller, som selskaberne bør indføre for at identificere nye risici, omfatter:
 - a) processer, der skal sikre, at interne oplysninger, såsom oplysninger indhentet som led i et selskabs løbende overvågning af forretningsforbindelser, gennemgås regelmæssigt for at identificere tendenser og nye problemer i forbindelse med både individuelle forretningsforbindelser og selskabets forretninger
 - b) processer, der skal sikre, at selskabet regelmæssigt gennemgår relevante informationskilder, herunder de kilder, der er anført i retningslinje 1.28-1.30, særligt:
 - i. med hensyn til individuelle risikovurderinger:
 - a. terrorvarslinger og ordninger for finansielle sanktioner eller ændringer heraf, straks de udstedes eller meddeles, hvor det sikres, at disse følges op efter behov, og
 - b. medierapporter, som er relevante for de sektorer eller jurisdiktioner, hvor selskabet er aktivt.

- ii. med hensyn til risikovurderinger af hele virksomheden:
 - a. varslinger og rapporter om retshåndhævelse
 - b. tematiske undersøgelser og lignende publikationer udgivet af kompetente myndigheder og
 - c. processer til indsamling og gennemgang af oplysninger om risici, navnlig risici i forbindelse med nye kategorier af kunder, lande eller geografiske områder, nye produkter, nye tjenester, nye distributionskanaler og nye overholdelsessystemer og kontroller.
- c) samarbejde med andre repræsentanter for industrien og kompetente myndigheder (f.eks. rundbordskonferencer, konferencer og uddannelse) og processer for orientering af relevant personale om eventuelle resultater.

1.10. Selskaberne bør fastsætte hyppigheden af komplette revisioner af deres virksomhedsdækkende og individuelle risikovurderinger på et risikobaseret grundlag.

Risikovurderinger af hele virksomheden

1.11. Risikovurderinger af hele virksomheden bør hjælpe selskaberne med at forstå, hvor de er eksponeret for ML/TF-risici, og hvilke områder af deres virksomhed de bør prioritere i kampen mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

1.12. Med henblik herpå bør selskaberne anlægge et holistisk syn på de ML/TF-risici, som de er udsat for, ved at identificere og vurdere den ML/TF-risiko, der er forbundet med de produkter og tjenester, de tilbyder, de jurisdiktioner, de opererer i, de kunder, de tiltrækker, og de transaktions- eller leveringskanaler, de anvender til at servicere deres kunder.

1.13. Selskaberne bør:

- a) identificere risikofaktorer på grundlag af oplysninger fra en række interne og eksterne kilder, herunder de kilder, der er anført i retningslinje 1.30-1.31
- b) tage hensyn til relevante risikofaktorer i afsnit I og II i disse retningslinjer og
- c) tage hensyn til bredere, kontekstuelle faktorer såsom sektorspecifik risiko og geografisk risiko, som kan have betydning for deres ML/TF-risikoprofiler.

1.14. Selskaberne bør sikre, at deres risikovurderinger af hele virksomheden er tilpasset deres forretningsprofil og tager hensyn til de faktorer og risici, der er specifikke for selskabets virksomhed, uanset om selskabet udarbejder sin egen risikovurdering af hele virksomheden eller indgår aftale med en ekstern part om at udarbejde risikovurderingen af hele virksomheden. Hvis et selskab er en del af en koncern, der udarbejder en risikovurdering for hele koncernen, bør selskabet ligeledes overveje, om risikovurderingen for hele koncernen

er tilstrækkelig detaljeret og specifik til at afspejle selskabets aktiviteter og de risici, det er eksponeret for som følge af koncernens forbindelser til lande og geografiske områder, og om nødvendigt supplere koncernens risikovurdering. Hvis koncernen har hovedsæde i et land, der er forbundet med et højt korruptionsniveau, bør dette afspejles i selskabets risikovurdering, selv om risikovurderingen for hele koncernen ikke siger noget herom.

- 1.15. Det er usandsynligt, at en generel ML/TF-risikovurdering, der ikke er tilpasset selskabets specifikke behov og forretningsmodel ("standardvurdering af ML/TF-risiko"), eller en koncerndækkende risikovurdering, der anvendes ukritisk, vil opfylde kravene i artikel 8 i direktiv (EU) 2015/849.

Proportionalitet

- 1.16. Som fastsat i artikel 8 i direktiv (EU) 2015/849 skal de skridt, et selskab tager for at identificere og vurdere ML/TF-risici på tværs af sine aktiviteter, stå i et rimeligt forhold til hvert selskabs art og størrelse. Små selskaber, der ikke tilbyder komplekse produkter eller tjenesteydelser, og som har begrænset eller udelukkende indenlandsk eksponering, behøver måske ikke en kompleks eller avanceret risikovurdering.

Gennemførelse

- 1.17. Selskaberne bør
- a) stille deres risikovurdering af hele virksomheden til rådighed for de kompetente myndigheder
 - b) træffe foranstaltninger til at sikre, at medarbejderne har kendskab til risikovurderingen af hele virksomheden, herunder hvordan den påvirker deres daglige arbejde, i henhold til artikel 46, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, og
 - c) informere den øverste ledelse om resultaterne af deres risikovurdering af hele virksomheden og sikre, at den øverste ledelse får tilstrækkelige oplysninger til at forstå og tage stilling til den risiko, som deres virksomhed er udsat for.

Sammenkobling af risikovurderinger af hele virksomheden og individuelle risikovurderinger

- 1.18. Selskaberne bør anvende resultaterne af deres risikovurdering af hele virksomheden som grundlag for deres politikker, kontroller og procedurer vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som fastsat i artikel 8, stk. 3 og 4, i direktiv (EU) 2015/849. Selskaberne bør sikre, at deres risikovurdering af hele virksomheden også afspejler de skridt, der er taget for at vurdere ML/TF-risikoen i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner og deres ML/TF-risikovillighed.

- 1.19. For at overholde retningslinje 1.18 og også med hensyn til retningslinje 1.21 og 1.22 bør selskaberne anvende risikovurderingen af hele virksomheden som grundlag for den indledende kundekendskabsprocedure, de vil anvende i specifikke situationer og på bestemte typer kunder, produkter, tjenester og leveringskanaler.
- 1.20. Individuelle risikovurderinger bør danne grundlag for en risikovurdering af hele virksomheden, men kan ikke erstatte denne.

Individuelle risikovurderinger

- 1.21. Selskaberne bør fastslå, hvilke ML/TF-risici de er eller kan blive eksponeret for, hvis de indgår eller opretholder en forretningsforbindelse, eller hvis de gennemfører en lejlighedsvis transaktion.
- 1.22. Når selskaberne identificerer de ML/TF-risici, der er forbundet med en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis transaktion, bør de tage relevante risikofaktorer i betragtning, herunder hvem deres kunde er, de lande eller geografiske områder, de opererer i, de specifikke produkter, tjenesteydelser og transaktioner, som kunden ønsker, og de kanaler, som selskabet anvender til at levere disse produkter, tjenesteydelser og transaktioner.

Indledende kundekendskabsprocedure

- 1.23. Inden et selskab indgår en forretningsforbindelse eller udfører en lejlighedsvis transaktion, bør det gennemføre indledende kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 14, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849.
- 1.24. De indledende kundekendskabsprocedurer bør som minimum omfatte risikobaserede foranstaltninger med henblik på at:
- a) identificere kunden og eventuelt kundens egentlige ejer
 - b) kontrollere kundens identitet på grundlag af pålidelige og uafhængige kilder og, hvor det er relevant, kontrollere den egentlige ejers identitet, således at selskabet med sikkerhed ved, hvem den egentlige ejer er, og
 - c) fastlægge forretningsforbindelsens formål og tilsigtede karakter.
- 1.25. Selskaberne bør justere omfanget af de indledende kundekendskabsforanstaltninger på et risikobaseret grundlag under hensyntagen til resultaterne af deres risikovurdering af hele virksomheden. Hvis den risiko, der er forbundet med en forretningsforbindelse, sandsynligvis er lav, kan selskaberne anvende lempede kundekendskabsprocedurer, hvis det er tilladt i henhold til national lovgivning. Hvis den risiko, der er forbundet med en forretningsforbindelse, sandsynligvis er forhøjet, skal selskaberne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer.

Anvendelse af en holistisk tilgang

- 1.26. Selskaberne bør indsamle tilstrækkelige oplysninger til, at de finder det godtgjort, at de har identificeret alle relevante risikofaktorer, når forretningsforbindelsen indledes, og under hele forretningsforbindelsen, eller inden de gennemfører den lejlighedsvis transaktion. Om nødvendigt bør selskaberne gennemføre yderligere kundekendskabsforanstaltninger og vurdere disse risikofaktorer for at få et holistisk billede af den risiko, der er forbundet med en bestemt forretningsforbindelse eller lejlighedsvis transaktion.
- 1.27. Det forventes ikke, at selskaberne udarbejder en udførlig kunderisikoprofil for lejlighedsvis transaktioner.

Løbende kundekendskabsprocedurer

- 1.28. Selskaberne bør anvende de oplysninger, de indhenter i løbet af forretningsforbindelsen, i individuelle risikovurderinger (se "Overvågning" i retningslinje 4).

Informationskilder

- 1.29. For at identificere en ML/TF-risiko bør selskaberne benytte oplysninger fra flere kilder, som kan tilgås individuelt eller via kommercielt tilgængelige værktøjer eller databaser, der samler oplysninger fra flere kilder.
- 1.30. Selskaberne bør altid tage følgende informationskilder i betragtning:
- a) Europa-Kommissionens supranationale risikovurdering
 - b) Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande
 - c) oplysninger fra regeringer, såsom regeringernes nationale risikovurderinger, politiske erklæringer og advarsler samt begrundelser til relevant lovgivning
 - d) oplysninger fra tilsynsmyndigheder, f.eks. vejledning og begrundelse i tilsynsbøder
 - e) information fra finansielle efterretningsenheder (FIU'er) og retshåndhævende myndigheder såsom trusselsrapporter, indberetninger og typologier, og.
 - f) oplysninger indhentet som led i de indledende kundekendskabsprocedurer og den løbende overvågning.
- 1.31. Andre informationskilder bør bl.a. omfatte:
- a) selskabets egen viden og faglige ekspertise
 - b) information fra erhvervsorganisationer om f.eks. typologier og risici i fremvækst

- c) information fra civilsamfundet, f.eks. korrupsionsindekser og landerapporter
 - d) oplysninger fra internationale standardiseringsorganer, f.eks. gensidige evalueringsrapporter eller retligt ikkebindende sortlister, herunder dem, der er anført i retningslinje 2.11-2.15
 - e) oplysninger fra troværdige og pålidelige åbne kilder, f.eks. rapporter i velrenommerede aviser
 - f) information fra troværdige og pålidelige kommercielle organisationer, f.eks. risiko- og efterretningsrapporter, og
 - g) oplysninger fra statistiske organisationer og den akademiske verden.
- 1.32. Selskaberne bør fastsætte typen og antallet af kilder på et risikobaseret grundlag under hensyntagen til arten og kompleksiteten af deres virksomhed. Selskaberne bør normalt ikke kun forlade sig på én kilde til at identificere ML/TF-risici.

Retningslinje 2: Identifikation af ML/TF-risikofaktorer

- 2.1. Selskaberne bør identificere risikofaktorer vedrørende deres kunder, lande eller geografiske områder, produkter og tjenesteydelser og leveringskanaler som beskrevet i disse retningslinjer, idet der også tages hensyn til den ikkeudtømmende liste over faktorer i bilag II og III til direktiv (EU) 2015/849.
- 2.2. Selskaberne bør bemærke, at følgende risikofaktorer ikke er udtømmende, og at det heller ikke forventes, at selskaberne tager alle risikofaktorer i betragtning i alle tilfælde.

Risikofaktorer vedrørende kunden

- 2.3. Når selskaberne identificerer den risiko, der er forbundet med deres kunder, herunder deres kunders egentlige ejere, bør de tage hensyn til risikoen i forbindelse med:
- a) kundens og dennes egentlige ejers forretningsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed
 - b) kundens og dennes egentlige ejers omdømme og
 - c) kundens og dennes egentlige ejers art og adfærd, herunder om dette kan tyde på en øget risiko for finansiering af terrorisme.
- 2.4. Risikofaktorer, der kan være relevante ved identificeringen af den risiko, der er forbundet med en kundes eller en kundes egentlige ejers virksomhed eller erhvervmæssige aktivitet, omfatter:

- a) Har kunden eller den egentlige ejer forbindelser til sektorer, der normalt er forbundet med en højere korruptionsrisici, såsom byggeri, lægemidler og sundhedspleje, våbenhandel og -forsvar, udvindingsindustrien eller offentlige indkøb?
- b) Har kunden eller den egentlige ejer forbindelser til sektorer, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, f.eks. visse pengeservicevirksomheder, kasinoer eller forhandlere af ædelmetaller?
- c) Har kunden eller den egentlige ejer forbindelser til sektorer, der involverer betydelige kontantbeløb?
- d) Hvis kunden er en juridisk person, en trust eller en anden form for retligt arrangement, hvad er formålet med deres etablering? Hvad er f.eks. arten af deres virksomhed?
- e) Har kunden f.eks. politiske forbindelser? Er det f.eks. en politisk eksponeret person, eller er dens egentlige ejer en politisk eksponeret person? Har kunden eller den egentlige ejer andre relevante forbindelser til en politisk eksponeret person? Er nogen af kundens ledere f.eks. politisk eksponerede personer, og udøver disse politisk eksponerede personer i så fald betydelig kontrol over kunden eller den egentlige ejer? Hvis en kunde eller dennes egentlige ejer er en politisk eksponeret person, skal selskaberne altid anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv (EU) 2015/849.
- f) Indtager kunden eller den egentlige ejer en anden fremtrædende position, eller har kunden eller den egentlige ejer en høj offentlig profil, der sætter vedkommende i stand til at misbruge denne position for at opnå personlig vinding? Er de f.eks. højtstående lokale eller regionale embedsmænd, der kan påvirke tildelingen af offentlige kontrakter, beslutningstagende medlemmer af højt profilerede sportsorganisationer eller privatpersoner, der vides at påvirke regeringen og andre højtstående beslutningstagere?
- g) Er kunden en juridisk person, der er underlagt oplysningskrav, som kan håndhæves, og som sikrer, at pålidelige oplysninger om kundens egentlige ejer er offentligt tilgængelige, f.eks. offentlige børsnoterede selskaber, der gør en sådan offentliggørelse til en betingelse for notering?
- h) Er kunden et kredit- eller finansieringsinstitut, der handler for egen regning fra en jurisdiktion med en effektiv ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og føres der tilsyn med overholdelsen af de lokale forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme? Er der dokumentation for, at kunden har været genstand for tilsynsforanstaltninger eller håndhævelse på grund af manglende overholdelse

af forpligtelserne til at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller bredere adfærdskrav i de senere år?

- i) Er kunden en offentlig forvaltning eller virksomhed fra en jurisdiktion med et lavt korruptionsniveau?
- j) Er kundens eller den egentlige ejers baggrund i overensstemmelse med, hvad selskabet ved om vedkommendes tidligere, nuværende eller planlagte forretningsaktivitet, vedkommendes omsætning, midlernes oprindelse og kilden til kundens eller den egentlige ejers formue?

2.5. Følgende risikofaktorer kan være relevante ved identificeringen af den risiko, der er forbundet med kundens eller den egentlige ejers omdømme:

- a) Findes der negative medierapporter eller andre relevante informationskilder om kunden? Er der f.eks. fremsat påstande om kriminalitet eller terrorisme mod kunden eller den egentlige ejer? Er disse i bekræftende fald pålidelige og troværdige? Selskaberne bør bl.a. vurdere troværdigheden af påstandene på grundlag af datakildens kvalitet og uafhængighed og den fortsatte rapportering af disse påstande. Selskaberne bør bemærke, at fraværet af straffedomme i sig selv muligvis ikke er tilstrækkelig til at afvise påstande om forseelser.
- b) Har kunden, den egentlige ejer eller nogen offentligt kendt forbindelse til dem fået deres aktiver infrosset på grund af administrative eller strafferetlige procedurer eller påstande om terrorisme eller finansiering af terrorisme? Har selskabet rimelig grund til at formode, at kunden eller den egentlige ejer eller enhver, der er offentligt kendt for at være tæt knyttet til dem, på et eller andet tidspunkt tidligere har været genstand for en sådan infrysning af aktiver?
- c) Ved selskabet, om kunden eller den egentlige ejer tidligere har været genstand for en indberetning af mistænkelige transaktioner?
- d) Har selskabet interne oplysninger om kundens eller den egentlige ejers integritet, f.eks. i forbindelse med en langvarig forretningsforbindelse?

2.6. Følgende risikofaktorer kan være relevante ved identificeringen af den risiko, der er forbundet med kundens eller den egentlige ejers art og adfærd. Selskaberne bør bemærke, at alle disse risikofaktorer ikke nødvendigvis gør sig gældende fra begyndelsen. De opstår måske først, når der er etableret en forretningsforbindelse:

- a) Har kunden legitime grunde til ikke at kunne fremlægge solid dokumentation for sin identitet, måske fordi vedkommende er asylansøger?
- b) Er selskabet i tvivl om rigtigheden eller nøjagtigheden af kundens eller den egentlige ejers identitet?

- c) Er der tegn på, at kunden kan forsøge at undgå, at der etableres en forretningsforbindelse? Har kunden f.eks. til hensigt at gennemføre én transaktion eller flere enkeltstående transaktioner, hvor etablering af en forretningsforbindelse kan give mere økonomisk mening?
- d) Er kundens ejer- og kontrolstruktur gennemsigtig, og giver den mening? Hvis kundens ejer- og kontrolstruktur er kompleks eller uigennemsigtig, er der så en klar kommerciel eller lovlig begrundelse?
- e) Udsteder kunden ihændehaveraktier, eller har den proformaaktionærer?
- f) Er kunden en juridisk person eller et arrangement, der kan anvendes som et formueforvaltningsselskab (asset-holding vehicle)?
- g) Er der en god grund til ændringer i kundens ejer- og kontrolstruktur?
- h) Anmoder kunden om transaktioner, der er komplekse, usædvanlige eller uventet store, der har et usædvanligt eller uventet mønster, der tilsyneladende ikke har et økonomisk eller lovligt formål, eller som mangler en sund forretningsmæssig begrundelse? Er der grund til at formode, at kunden forsøger at unddrage sig specifikke tærskler som dem, der er fastsat i artikel 11, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 og i givet fald national lovgivning?
- i) Anmoder kunden om unødvendig eller urimelig hemmeligholdelse? Er kunden f.eks. tilbageholdende med at dele kundekendskabsoplysninger, eller synes vedkommende at skjule den sande karakter af sin virksomhed?
- j) Kan kilden til kundens eller den egentlige ejers formue eller midlernes oprindelse let forklares, f.eks. gennem deres beskæftigelse, arv eller investeringer? Er forklaringen plausibel?
- k) Anvender kunden de produkter og tjenesteydelser, som de har erhvervet sig, som forventet, da forretningsforbindelsen blev etableret?
- l) Hvis kunden er ikke-resident, kan vedkommende da blive bedre opfyldt andre steder? Er der en sund økonomisk og lovlig begrundelse for, at kunden anmoder om den type finansielle tjenesteydelse, der efterspørges? Selskaberne bør bemærke, at artikel 16 i direktiv 2014/92/EU giver kunder, der er lovligt bosiddende i Unionen, ret til at oprette en basal betalingskonto, men denne ret gælder kun i det omfang, kreditinstitutterne kan opfylde deres forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 1, stk. 7, og artikel 16, stk. 4, i direktiv 2014/92/EU.

2.7. Ved identificeringen af den risiko, der er forbundet med en kundes eller den egentlige ejers art og adfærd, bør selskaberne være særligt opmærksomme på risikofaktorer, som, selv om de ikke er specifikke for finansiering af terrorisme, kan pege på en øget TF-risiko, navnlig i situationer, hvor der også er andre TF-risikofaktorer. Med henblik herpå bør selskabernes minimum tage hensyn til følgende risikofaktorer:

- a) Er kunden eller den egentlige ejer en person, der er opført på listerne over personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger, og som er omfattet af restriktive foranstaltninger⁴, eller vides det, at de har tætte personlige eller erhvervsmæssige forbindelser med personer, der er opført på sådanne lister (f.eks. fordi de er i et forhold med eller på anden måde lever sammen med en sådan person)?
- b) Er kunden eller den egentlige ejer en person, som offentligt vides at være genstand for efterforskning for terrorvirksomhed eller er blevet dømt for terrorvirksomhed, eller vides det, at vedkommende har tætte personlige eller erhvervsmæssige forbindelser til en sådan person (f.eks. fordi vedkommende er i et forhold med eller på anden måde lever sammen med en sådan person)?
- c) Udfører kunden transaktioner, der er kendetegnet ved indgående og udgående pengeoverførsler fra og/eller til lande, hvor grupper, der udfører terrorhandlinger, vides at operere, som vides at være kilder til finansiering af terrorisme, eller som er underlagt internationale sanktioner? I bekræftende fald, kan disse overførsler da let forklares ved f.eks. familiebånd eller forretningsforhold?
- d) Er kunden en nonprofitorganisation
 - i. hvis aktiviteter eller ledelse offentligt er kendt for at være forbundet med ekstremisme eller terrorsympati? eller
 - ii. hvis transaktionsadfærd er kendetegnet ved masseoverførsler af store beløb til jurisdiktioner, der er forbundet med højere ML/TF-risici, og højrisikotredjelande?
- e) Udfører kunden transaktioner, der er kendetegnet ved store pengestrømme på kort tid, og som involverer nonprofitorganisationer med uklare forbindelser (er de f.eks. hjemmehørende på samme fysiske sted, har de de samme repræsentanter eller medarbejdere, eller har de flere konti under samme navn)?

⁴ Se f.eks. Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (2001/931/CFSP) (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 93), Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70) og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban (EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9). Du kan også se EU's sanktionskort på <https://www.sanctionsmap.eu/>.

- f) Overfører kunden eller agter vedkommende at overføre midler til personer omhandlet i litra a) og b)?

2.8. Ud over de informationskilder, der er anført i retningslinje 1.30 og 1.31, bør selskaberne være særligt opmærksomme på FATF's typologier for finansiering af terrorisme, som opdateres regelmæssigt⁵.

Lande og geografiske områder

2.9. Når selskaberne identificerer den risiko, der er forbundet med deres lande og geografiske områder, bør de tage hensyn til risikoen i forbindelse med:

- a) de jurisdiktioner, hvor kunden er baseret eller er hjemmehørende, og hvor den egentlige ejer er hjemmehørende
- b) de jurisdiktioner, hvor kunden og den egentlige ejer har deres hovedforretningssteder, og
- c) de jurisdiktioner, hvortil kunden og den egentlige ejer har relevante personlige eller forretningsmæssige forbindelser, eller hvor de har finansielle eller juridiske interesser.

2.10. Selskaberne bør bemærke, at arten af og formålet med forretningsforbindelsen eller typen af virksomhed ofte er afgørende for den relative betydning af de enkelte landes og geografiske risikofaktorer. F.eks.:

- a) Hvis de midler, der anvendes i forretningsforbindelsen, er blevet genereret i udlandet, vil omfanget af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge og effektiviteten af et lands retssystem være særlig relevant.
- b) Hvis der modtages midler fra eller sendes til jurisdiktioner, hvor grupper, der begår terrorhandlinger, vides at være aktive, bør selskaberne overveje, i hvilket omfang dette kan forventes eller kan give anledning til mistanke, på grundlag af, hvad selskabet ved om formålet med og arten af forretningsforbindelsen.
- c) Hvis kunden er et kredit- eller finansieringsinstitut, bør selskaberne være særligt opmærksomme på tilstrækkeligheden af landets ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og effektiviteten af dets tilsyn hermed.
- d) Hvis kunden er en trust eller en anden form for retligt arrangement eller har en struktur eller funktioner, der svarer til truster, såsom fiducie, fideicomiso eller Treuhand, bør selskaberne tage hensyn til, i hvilket omfang det land, hvor kunden og eventuelt den egentlige ejer er registreret, reelt overholder

⁵ <http://www.fatf-gafi.org/publications/methodsandtrends/documents/ml-tf-risks.html>.

internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet og informationsudveksling.

2.11. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer effektiviteten af en jurisdiktions ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, omfatter:

- a) Har Kommissionen identificeret landet som et land med strategiske mangler i dets ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849? I disse tilfælde kan selskaberne finde flere oplysninger i retningslinje 4.53-4.57.
- b) Forbyder landets lovgivning gennemførelsen af koncernpolitikker og - procedurer, og er der navnlig situationer, hvor Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 bør finde anvendelse?
- c) Findes der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om kvaliteten af jurisdiktions kontrol af bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder oplysninger om kvaliteten og effektiviteten af myndighedernes håndhævelse og tilsyn? Eksempler på mulige kilder omfatter gensidige evalueringsrapporter fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) eller FATF-lignende regionale organer (et godt udgangspunkt er resuméet og de vigtigste resultater og vurderingen af overholdelsen af anbefaling 10, 26 og 27 og Immediate Outcome 3 og 4), FATF's liste over højrisikojurisdiktioner og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, Den Internationale Valutafonds (IMF's) vurderinger og rapporter om vurderingsprogrammet for den finansielle sektor (FSAP). Selskaberne bør bemærke, at medlemskab af FATF eller FSRB (f.eks. Moneyval) ikke i sig selv betyder, at jurisdiktions ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er tilstrækkelig og effektiv.

2.12. Selskaberne bør bemærke, at direktiv (EU) 2015/849 ikke anerkender tredjelandes "ækvivalens", og at EU-medlemsstaternes lister over ækvivalente jurisdiktioner ikke længere ajourføres. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, bør selskaberne kunne identificere jurisdiktioner med lavere risiko i overensstemmelse med disse retningslinjer og bilag II til direktiv (EU) 2015/849.

2.13. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer omfanget af den risiko for finansiering af terrorisme, der er forbundet med en jurisdiktion, omfatter:

- a) Er der oplysninger, f.eks. fra retshåndhævende myndigheder eller troværdige og pålidelige åbne medier, der tyder på, at en jurisdiktion yder finansiering eller støtte til terroraktiviteter, enten fra officielle kilder eller fra organiserede grupper eller organisationer inden for den pågældende jurisdiktion?

- b) Er der oplysninger, f.eks. fra retshåndhævende myndigheder eller troværdige og pålidelige åbne medier, der tyder på, at grupper, der begår terrorhandlinger, vides at operere i landet eller territoriet?
- c) Er jurisdiktionen underlagt finansielle sanktioner, embargoer eller foranstaltninger vedrørende terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning udstedt af f.eks. FN eller EU?

2.14. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer en jurisdiktions grad af gennemsigtighed og overholdelse af skattereglerne, omfatter:

- a) Er der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om, at landet anses for at være i overensstemmelse med internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet og informationsudveksling? Er der dokumentation for, at de relevante regler gennemføres effektivt i praksis? Eksempler på mulige kilder omfatter rapporter fra OECD's Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet, som vurderer jurisdiktioner med hensyn til gennemsigtighed og informationsudveksling på skatteområdet, vurderinger af jurisdiktionens tilsagn om automatisk udveksling af oplysninger baseret på den fælles indberetningsstandard, vurderinger af overholdelsen af FATF's anbefaling 9, 24 og 25 og Immediate Outcome 2 og 5 fra FATF eller FSRB, vurderinger udført i forbindelse med EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og IMF's vurderinger (f.eks. IMF's vurderinger af personalet på offshorefinanscentre).
- b) Har jurisdiktionen forpligtet sig til og effektivt gennemført den fælles indberetningsstandard for automatisk udveksling af oplysninger, som G20 vedtog i 2014?
- c) Har jurisdiktionen indført pålidelige og tilgængelige registre over reelt ejerskab?

2.15. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer den risiko, der er forbundet med omfanget af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge, omfatter:

- a) Findes der oplysninger fra troværdige og pålidelige offentlige kilder om omfanget af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge, jf. artikel 3, nr. 4, i direktiv (EU) 2015/849, f.eks. korruption, organiseret kriminalitet, skattekriminalitet og grov svig? Eksempler omfatter indekser for iagttaget korruption, OECD's landerapporter om gennemførelsen af OECD's konvention om bekæmpelse af bestikkelse og "World Drug Report" udsendt af FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse.
- b) Findes der oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om jurisdiktionens kapacitet til at efterforske og retsforfølge disse lovovertrædelser?

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

2.16. Når selskaberne identificerer den risiko, der er forbundet med deres produkter, tjenesteydelser og transaktioner, bør de tage hensyn til risikoen i forbindelse med:

- a) graden af gennemsigtighed eller åbenhed i produktet, tjenesteydelsen eller transaktionen
- b) produktets, tjenesteydelsens eller transaktionens kompleksitet, og
- c) produktets, tjenesteydelsens eller transaktionens værdi eller størrelse.

2.17. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer den risiko, der er forbundet med et produkts, en tjenesteydelses eller en transaktions gennemsigtighed, omfatter:

- a) I hvilket omfang giver produkter eller tjenesteydelser kunden eller den egentlige ejer eller de begunstigede strukturer mulighed for at forblive anonym eller skjule deres identitet? Eksempler på sådanne produkter og tjenester omfatter ihændehaveraktier, betroede indskud, offshoreselskaber og visse truste samt juridiske enheder såsom fonde, der kan struktureres på en sådan måde, at de kan drage fordel af anonymitet og gøre det muligt at handle med skuffeselskaber eller selskaber med proformaaktionærer.
- b) I hvilket omfang er det muligt for en tredjemand, der ikke indgår i forretningsforbindelsen, at give instrukser, f.eks. i forbindelse med visse korrespondentbankforbindelser?

2.18. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer den risiko, der er forbundet med kompleksiteten af et produkt, en tjenesteydelse eller en transaktion, omfatter:

- a) Hvor kompleks er transaktionen, og involverer den flere parter eller flere jurisdiktioner, f.eks. i forbindelse med visse handelsfinansieringstransaktioner? Er transaktionerne ligetil? Foretages der f.eks. regelmæssige indbetalinger til en pensionskasse?
- b) I hvilket omfang tillader produkter eller tjenester betalinger fra tredjemand, og hvilket omfang accepterer de overbetalinger, hvor dette normalt ikke kan forventes? Hvis der forventes betalinger fra tredjemand, kender selskabet da tredjemands identitet, f.eks. er det en statslig myndighed eller en garant? Eller finansieres produkterne og tjenesteydelserne udelukkende ved overførsel af midler fra kundens egen konto hos et andet finansieringsinstitut, der er underlagt standarder for og tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og

finansiering af terrorisme bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som svarer til dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849?

- c) Forstår selskabet de risici, der er forbundet med dets nye eller innovative produkt eller tjenesteydelse, navnlig når dette indebærer anvendelse af nye teknologier eller betalingsmetoder?

2.19. De risikofaktorer, som selskaberne bør tage i betragtning, når de identificerer den risiko, der er forbundet med et produkts, en tjenesteydelses eller en transaktions værdi eller størrelse, omfatter:

- a) I hvilket omfang er produkterne eller tjenesteydelserne kontantintensive? Det samme gælder mange betalingstjenester, men også visse anfordringskonti.
- b) I hvilket omfang letter eller tilskynder produkterne eller tjenesteydelserne til transaktioner af høj værdi? Er der lofter over transaktionsværdier eller præmieniveauer, der kan begrænse anvendelsen af produktet eller tjenesteydelsen til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme?

Risikofaktorer i forbindelse med leveringskanaler

2.20. Når selskaberne identificerer den risiko, der er forbundet med den måde, hvorpå kunden erhverver sig de produkter eller tjenesteydelser, de har behov for, bør de tage hensyn til risikoen i forbindelse med:

- a) det omfang, hvori forretningsforbindelsen gennemføres uden direkte kontakt, og
- b) eventuelle introduktionsvirksomheder eller mellemmand, som selskabet måtte benytte, og arten af deres forhold til selskabet.

2.21. Ved vurderingen af den risiko, der er forbundet med den måde, hvorpå kunden erhverver sig produkterne eller tjenesteydelserne, bør selskaberne tage en række faktorer i betragtning, herunder:

- a) om kunden fysisk er til stede med henblik på identifikation. Hvis det ikke er tilfældet, om selskabet
 - i. anvendte en pålidelig form for kundekendingskontrol uden direkte kontakt og
 - ii. tog skridt til at forhindre personforfalskning eller identitetssvig.

Selskaberne bør anvende retningslinje 4.29-4.31 i disse situationer.

- b) om kunden er blevet introduceret af en anden del af den samme finanskoncern, og i hvilket omfang selskabet i så fald kan forlade sig på denne introduktion som sikkerhed for, at kunden ikke vil udsætte selskabet for en overdreven ML/TF-risiko, og hvad selskabet har gjort for at sikre sig, at koncernenheden anvender

kundekendskabsforanstaltninger efter EØS-standarderne i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv (EU) 2015/849

- c) om kunden er blevet introduceret af en tredjemand, f.eks. en bank, der ikke er en del af den samme koncern, eller en mellemmand, og i bekræftende fald:
- i. om tredjemanden er en reguleret person, der er omfattet af AML-forpligtelser, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/849, og om tredjemanden er et finansieringsinstitut, eller om dens vigtigste forretningsaktivitet ikke er relateret til levering af finansielle tjenesteydelser
 - ii. om tredjemanden anvender kundekendskabsprocedurer, fører fortegnelser i overensstemmelse med EØS-standarderne, er underlagt tilsyn med hensyn til forpligtelser og forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv (EU) 2015/849, og om der er tegn på, at tredjemandens overholdelse af gældende lovgivning eller lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er utilstrækkelig, f.eks. om tredjemanden er blevet straffet for overtrædelser af forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - iii. om de er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Hvis en tredjemand er etableret i et højrisikotredjeland, som Kommissionen har identificeret som et land med strategiske mangler, må selskaberne ikke benytte den pågældende tredjemand. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan en sådan tredjemand dog benyttes, hvis formidleren er en filial eller et majoritetsejet datterselskab af et andet selskab, der er etableret i Unionen, og at selskabet har tillid til, at formidleren fuldt ud overholder koncernens politikker og procedurer i overensstemmelse med artikel 45 i direktiv (EU) 2015/849⁶.
 - iv. hvad selskabet har gjort for at sikre sig, at:
 - a. tredjemanden altid fremlægger den nødvendige identitetsdokumentation
 - b. tredjemanden straks efter anmodning forelægger relevante kopier af identifikations- og kontroldata eller elektroniske data som omhandlet i bl.a. artikel 27 i direktiv (EU) 2015/849
 - c. tredjemandens kundekendskabsforanstaltninger er af en sådan kvalitet, at de er pålidelige, og

⁶ Artikel 26, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

- d. det niveau af kundekendskabsforanstaltninger, som tredjemanden anvender, står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, i betragtning af at tredjemanden vil have anvendt kundekendskabsforanstaltninger til egne formål og potentielt i en anden sammenhæng.
- d) om kunden er blevet introduceret via en tilknyttet agent, dvs. uden direkte kontakt med selskabet, og i hvilket omfang selskabet kan forvisse sig om, at agenten har indhentet tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at selskabet kender kunden og det risikoniveau, der er forbundet med forretningsforbindelsen
- e) i hvilket omfang eventuelle uafhængige eller tilknyttede agenter løbende involveres i forretningsaktiviteterne, og hvordan dette påvirker selskabets viden om kunden og den løbende risikostyring
- f) hvis selskabet, i det omfang det er tilladt i henhold til national lovgivning, anvender en ekstern tjenesteyder til aspekter af sine forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, om det da har overvejet, hvorvidt den eksterne tjenesteyder er en forpligtet enhed, og om det har taget højde for de risici, der er fastsat i EBA's retningslinjer for outsourcing (EBA/GL/2019/02), såfremt disse retningslinjer finder anvendelse.

Retningslinje 3: Vurdering af ML/TF-risiko

- 3.1. Selskaberne bør anvende de risikofaktorer, de har identificeret, til at vurdere det samlede ML/TF-risikoniveau.

Anvendelse af en holistisk tilgang

- 3.2. Selskaberne bør anlægge et holistisk syn på de ML/TF-risikofaktorer, som de har identificeret, og som til sammen afgør niveauet af ML/TF-risiko i forbindelse med en forretningsforbindelse, en lejlighedsvis transaktion eller deres virksomhed.
- 3.3. Selskaberne bør bemærke, at tilstedeværelsen af isolerede risikofaktorer ikke nødvendigvis flytter et forhold til en højere eller lavere risikokategori, medmindre andet er fastsat i direktiv (EU) 2015/849 eller national lovgivning.

Vægtning af risikofaktorer

- 3.4. Ved vurderingen af ML/TF-risikoen kan selskaberne beslutte at vægte faktorer forskelligt afhængigt af deres relative betydning.

- 3.5. Ved vægtning af risikofaktorer bør selskaberne foretage en kvalificeret vurdering af relevansen af forskellige risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelser, lejlighedsvis transaktioner eller deres forretningsaktiviteter. Dette bevirker ofte, at selskaberne tildeler forskellige "scorer" til forskellige faktorer. Selskaberne kan f.eks. fastslå, at en kundes personlige forbindelser til en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, er mindre relevante som følge af karakteren det produkt, kunden ønsker.
- 3.6. I sidste ende vil den vægt, der tillægges hver af disse faktorer, sandsynligvis variere fra produkt til produkt og fra kunde til kunde (eller kundekategori) og fra selskab til selskab. Ved vægtning af risikofaktorer bør selskaberne sikre:
- a) at vægtningen ikke i urimelig grad påvirkes af blot én faktor
 - b) at økonomiske eller profitmæssige hensyn ikke påvirker risikovurderingen
 - c) at vægtningen ikke fører til en situation, hvor det er umuligt at klassificere en forretningsforbindelse som en høj risiko
 - d) at bestemmelserne i direktiv (EU) 2015/849 eller national lovgivning vedrørende situationer, der altid udgør en høj risiko for hvidvask af penge, ikke kan tilsidesættes af selskabets vægtning, og
 - e) at de om nødvendigt kan tilsidesætte alle automatisk genererede risikoscorer. Begrundelsen for beslutningen om at tilsidesætte sådanne scorer bør dokumenteres på passende vis.
- 3.7. Hvis et selskab anvender automatiserede IT-systemer til at tildele overordnede risikoscorer med det formål at kategorisere forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner og ikke udvikler disse internt, men køber dem fra en ekstern udbyder, bør det forstå, hvordan systemet fungerer, og hvordan det kombinerer eller vægter risikofaktorer for at opnå en samlet risikoscore. Et selskab skal altid kunne sikre sig, at de tildelte scorer afspejler selskabets forståelse af ML/TF-risikoen, og det bør kunne påvise dette over for den kompetente myndighed.

Risikokategorisering

- 3.8. Selskaberne bør træffe beslutning om den mest hensigtsmæssige måde at kategorisere risici på. Dette afhænger af arten og omfanget af selskabets aktiviteter og de typer af ML/TF-risiko, som det er eksponeret for. Selskaber kategoriserer ofte en risiko som høj, middel og lav, men der kan også anvendes andre kategorier.
- 3.9. Efter risikovurderingen og under hensyntagen til både iboende risici og eventuelle afbødende foranstaltninger, som det har identificeret, bør et selskab kategorisere sine forretningsområder samt forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner i overensstemmelse med det opfattede ML/TF-risikoniveau.

Retningslinje 4: Kundekendskabsforanstaltninger, der skal anvendes af alle selskaber

- 4.1. Et selskabs risikovurdering af hele virksomheden og individuelle risikovurderinger bør lægge til grund for selskabets målretning af håndteringen af ML/TF-risici, både ved accept af nye kunder og i løbet af en forretningsforbindelse.
- 4.2. Selskaberne bør sikre, at deres politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bygger på og afspejler deres risikovurdering.
- 4.3. De bør også sikre, at deres politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er lettilgængelige, effektive og forståelige for alle relevante medarbejdere, og at de anvendes.
- 4.4. Når selskaberne opfylder deres forpligtelse i henhold til artikel 8 i direktiv 2015/849 til at indhente godkendelse af deres politikker, kontroller og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme fra deres øverste ledelse, bør de sikre, at den øverste ledelse har adgang til tilstrækkelige data, herunder selskabets risikovurdering af hele virksomheden med hensyn til ML/TF, så den kan danne sig et informeret billede af disse politikkers og procedurers tilstrækkelighed og effektivitet og navnlig deres kundekendskabspolitikker og -procedurer.

Kundekendskabsprocedurer

- 4.5. Kundekendskabsforanstaltninger bør medvirke til at give selskaberne en bedre forståelse af den risiko, der er forbundet med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner.
- 4.6. Selskaberne skal anvende hver af de kundekendskabsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, men kan fastsætte omfanget af hver af disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag.
- 4.7. Selskaberne bør i deres politikker og procedurer klart angive:
 - a) Kundens og eventuelt den egentlige ejers identitet for hver kundetype og kategori af produkter og tjenesteydelser, som verificeres med henblik på kundekendskab. Selskaberne kan anvende de sektorspecifikke retningslinjer i afsnit II i disse retningslinjer, som indeholder yderligere detaljer om identifikation af kunder og deres egentlige ejere.
 - b) Hvad der udgør en lejlighedsvis transaktion i forbindelse med deres virksomhed, og på hvilket tidspunkt en række enkeltstående transaktioner udgør en forretningsforbindelse snarere end en lejlighedsvis transaktion, idet der tages hensyn til faktorer som f.eks. hyppigheden eller den regelmæssighed, hvormed kunden vender tilbage for at gennemføre lejlighedsvis transaktioner, og i hvilket

omfang forbindelsen forventes at have eller synes at have et element af varighed. Selskaberne bør bemærke, at den beløbsmæssige tærskel i artikel 11, litra b), i direktiv (EU) 2015/847 kun er relevant i det omfang, den udløser et absolut krav om at anvende kundekendskabsforanstaltninger. En række lejlighedsvis transaktioner kan være en forretningsforbindelse, selv om denne tærskel ikke nås.

- c) hvilket niveau og hvilken type kundekendskab der skal gælde for individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner
- d) hvordan de forventer, at kundens og eventuelt den egentlige ejers identitet vil blive kontrolleret, og hvordan de forventer, at arten af og formålet med forretningsforbindelsen etableres
- e) hvilket overvågningsniveau der skal anvendes under hvilke omstændigheder
- f) hvordan og i hvilke situationer der kan kompenseres for svagere former for identifikation og kontrol af identitet gennem øget overvågning, og
- g) selskabets risikovillighed.

4.8. Som fastsat i artikel 13, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne kunne godtgøre over for deres kompetente myndighed, at de kundekendskabsprocedurer, de har anvendt, står i et rimeligt forhold til ML/TF-risiciene.

Finansiell inklusion og risikobegrænsning

4.9. "Risikobegrænsning" henviser til en beslutning, der træffes af et selskab om ikke længere at tilbyde tjenesteydelser til visse kategorier af kunder, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Da den risiko, der er forbundet med individuelle forretningsforbindelser, vil variere, selv inden for en kategori, kræver anvendelsen af en risikobaseret tilgang ikke, at selskaberne afviser eller afslutter forretningsforbindelser med hele kategorier af kunder, der anses for at udgøre en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør nøje afveje behovet for finansiell inklusion med behovet for at mindske ML/TF-risikoen.

4.10. Som led heri bør selskaberne indføre passende og risikobaserede politikker og procedurer for at sikre, at deres tilgang til anvendelse af kundekendskabsprocedurer ikke medfører, at lovlige kunder nægtes adgang til finansielle tjenesteydelser uden begrundelse. Hvis en kunde har legitime og troværdige grunde til ikke at kunne fremlægge traditionelle former for identitetsdokumentation, bør selskaberne overveje at mindske ML/TF-risikoen på andre måder, herunder ved:

- a) at tilpasse omfanget og intensiteten af overvågningen på en måde, der står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, der er forbundet med kunden, herunder risikoen for, at en kunde, der har fremlagt en svagere form for identitetsdokumentation, måske ikke er den, vedkommende hævder at være, og
- b) kun at tilbyde basale finansielle produkter og tjenesteydelser, hvilket begrænser brugernes mulighed for at misbruge disse produkter og tjenesteydelser til økonomisk kriminalitet. Med sådanne basale finansielle produkter og tjenesteydelser kan det også være lettere for selskaberne at identificere usædvanlige transaktioner eller transaktionsmønstre, herunder utilsigtet anvendelse af et produkt. Eventuelle begrænsninger skal dog være forholdsmæssige og må ikke urimeligt eller unødigt begrænse kundernes adgang til finansielle og tjenesteydelser.

4.11. Selskaberne kan eventuelt se EBA's udtalelse om anvendelsen af kundekendingsprocedurer over for kunder, der er asylansøgere fra højrisikotredjelande eller -territorier (EBA-OP-2016-07).

Egentlige ejere

4.12. Når selskaberne opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 til at kontrollere kundens ejer- og kontrolstruktur, bør de som minimum tage følgende skridt:

- a) Selskaberne bør spørge kunden, hvem vedkommendes reelle ejere er.
- b) Selskaberne bør dokumentere de indhentede oplysninger.
- c) Selskaberne bør derefter træffe alle nødvendige og rimelige foranstaltninger til at kontrollere oplysningerne. De bør i denne forbindelse overveje at bruge eventuelle tilgængelige registre over reelt ejerskab.
- d) Trin b) og c) bør anvendes på et risikobaseret grundlag.

Registre over reelt ejerskab

4.13. Selskaberne bør være opmærksomme på, at anvendelsen af oplysninger i registre over reelt ejerskab ikke i sig selv opfylder deres forpligtelse til at træffe passende og risikobaserede foranstaltninger til at identificere den reelle ejer og kontrollere vedkommendes identitet. Selskaberne skal eventuelt tage yderligere skridt med henblik på at identificere den egentlige ejer og kontrollere vedkommendes identitet, navnlig hvis risikoen i forbindelse med forretningsforbindelsen øges, eller hvis selskabet er i tvivl om, hvorvidt den person, der er opført i registret, er den endelige egentlige ejer.

Kontrol ved hjælp af andre midler

- 4.14. Kravet om at identificere og træffe alle nødvendige og rimelige foranstaltninger med henblik på at kontrollere identiteten af den egentlige ejer vedrører kun den fysiske person, der i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne imidlertid også træffe rimelige foranstaltninger for at forstå kundens ejer- og kontrolstruktur.
- 4.15. De foranstaltninger, som selskaberne træffer for at forstå kundens ejer- og kontrolstruktur, bør være tilstrækkelige til, at selskabet med rimelighed kan forvisse sig om, at det forstår den risiko, der er forbundet med de forskellige ejer- og kontrolniveauer. Selskaberne bør navnlig sikre sig følgende:
- a) kundens ejer- og kontrolstruktur er ikke unødigt kompleks eller uigennemsigtig, eller
 - b) komplekse eller uigennemsigtige ejer- og kontrolstrukturer har en legitim lovlig eller økonomisk begrundelse.
- 4.16. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne informere FIU'en, hvis kundens ejer- og kontrolstruktur giver anledning til mistanke, og de har rimelig grund til at formode, at midlerne kan være udbytte af kriminelle aktiviteter eller er relateret til finansiering af terrorisme.
- 4.17. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på personer, der kan udøve "kontrol ved hjælp af andre midler" i henhold til artikel 3, nr. 6, litra a), nr. i), i direktiv (EU) 2015/849. Eksempler på "kontrol ved hjælp af andre midler" omfatter bl.a.:
- a) kontrol uden direkte ejerskab, f.eks. gennem nære familieforhold eller historiske eller kontraktmæssige forbindelser
 - b) anvendelse eller udnyttelse af de aktiver, der ejes af kunden
 - c) ansvar for strategiske beslutninger, der grundlæggende påvirker en juridisk persons forretningspraksis eller generelle ledelse.
- 4.18. Selskaberne bør på et risikobaseret grundlag beslutte, om kundens ejer- og kontrolstruktur skal kontrolleres.

Identifikation af kundens øverste ledere

- 4.19. Hvis kunden er en juridisk enhed, bør selskaberne gøre deres yderste for at identificere den egentlige ejer som defineret i artikel 3, nr. 6, litra a), nr. i), i direktiv (EU) 2015/849.
- 4.20. Selskaberne bør kun identificere kundens øverste ledere som egentlige ejere, hvis:

- a) de har udtømt alle muligheder for at identificere den fysiske person, som i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden
 - b) deres manglende evne til at identificere den fysiske person, som i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, ikke giver anledning til mistanke om ML/TF, og
 - c) de finder det godtgjort, at kundens begrundelse for, at den fysiske person, som i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden, ikke kan identificeres, er plausibel.
- 4.21. Når selskaberne beslutter, hvilken eller hvilke øverste ledere der skal identificeres som reel ejer, bør de vurdere, hvem der har det endelige og overordnede ansvar for kunden og træffer bindende beslutninger på kundens vegne.
- 4.22. I disse tilfælde bør selskaberne klart dokumentere deres grunde til at identificere den øverste leder frem for kundens egentlige ejer, og de skal registrere de foranstaltninger, som de har truffet i denne forbindelse⁷.

Identifikation af den egentlige ejer af en offentlig forvaltning eller en statsejet virksomhed

- 4.23. Hvis kunden er en offentlig forvaltning eller en statsejet virksomhed, bør selskaberne følge vejledningen i retningslinje 4.21 og 4.22 for at identificere den øverste leder.
- 4.24. I disse tilfælde, og navnlig hvis den risiko, der er forbundet med forbindelsen, øges, f.eks. fordi den statsejede virksomhed er fra et land, der er forbundet med et højt korruptionsniveau, bør selskaberne tage risikobaserede skridt til at fastslå, at den person, som de har identificeret som den egentlige ejer, er behørigt bemyndiget af kunden til at handle på kundens vegne.
- 4.25. Selskaberne bør også tage behørigt hensyn til muligheden for, at den øverste leder hos kunden kan være en politisk eksponeret person. Hvis dette er tilfældet, skal selskaberne anvende skærpede kundekendingsprocedurer over for denne øverste leder i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849 og vurdere, om det omfang, hvori den politisk eksponerede person kan påvirke kunden, kan give anledning til en øget ML/TF-risiko, og om det kan være nødvendigt at anvende skærpede kundekendingsprocedurer over for kunden.

Dokumentation for identitet

- 4.26. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, litra a) og b), i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne kontrollere kundernes og eventuelt deres egentlige ejeres identitet på grundlag af pålidelige og uafhængige oplysninger og data, uanset om disse indhentes på afstand, elektronisk eller i papirform.

⁷ Artikel 3, stk. 6, litra a), nr. ii), i direktiv (EU) 2015/849.

4.27. Selskaberne bør i deres politikker og procedurer fastsætte, hvilke oplysninger og data de vil behandle som pålidelige og uafhængige i forbindelse med kundekendingsprocedurer. Med henblik herpå bør selskaberne overveje følgende:

- a) Hvad gør data eller oplysninger pålidelige? Selskaberne bør overveje forskellige grader af pålidelighed, som de bør fastsætte på grundlag af
 - i. i hvilket omfang kunden har været underlagt visse former for kontrol i forbindelse med indhentningen af de leverede oplysninger eller data
 - ii. den eventuelle officielle status for den person eller institution, der har foretaget kontrollen
 - iii. det sikkerhedsniveau, der er forbundet med det anvendte digitale ID-system, og
 - iv. hvor let de angivne identitetsoplysninger eller data kan forfalskes.

b) Hvad gør data eller oplysninger uafhængige? Selskaberne bør overveje forskellige grader af uafhængighed, som de bør fastsætte på grundlag af, i hvilket omfang den person eller institution, der oprindeligt udstedte eller leverede dataene eller oplysningerne:

- i. er knyttet til kunden gennem direkte personlige, faglige eller familiemæssige bånd og
- ii. kan være blevet uretmæssigt påvirket af kunden.

I de fleste tilfælde bør selskaberne kunne behandle offentligt udstedte oplysninger eller data som oplysninger eller data med højeste grad af uafhængighed og pålidelighed.

4.28. Selskaberne bør vurdere de risici, der er forbundet med hver type dokumentation, der er fremlagt, og den anvendte identifikations- og verificeringsmetode, og sikre, at den valgte metode og type står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, der er forbundet med kunden.

Situationer uden direkte kontakt

4.29. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, når forretningsforbindelsen indledes, etableres eller gennemføres i situationer uden direkte kontakt, eller når en lejlighedsvis transaktion foretages i situationer uden direkte kontakt, bør selskaberne:

- a) træffe passende foranstaltninger for at sikre, at kunden er den, han hævder at være, og
- b) vurdere, om forbindelsen eller den lejlighedsvis transaktion uden direkte kontakt giver anledning til en øget ML/TF-risiko, og i bekræftende fald justere

deres kundekendskabsforanstaltninger i overensstemmelse hermed. Ved vurderingen af den risiko, der er forbundet med forbindelser uden direkte kontakt, bør selskaberne tage hensyn til de risikofaktorer, der er fastsat i retningslinje 2.

- 4.30. Hvis den risiko, der er forbundet med en forbindelse eller en lejlighedsvis transaktion uden direkte kontakt, øges, bør selskaberne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med retningslinje 4.46. Selskaberne bør navnlig overveje, om det vil være hensigtsmæssigt med skærpede foranstaltninger til kontrol af kundens identitet eller øget løbende overvågning af forbindelsen.
- 4.31. Selskaberne bør være opmærksomme på, at brugen af elektroniske identifikationsmidler ikke i sig selv giver anledning til en øget ML/TF-risiko, navnlig hvis disse elektroniske midler giver en høj grad af sikkerhed i henhold til forordning (EU) nr. 910/2014.

Anvendelse af innovative teknologiske midler til identitetskontrol

- 4.32. Direktiv (EU) 2015/849 er teknologineutral, og selskaberne kan vælge at bruge elektroniske og/eller papirbaserede midler til at dokumentere deres kunders identitet. I henhold til artikel 13, stk. 1, litra a) og b), i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne imidlertid sikre, at denne dokumentation er baseret på oplysninger eller data fra pålidelige og uafhængige kilder.
- 4.33. Selskaber, der anvender eller har til hensigt at anvende innovative teknologiske midler til identifikations- og verificeringsformål, bør vurdere, i hvilket omfang anvendelsen af innovative teknologiske løsninger kan afhjælpe eller forværre ML/TF-risici, navnlig i situationer uden direkte kontakt. Som led i denne vurdering bør selskaberne have udførlige oplysninger om:
- a) IKT- og sikkerhedsrisiciene, navnlig risikoen for, at den innovative løsning kan være uegnet eller upålidelig eller kan manipuleres
 - b) kvalitative risici, navnlig risikoen for, at de informationskilder, der anvendes til verifikationsformål, ikke er tilstrækkeligt uafhængige og pålidelige og derfor ikke lever op til EU-retten eller national ret, og risikoen for, at omfanget af den innovative løsnings identitetskontrol ikke står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen
 - c) juridiske risici, navnlig risikoen for, at udbyderen af den teknologiske løsning ikke overholder gældende databeskyttelseslovgivning, og
 - d) risici for personforfalskning, dvs. risikoen for, at en kunde ikke er den, vedkommende hævder at være. Selskaberne bør også overveje risikoen for, at personen ikke er en virkelig person.

- 4.34. Selskaber, der anvender en ekstern leverandør i stedet for selv at udvikle deres egen innovative løsning, er i sidste ende ansvarlige for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til kundekendskab. De bør være klar over deres forhold til leverandøren af innovative løsninger (f.eks. om der er tale om et outsourcingforhold, eller om anvendelsen af den innovative løsning indebærer en form for afhængighed af en tredjemand, jf. afdeling 4 i direktiv (EU) 2015/849), og tage tilstrækkelige skridt til at sikre, at leverandøren af innovative løsninger:
- a) er registreret hos de relevante nationale myndigheder med henblik på at få adgang til og opbevare personoplysninger i overensstemmelse med EU's retlige standarder som fastsat i forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse)⁸ og lovgivning om gennemførelse af denne forordning
 - b) har adgang til og anvender et tilstrækkeligt bredt udvalg af data fra forskellige kilder og over tid, herunder gælder navnlig følgende:
 - i. elektronisk dokumentation baseret på en kundes pas er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt i en situation uden direkte kontakt, hvis det ikke ledsages af kontrol, der kan sikre, at kunden er den, vedkommende udgiver sig for at være, og at dokumentet ikke er blevet manipuleret, og
 - ii. en enkelt datakilde eller et enkelt tidspunkt er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt til at opfylde verifikationsstandarderne i de fleste situationer.
 - c) er kontraktligt forpligtet til at overholde de forpligtelser, der er fastsat i deres aftale og bindende normer i EU-retten og national ret, og til straks at underrette selskabet, hvis der sker ændringer, og
 - d) fungerer på en gennemsigtig måde, således at selskabet til enhver tid ved, hvilke kontroller der blev udført, hvilke kilder der blev anvendt, hvilke resultater der blev opnået, og hvor robuste disse resultater var.
- 4.35. Hvis den eksterne udbyder er et selskab, der er etableret i et tredjeland, bør selskabet sikre sig, at det forstår de juridiske og operationelle risici samt de databeskyttelseskrav, der er forbundet hermed, og effektivt afbøder disse risici.
- 4.36. Selskaberne bør over for deres kompetente myndigheder kunne påvise, at det er hensigtsmæssigt at anvende en bestemt innovativ løsning.
- 4.37. Selskaberne kan eventuelt se ESA'ernes fælles udtalelse fra 2018 om anvendelsen af innovative løsninger i kundekendskabsproceduren, som indeholder yderligere detaljer om disse spørgsmål.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Fastlæggelse af forretningsforbindelsens art og formål

4.38. De foranstaltninger, som selskaberne træffer for at fastlægge forretningsforbindelsens art og formål, bør stå i et rimeligt forhold til den risiko, der er forbundet med forbindelsen, og være tilstrækkelige til, at selskabet kan vide, hvem kunden er, og hvem kundens egentlige ejere er. Selskaberne bør som minimum træffe foranstaltninger for at få kendskab til:

- a) arten af kundens aktiviteter eller forretning
- b) hvorfor kunden har valgt selskabets produkter og tjenesteydelser
- c) værdien af og kilderne til de midler, der vil blive ført gennem kontoen
- d) hvordan kunden vil anvende selskabets produkter og tjenesteydelser
- e) om kunden har andre forretningsforbindelser med andre dele af selskabet eller dets bredere koncern, og i hvilket omfang dette påvirker selskabets kendskab til kunden, og
- f) hvad der udgør "normal" adfærd for denne kunde eller kategori af kunder.

4.39. Selskaberne kan anvende risikofaktorerne i retningslinje 2.4-2.6 i disse retningslinjer.

Lempede kundekendskabskrav

4.40. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan selskaberne anvende lempede kundekendskabsprocedurer i situationer, hvor ML/TF-risikoen i forbindelse med en forretningsforbindelse er blevet vurderet til at være lav. Lempede kundekendskabsprocedurer er ikke en undtagelse fra nogen af kundekendskabsforanstaltningerne. Selskaberne kan dog justere beløbet, tidsplanen eller typen af hver eller alle kundekendskabsforanstaltningerne, så de står i forhold til lave risiko, de har konstateret.

4.41. Lempede kundekendskabsprocedurer kan bl.a. omfatte:

- a) Tidspunktet for gennemførelsen af kundekendskabsprocedurerne, f.eks. hvis det ønskede produkt eller den ønskede transaktion har egenskaber, der begrænser deres anvendelse til ML/TF-formål, f.eks. ved at:
 - i. kontrollere kundens eller den egentlige ejers identitet, når forretningsforbindelsen indgås
 - ii. kontrollere kundens eller den egentlige ejers identitet, når transaktionerne overstiger en fastsat tærskel, eller når en rimelig tidsfrist er udløbet. Selskaberne skal sikre, at:

- a. dette ikke medfører en de facto-fritagelse for kundekendskab, dvs. at selskaberne skal sikre, at kundens eller den egentlige ejers identitet i sidste ende verificeres
 - b. tærsklen eller tidsfristen er fastsat på et rimeligt lavt niveau (selv om selskaberne med hensyn til finansiering af terrorisme bør bemærke, at en lav tærskel i sig selv måske ikke er tilstrækkelig til at reducere risikoen)
 - c. de har indført systemer til påvisning af, hvornår tærsklen eller tidsfristen er nået, og
 - d. de ikke udsætter kundekendskabsprocedurerne eller forsinker indhentningen af relevante oplysninger om kunden, hvis sådanne oplysninger ifølge gældende lovgivning, f.eks. forordning (EU) 2015/847 eller bestemmelser i national lovgivning, skal indhentes fra starten.
- b) Justering af den mængde oplysninger, der indhentes med henblik på identifikation, kontrol eller overvågning, f.eks. ved:
- i. at kontrollere identiteten udelukkende på grundlag af oplysninger fra et pålideligt, troværdigt og uafhængigt dokument eller en datakilde
 - ii. at antage arten af og formålet med forretningsforbindelsen, fordi produktet kun er beregnet til en bestemt anvendelse, f.eks. en virksomhedspensionsordning eller et gavekort til et indkøbscenter.
- c) Justering af kvaliteten af eller kilden til de oplysninger, der indhentes med henblik på identifikation, kontrol eller overvågning, f.eks. ved:
- i. at acceptere oplysninger indhentet fra kunden og ikke fra en uafhængig kilde i forbindelse med kontrollen af den egentlige ejers identitet (bemærk, at dette ikke er tilladt i forbindelse med kontrol af kundens identitet)
 - ii. at antage, at midlernes oprindelse opfylder nogle af kundekendskabskravene, hvis risikoen i forbindelse med alle aspekter af forretningsforbindelsen er meget lav, f.eks. hvis midlerne er statslige ydelser, eller hvis midlerne er blevet overført fra en konto i kundens navn i et EØS-selskab.

- d) Tilpasning af hyppigheden af opdateringer og revision af kundekendskabet for forretningsforbindelsen, f.eks. ved kun at foretage disse, når bestemte hændelser udløses, f.eks. når kunden efterspørger et nyt produkt eller en ny tjenesteydelse, eller når en bestemt transaktionstærskel er nået. Selskabene skal sikre, at dette ikke medfører en de facto-fritagelse for ajourføring af kundekendskabet.
- e) Tilpasning af hyppigheden og intensiteten af overvågningen af transaktioner, f.eks. ved kun at overvåge transaktioner over en vis tærskel. Hvis selskabene vælger at gøre dette, skal de sikre, at tærsklen fastsættes på et rimeligt niveau, og at de har indført systemer til identifikation af forbundne transaktioner, som tilsammen ville overstige denne tærskel.

4.42. I afsnit II opregnes yderligere lempede kundekendskabsprocedurer, som kan være af særlig relevans i forskellige sektorer.

4.43. De oplysninger, som et selskab indhenter ved anvendelsen af lempede kundekendskabsprocedurer, skal være tilstrækkelige til, at selskabet med rimelighed kan forvisse sig om, at dets vurdering af, at den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er lav, er berettiget. De skal give selskabet tilstrækkelige oplysninger om forretningsforbindelsens art, så det kan opdage eventuelle usædvanlige eller mistænkelige transaktioner. Lempede kundekendskabsprocedurer fritager ikke et institut for at indberette mistænkelige transaktioner til FIU'en.

4.44. Hvis der er tegn på, at risikoen ikke er lav, f.eks. hvis der er begrundet mistanke om forsøg på ML/TF, eller hvis selskabet er i tvivl om rigtigheden af de indhentede oplysninger, må lempede kundekendskabsprocedurer ikke anvendes⁹. Når specifikke højrisikoscenarier finder anvendelse, og der er en forpligtelse til at gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, må lempede kundekendskabsprocedurer heller ikke anvendes.

Skærpede kundekendskabskrav

4.45. I henhold til artikel 18-24 i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i situationer med højere risiko for at styre og afbøde disse risici på passende vis. Skærpede kundekendskabsprocedurer kan ikke erstattes af almindelige kundekendskabsforanstaltninger, men skal anvendes som supplement til almindelige kundekendskabsforanstaltninger.

4.46. I direktiv (EU) 2015/849 opregnes specifikke tilfælde, som selskaberne altid skal behandle som højere risiko:

- a) hvis kunden eller kundens egentlige ejer er en politisk eksponeret person (artikel 20-24)

⁹ Artikel 11, litra e) og f), og artikel 15, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

- b) hvis et selskab indgår en korrespondentforbindelse, der indebærer gennemførelse af betalinger med et tredjelandsinstitut (artikel 19)
- c) hvis et selskab opretholder en forretningsforbindelse eller gennemfører en transaktion, der involverer højrisikotredjelande (artikel 18, stk. 1, og
- d) alle transaktioner, der:
 - i. er komplekse
 - ii. er usædvanligt store
 - iii. gennemføres efter et usædvanligt mønster, eller
 - iv. ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål (artikel 18, stk. 2)

4.47. I direktiv (EU) 2015/849 fastsættes der specifikke skærpede kundekendingsprocedurer, som selskaberne skal anvende:

- a) hvis kunden eller kundens egentlige ejer er en politisk eksponeret person
- b) hvis forretningsforbindelsen eller transaktionen involverer et højrisikotredjeland, som Kommissionen har identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849
- c) for så vidt angår korrespondentforbindelser, der indebærer gennemførelse af betalinger med respondenter fra tredjelande, og
- d) med hensyn til alle transaktioner, der enten er komplekse, usædvanligt store, gennemføres i et usædvanligt mønster, eller som ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Selskaberne bør anvende yderligere skærpede kundekendingsprocedurer i de situationer, hvor dette står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, de har identificeret.

Politisk eksponerede personer

4.48. Når selskaberne indfører risikobaserede politikker og procedurer til identificering af politisk eksponerede personer, bør de tage hensyn til den liste over alle højerestående offentlige hverv, som Kommissionen offentliggør i henhold til artikel 20a, stk. 3, i direktiv (EU) 2015/849, og sikre, at indehaverne af disse hverv identificeres. Listen finder anvendelse på højerestående funktioner i EU. Når selskaberne afgør, hvordan politisk eksponerede personer fra tredjelande skal identificeres, bør de i stedet anvende listen over funktioner omhandlet i artikel 3, nr. 9, i direktiv (EU) 2015/849 og tilpasse denne liste fra sag til sag.

- 4.49. Selskaber, der anvender kommercielt tilgængelige lister over politisk eksponerede personer, bør sikre, at oplysningerne på disse lister er ajourførte, og at de har kendskab til disse listers begrænsninger. Selskaberne bør træffe yderligere foranstaltninger, hvor det er nødvendigt, f.eks. i situationer, hvor screeningsresultaterne ikke er fyldestgørende eller ikke er i overensstemmelse med selskabets forventninger.
- 4.50. Selskaber, der har konstateret, at en kunde eller en reel ejer er en politisk eksponeret person, skal altid:
- a) Træffe passende foranstaltninger med henblik på at fastslå kilden til den formue og oprindelsen af de midler, der skal anvendes i forretningsforbindelsen, så selskabet kan sikre sig, at den ikke håndterer udbyttet fra korrupsion eller anden kriminel handling. De foranstaltninger, som selskaberne bør træffe for at fastslå kilden til en politisk eksponeret persons formue og oprindelsen af vedkommendes midler, vil afhænge af graden af den høje risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen. Selskaberne bør kontrollere kilden til formue og midlernes oprindelse på grundlag af pålidelige og uafhængige data, dokumenter eller oplysninger, når den risiko, der er forbundet med forbindelsen med en politisk eksponeret person, er særlig høj.
 - b) Indhente den øverste ledelses godkendelse til at indgå eller fortsætte en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person. Det passende ledelsesniveau for godkendelse bør afhænge af graden af den øgede risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, og den øverste leder, som godkender en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person, bør have tilstrækkelige beføjelser til at træffe informerede beslutninger om spørgsmål, der har direkte indvirkning på selskabets risikoprofil.
 - c) Når den øverste ledelse overvejer, om en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person skal godkendes, bør den basere sin beslutning på graden af den ML/TF-risiko, som selskabet vil blive eksponeret for, hvis det indgår denne forretningsforbindelse, og hvorvidt selskabet har kapacitet til at styre denne risiko effektivt.
 - d) Anvende skærpet løbende overvågning af både transaktioner og den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen. Selskaberne bør identificere usædvanlige transaktioner og regelmæssigt gennemgå de oplysninger, de ligger inde med, for at sikre, at alle nye oplysninger, der kan påvirke risikovurderingen, identificeres rettidigt. Hyppigheden af den løbende overvågning bør bestemmes af det risikoniveau, der er forbundet med forretningsforbindelsen.
- 4.51. I henhold til artikel 20, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne anvende alle disse foranstaltninger på politisk eksponerede personer, deres familiemedlemmer og personer,

der er kendt som nære samarbejdspartnere, og bør tilpasse omfanget af disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag.

- 4.52. Selskaberne bør sikre, at de foranstaltninger, de har truffet for at overholde direktiv (EU) 2015/849 og disse retningslinjer, for så vidt angår produkter af interesse for offentligheden, ikke fører til, at kunder, der er politisk eksponerede personer, uretmæssigt nægtes adgang til finansielle tjenesteydelser.

Højrisikotredjelande

- 4.53. For så vidt angår forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, jf. artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, bør selskaberne sikre, at de som minimum anvender de skærpede kundekendingsprocedurer, der er fastsat i artikel 18a, stk. 1, og, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 18a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

- 4.54. Selskaberne bør anvende de foranstaltninger, der er anført i retningslinje 4.53, og bør tilpasse omfanget af disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag.

- 4.55. En forretningsforbindelse eller transaktion involverer altid et højrisikotredjeland, hvis

- a) midlerne blev genereret i et højrisikotredjeland
- b) midlerne modtages fra et højrisikotredjeland
- c) midlernes bestemmelsessted er et højrisikotredjeland
- d) selskabet handler med en fysisk person eller juridisk enhed, der er hjemmehørende eller etableret i et højrisikotredjeland
- e) selskabet handler med en trustee, der er etableret i et højrisikotredjeland, eller med en trust, der er underlagt lovgivningen i et højrisikotredjeland.

- 4.56. Når selskaberne gennemfører kundekendingsprocedurer eller som led i en forretningsforbindelse, bør de sikre, at de også anvender de skærpede kundekendingsprocedurer, der er fastsat i artikel 18a, stk. 1, og, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 18a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, hvis selskaberne fastslår, at

- a) transaktionen passerer gennem et højrisikotredjeland, f.eks. fordi betalingsformidleren er etableret der
- b) en kundes egentlige ejer er bosiddende i et højrisikotredjeland.

- 4.57. Uanset retningslinje 4.54 og 4.56 bør selskaberne omhyggeligt vurdere den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelser og transaktioner, hvis

- a) kunden vides at have tætte personlige eller erhvervmæssige forbindelser med et højrisikotredjeland
- b) den eller de egentlige ejere vides at have tætte personlige eller erhvervmæssige forbindelser med et højrisikotredjeland.

I disse situationer bør selskaberne træffe en risikobaseret beslutning om, hvorvidt de vil anvende de foranstaltninger, der er anført i artikel 18a, litra a), i direktiv (EU) 2015/849, skærpede kundekendingsprocedurer eller almindelige kundekendingsforanstaltninger.

Korrespondentforbindelser

- 4.58. For at overholde artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne træffe specifikke skærpede kundekendingsforanstaltninger, hvis de har en grænseoverskridende korrespondentforbindelse med en respondent, der er etableret i et tredjeland. Selskaberne skal anvende alle disse foranstaltninger og bør tilpasse omfanget af disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag.
- 4.59. Selskaberne kan se afsnit II i retningslinjerne for flere oplysninger om skærpede kundekendingsprocedurer i forbindelse med korrespondentbankforbindelser. Disse retningslinjer kan også være nyttige for selskaber i andre korrespondentforbindelser.

Usædvanlige transaktioner

- 4.60. Selskaberne bør indføre passende politikker og procedurer til at afsløre usædvanlige transaktioner eller transaktionsmønstre. Hvis et selskab opdager sådanne transaktioner, skal det anvende skærpede kundekendingsprocedurer. Transaktioner kan være usædvanlige, fordi:
- a) de er større, end hvad selskabet normalt ville forvente på grundlag af sit kendskab til kunden, forretningsforbindelsen eller den kategori, som kunden tilhører
 - b) de har et usædvanligt eller uventet mønster i forhold til kundens normale aktivitet eller transaktionsmønstre i forbindelse med lignende kunder, produkter eller tjenesteydelser
 - c) de er meget komplekse i forhold til andre lignende transaktioner i forbindelse med lignende kundetyper, produkter eller tjenesteydelser, og selskabet er ikke bekendt med en økonomisk begrundelse eller et lovligt formål eller tvivler på rigtigheden af de oplysninger, der er givet.
- 4.61. Disse skærpede kundekendingsprocedurer bør gøre det muligt for selskabet at fastslå, om disse transaktioner giver anledning til mistanke, og skal mindst omfatte:

- a) rimelige og passende foranstaltninger for at få klarhed over baggrunden for og formålet med disse transaktioner, f.eks. ved at fastslå midlernes oprindelse og bestemmelsessted eller ved at finde flere oplysninger om kundens virksomhed for at fastslå sandsynligheden for, at kunden foretager sådanne transaktioner, og
- b) hyppigere og mere detaljeret overvågning af forretningsforbindelsen og de efterfølgende transaktioner. Et selskab kan beslutte at overvåge individuelle transaktioner, hvis dette står i et rimeligt forhold til den risiko, det har identificeret.

Andre højrisikosituationer

- 4.62. I alle andre højrisikosituationer bør selskaberne træffe en informeret beslutning om, hvilke skærpede kundekendingsprocedurer der er passende for hver enkelt højrisikosituation. Den relevante type skærpede kundekendingsprocedurer, herunder omfanget af de yderligere oplysninger, der anmodes om, og den øgede overvågning, der foretages, afhænger af årsagen til, at en lejlighedsvis transaktion eller en forretningsforbindelse blev klassificeret i en højrisikogruppe.
- 4.63. Selskaberne har ikke pligt til at anvende alle de nedenfor anførte skærpede kundekendingsprocedurer i alle tilfælde. I visse højrisikosituationer kan det f.eks. være hensigtsmæssigt at fokusere på øget løbende overvågning i løbet af forretningsforbindelsen.
- 4.64. De skærpede kundekendingsprocedurer, som selskaberne bør anvende, kan omfatte:
- a) Forøgelse af mængden af oplysninger, der indhentes med henblik på kundekendingskab, som følger:
 - i. Oplysninger om kundens eller den egentlige ejers identitet eller kundens ejer- og kontrolstruktur for at sikre, at kendskabet til den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er tilstrækkeligt. Dette kan omfatte indhentning og vurdering af oplysninger om kundens eller den egentlige ejers omdømme og vurdering af eventuelle negative påstande vedrørende kunden eller den egentlige ejer. Dette kan f.eks. være:
 - a. oplysninger om familiemedlemmer og nære forretningspartnere
 - b. oplysninger om kundens eller den egentlige ejers tidligere og nuværende forretningsaktiviteter og
 - c. negative mediesøgninger.
 - ii. Oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter for at sikre, at forretningsforbindelsens art og formål er legitim, og for at hjælpe selskaberne med

at opnå en mere fuldstændig kunderisikoprofil. Dette kan omfatte indhentning af oplysninger om:

- a. antallet, størrelsen og hyppigheden af transaktioner, der sandsynligvis vil passere gennem kontoen, for at sætte selskabet i stand til at opdage afvigelse, der kan give anledning til mistanke (i nogle tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at anmode om dokumentation)
 - b. hvorfor kunden efterspørger et bestemt produkt eller en bestemt tjenesteydelse, navnlig hvis det er uklart, hvorfor kundens behov ikke kan opfyldes bedre på anden måde eller i en anden jurisdiktion
 - c. midlernes bestemmelsessted
 - d. arten af kundens eller den egentlige ejers virksomhed, således at selskabet bedre kan forstå forretningsforbindelsens sandsynlige karakter.
- b) Forbedring af kvaliteten af de oplysninger, der indhentes med henblik på kundekendskab, for at bekræfte kundens eller den egentlige ejers identitet, herunder ved:
- i. at kræve, at den første betaling foretages via en konto, der er verificerbar i kundens navn, i en bank, der er underlagt kundekendskabsstandarder, som ikke er mindre robuste end dem, der er fastsat i kapitel II i direktiv (EU) 2015/849, eller
 - ii. at fastslå, at kundens formue og de midler, der anvendes i forretningsforbindelsen, ikke er udbyttet af kriminelle handlinger, og at kilden til formuen og midlernes oprindelse er i overensstemmelse med selskabets kendskab til kunden og arten af forretningsforbindelsen. I nogle tilfælde, hvor den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er særlig høj, kan kontrol af kilden til formuen og midlernes oprindelse være det eneste hensigtsmæssige risikobegrænsningsværktøj. Midlernes oprindelse eller kilden til formuen kan bl.a. kontrolleres på grundlag af momsangivelser og selvangivelser, kopier af reviderede regnskaber, lønsedler, offentlige dokumenter eller uafhængige medierapporter. Selskaberne bør tage hensyn til, at midler fra lovlige forretningsaktiviteter stadig kan bruges til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1, stk. 3-5, i direktiv (EU) 2015/849.
- c) Forøgelse af hyppigheden af revisioner for at sikre, at selskabet fortsat er i stand til at styre den risiko, der er forbundet med den individuelle forretningsforbindelse, eller for at konkludere, at forbindelsen ikke længere

svarer til selskabets risikovillighed, og hjælpe med at identificere transaktioner, der kræver yderligere revision, herunder ved:

- i. at øge hyppigheden af gennemgange af forretningsforbindelsen for at fastslå, om kundens risikoprofil har ændret sig, og om risikoen fortsat kan håndteres
- ii. at få den øverste ledelses godkendelse til at indlede eller fortsætte forretningsforbindelsen for at sikre, at den øverste ledelse er klar over den risiko, selskabet er eksponeret for, og kan træffe en informeret beslutning om, i hvilket omfang denne risiko kan håndteres
- iii. mere regelmæssigt at gennemgå af forretningsforbindelsen for at sikre, at eventuelle ændringer i kundens risikoprofil identificeres, vurderes og om nødvendigt følges op
- iv. at foretage hyppigere eller mere dybdegående overvågning af transaktioner for at identificere eventuelle usædvanlige eller uventede transaktioner, der kan give anledning til mistanke om ML/TF. Dette kan omfatte fastlæggelse af midlernes bestemmelsessted eller fastlæggelse af grunden til visse transaktioner.

4.65. I afsnit II opregnes yderligere skærpede kundekendskabsprocedurer, som kan være af særlig relevans i forskellige sektorer.

Andre betragtninger

4.66. Selskaber bør ikke indgå i en forretningsforbindelse, hvis den ikke kan opfylde deres kundekendskabskrav, hvis de ikke er overbeviste om, at forretningsforbindelsens formål og karakter er legitim, eller hvis de ikke er overbeviste om, at de effektivt kan styre risikoen for, at de kan blive anvendt til ML/TF-formål. Hvis der allerede findes en sådan forretningsforbindelse, bør selskaberne bringe den til ophør eller suspendere transaktioner, indtil den kan afsluttes, med forbehold af instrukser fra retshåndhævende myndigheder, hvor det er relevant.

4.67. Hvis selskaber har begrundet mistanke om forsøg på ML/TF, skal de indberette dette til deres FIU.

4.68. Selskaberne bør bemærke, at anvendelsen af en risikobaseret tilgang ikke i sig selv kræver, at de afviser eller afslutter forretningsforbindelser med hele kategorier af kunder, som de forbinder med en højere ML/TF-risiko, da den risiko, der er forbundet med individuelle forretningsforbindelser, vil variere, selv inden for én kategori.

Overvågning

4.69. I henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne overvåge deres forretningsforbindelser med deres kunder.

4.70. Overvågningen bør omfatte:

- a. overvågning af transaktioner for at sikre, at disse er i overensstemmelse med kundens risikoprofil, vedkommendes finansielle situation og selskabets bredere kendskab til kunden med henblik på at afsløre usædvanlige eller mistænkelige transaktioner, og
- b. ajourføring af de dokumenter, data eller oplysninger, de råder over, med henblik på at konstatere, om den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, har ændret sig, og med henblik på at sikre, at de oplysninger, der danner grundlag for den løbende overvågning, er korrekte.

4.71. Selskaberne bør fastsætte hyppigheden og intensiteten af overvågningen på et risikobaseret grundlag under hensyntagen til arten, størrelsen og kompleksiteten af deres virksomhed og det risikoniveau, de er eksponeret for.

Overvågning af transaktioner

4.72. Selskaberne bør sikre, at deres tilgang til overvågning af transaktioner er effektiv og hensigtsmæssig.

4.73. Et effektivt system til overvågning af transaktioner er baseret på ajourførte kundeoplysninger og bør sætte selskabet i stand til pålideligt at identificere usædvanlige og mistænkelige transaktioner og transaktionsmønstre. Selskaberne bør sikre, at de har indført procedurer for undersøgelse af markerede transaktioner uden unødigt forsinkelse.

4.74. Hvad der er hensigtsmæssigt, afhænger af arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets forretninger samt af den risiko, som selskabet er eksponeret for. Selskaberne bør tilpasse omfanget og hyppigheden af overvågningen i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang. Selskaberne bør under alle omstændigheder bestemme:

- a) hvilke transaktioner de vil overvåge i realtid, og hvilke transaktioner de vil overvåge efterfølgende. Som led heri bør selskaberne bestemme:
 - i. hvilke højrisikofaktorer — eller hvilken kombination af højrisikofaktorer — der altid vil udløse realtidsovervågning, og
 - ii. hvilke transaktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, overvåges i realtid, navnlig transaktioner, hvor den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, allerede er øget
- b) om de vil overvåge transaktioner manuelt eller ved hjælp af et automatiseret system til overvågning af transaktioner. Selskaber, der behandler store transaktionsmængder, bør overveje at indføre et automatiseret system til overvågning af transaktioner.

- c) Hyppigheden af overvågningen af transaktioner under hensyntagen til kravene i disse retningslinjer.
- 4.75. Ud over realtidsovervågning og efterfølgende overvågning af individuelle transaktioner og uanset det anvendte automatiseringsniveau bør selskaberne regelmæssigt foretage efterfølgende revisioner af en stikprøve udtaget af alle behandlede transaktioner for at identificere tendenser, der kan danne grundlag for deres risikovurderinger, og teste og om nødvendigt efterfølgende forbedre pålideligheden og hensigtsmæssigheden af deres system til overvågning af transaktioner. Selskaberne bør også anvende de oplysninger, der er indhentet i henhold til retningslinje 1.29-1.30, til at teste og forbedre deres system til overvågning af transaktioner.

Opdatering af kundekendskabsoplysninger

- 4.76. Selskaberne skal holde kundekendskabsoplysningerne ajour¹⁰.
- 4.77. Når selskaberne indfører politikker og procedurer for at holde kundekendskabsoplysningerne ajour, bør de særligt bemærke, at de fortsat skal være opmærksomme på og indsamle oplysninger om kunden, som vil hjælpe dem med at afgøre, om den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, har ændret sig. Eksempler på oplysninger, som selskaberne bør bemærke, omfatter tydelige ændringer i kilden til kundens midler eller kundens ejerskabsstruktur eller adfærd, der konsekvent er ude af trit med den adfærd eller transaktionsprofil, som selskabet havde forventet.
- 4.78. En ændring i kundens forhold vil sandsynligvis udløse et krav om at anvende kundekendskabsprocedurer over for den pågældende kunde. I disse situationer behøver selskaberne måske ikke at gennemføre alle kundekendskabsprocedurer igen, men bør afgøre, hvilke kundekendskabsforanstaltninger der skal anvendes, og omfanget af de kundekendskabsforanstaltninger, de vil anvende. I tilfælde med lavere risiko kan selskaberne f.eks. benytte oplysninger, der er indhentet i løbet af forretningsforbindelsen, til at opdatere deres nuværende kundekendskabsoplysninger om kunden.

Retningslinje 5: Registrering

- 5.1. Med henblik på artikel 8 og 40 i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne mindst føre registre over:
- a) kundekendskabsoplysninger
 - b) deres risikovurderinger og
 - c) transaktioner.

¹⁰ Artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849.

- 5.2. Selskaberne bør sikre, at disse registre er tilstrækkelige til over for deres kompetente myndighed at påvise, at de trufne foranstaltninger er tilstrækkelige i forhold til ML/TF-risikoen.

Retningslinje 6: Uddannelse

- 6.1. Selskaberne skal gøre deres medarbejdere opmærksomme på de bestemmelser, de har indført for at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme¹¹.
- 6.2. Som en del heraf og i overensstemmelse med retningslinjerne i afsnit I bør selskaberne tage skridt til at sikre, at medarbejderne har kendskab til
- a) risikovurderingen af hele virksomheden, og hvordan den påvirker deres daglige arbejde
 - b) selskabets politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og hvordan de skal anvendes, og
 - c) hvordan de kan genkende mistænkelige eller usædvanlige transaktioner og aktiviteter, og hvordan de skal forholde sig i sådanne tilfælde.
- 6.3. Selskaberne bør sikre, at uddannelse vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme:
- a) er relevant for selskabet og dets aktiviteter
 - b) er skræddersyet til personalet og deres specifikke roller
 - c) regelmæssigt opdateres og
 - d) er effektiv.

Retningslinje 7: Revision af effektiviteten

- 7.1. Selskaberne bør regelmæssigt revidere effektiviteten af deres tilgang til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og fastsætte hyppigheden og intensiteten af sådanne vurderinger på et risikobaseret grundlag under hensyntagen til arten, størrelsen og kompleksiteten af deres virksomhed og det ML/TF-risikoniveau, de er eksponeret for.
- 7.2. Selskaberne bør overveje, om en uafhængig revision af deres tilgang kan være berettiget eller påkrævet¹².

¹¹ Artikel 46, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849

¹² Artikel 8, stk. 4, litra b), i direktiv (EU) 2015/849

Afsnit II: Sektorspecifikke retningslinjer

De sektorspecifikke retningslinjer i afsnit II supplerer de generelle retningslinjer i afsnit I. De skal læses i sammenhæng med afsnit I.

De risikofaktorer, der er beskrevet i de enkelte sektorretningslinjer i afsnit II, er ikke udtømmende. Selskaberne bør anlægge et holistisk syn på den risiko, der er forbundet med situationen, og bemærke, at isolerede risikofaktorer ikke nødvendigvis flytter forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner til en højere eller lavere risikokategori.

Hver sektorretningslinje i afsnit II indeholder også eksempler på kundekendskabsforanstaltninger, som selskaberne bør træffe på et risikobaseret grundlag i højrisikosituationer og i lavrisikosituationer, for så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning. Disse eksempler er ikke udtømmende, og selskaberne bør træffe beslutning om de mest hensigtsmæssige kundekendskabsforanstaltninger i overensstemmelse med omfanget og typen af ML/TF-risiko, som de har identificeret.

Retningslinje 8: Sektorretningslinje for korrespondentforbindelser

- 8.1. Retningslinje 8 indeholder retningslinjer for korrespondentbankvirksomhed som defineret i artikel 3, nr. 8, litra a), i direktiv (EU) 2015/849. Selskaber, der tilbyder andre korrespondentforbindelser som defineret i artikel 3, nr. 8, litra b), i direktiv (EU) 2015/849, bør anvende disse retningslinjer efter behov.
- 8.2. Selskaberne bør tage hensyn til, at korrespondenten i et korrespondentbankforbindelse leverer bankydelse til respondenten som principal-til-principal eller på vegne af respondentens kunder. Korrespondenten har normalt ikke en forretningsforbindelse med respondentens kunder og kender normalt ikke deres identitet eller arten af eller formålet med den underliggende transaktion, medmindre disse oplysninger indgår i betalingsinstruksen.
- 8.3. Selskaberne bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 8.4. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
 - a) Kontoen kan anvendes af andre respondentbanker, som har en direkte forbindelse med respondenten, men ikke med korrespondenten ("nesting" eller downstream-clearing), hvilket betyder, at korrespondenten indirekte leverer tjenesteydelser til andre banker, som ikke er respondenten.
 - b) Kontoen kan anvendes af andre enheder i respondentens koncern, som ikke selv har været underlagt korrespondentens kundekendingsprocedurer.
 - c) Tjenesteydelsen omfatter åbning af en betalingskonto, som gør det muligt for respondentens kunder at udføre transaktioner direkte for respondentens regning.
- 8.5. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:
 - a) Forbindelsen er begrænset til en SWIFT-risikostyringsapplikation (RMA), som har til formål at forvalte kommunikationen mellem finansieringsinstitutter. I en SWIFT RMA-forbindelse har respondenten eller modparten ikke en betalingskontoforbindelse.
 - b) Bankerne handler som principal-til-principal og behandler således ikke transaktioner på vegne af deres underliggende kunder, f.eks. i forbindelse med valutatransaktioner mellem to banker, hvor forretningen gennemføres på

principal-til-principal-grundlag mellem bankerne, og hvor afviklingen af en transaktion ikke indebærer en betaling til tredjemand. I disse tilfælde sker transaktionen for respondentbankens egen regning.

- c) Transaktionen vedrører salg, køb eller pantsætning af værdipapirer på regulerede markeder, f.eks. når de handler som eller anvender en depotbank med direkte adgang, normalt gennem en lokal deltager, til et værdipapirafviklingsystem i eller uden for EU.

Risikofaktorer vedrørende kunden

8.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Respondentens politikker for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og de systemer og kontroller, som respondenten har indført for at gennemføre dem, lever ikke op til de standarder, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
- b) Respondenten er ikke underlagt tilstrækkeligt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- c) Respondenten, dennes moderselskab eller en virksomhed, der tilhører samme koncern som respondenten, har for nylig været genstand for lovhåndhævelse for utilstrækkelige politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og/eller overtrædelser af forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- d) Respondenten driver betydelige forretninger med sektorer, der er forbundet med højere niveauer af ML/TF-risiko. Respondenten driver f.eks. en betydelig pengeoverførselsvirksomhed eller virksomhed pengeoverførsels- eller valutavirksomheder med ikke-residenter eller i en anden valuta end valutaen i det land, hvor vedkommende er hjemmehørende.
- e) Respondentens ledelse eller ejerskab omfatter politisk eksponerede personer, navnlig hvis en politisk eksponeret person kan udøve meningsfuld indflydelse på respondenten, hvis den politisk eksponerede persons omdømme, integritet eller egnethed som medlem af bestyrelsen eller indehaveren af nøglefunktioner giver anledning til bekymring, eller hvis den politisk eksponerede person kommer fra jurisdiktioner, der er forbundet med højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på de jurisdiktioner, hvor korrupsion opfattes som systemisk eller udbredt.
- f) Baggrunden for forretningsforbindelsen med respondenten giver anledning til bekymring, f.eks. fordi transaktionsbeløbet ikke stemmer overens med, hvad

korrespondenten ville forvente på grundlag af sin viden om respondentens art og størrelse.

- g) Respondentens undladelse af at give de oplysninger, som korrespondenten har anmodet om med henblik på kundekendskabs- og skærpede kundekendskabsprocedurer, og de oplysninger om betalere eller betalingsmodtager, der kræves i henhold til forordning (EU) 2015/847. Med henblik herpå bør korrespondenten tage hensyn til de kvantitative og kvalitative kriterier, der er fastsat i de fælles retningslinjer JC/GL/2017/16¹³.

8.7. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen: Korrespondenten finder det godt gjort, at:

- a) respondentens kontroller med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ikke er mindre robuste end dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849
- b) respondenten er en del af den samme koncern som korrespondenten, ikke er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, og opfylder effektivt koncernens AML-standarde, der ikke er mindre strenge end dem, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

8.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Respondenten er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner:
 - i. der er identificeret som højrisikotredjelande i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849
 - ii. med et betydeligt omfang af korrupsion og/eller andre prædikatorforbrydelser for hvidvask af penge
 - iii. uden et retssystem med tilstrækkelig kapacitet til effektivt at retsforfølge sådanne lovovertrædelser
 - iv. med et betydeligt omfang af finansiering af terrorisme eller terroraktiviteter eller
 - v. uden effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

¹³ Fælles retningslinjer i henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2015/847 om de foranstaltninger, betalingsformidlere bør træffe med henblik på at konstatere, om oplysninger om betalere eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, og de procedurer, de bør indføre for at håndtere en pengeoverførsel, som mangler de krævede oplysninger (udstedt den 22.9.2017).

- b) Respondenten driver betydelige forretninger med kunder, der er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- c) Respondentens moderselskab har hovedsæde eller er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

8.9. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Respondenten er etableret i en EØS-medlemsstat.
- b) Respondenten er etableret i et tredjeland, der har krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849, og som effektivt gennemfører disse krav (selv om korrespondenterne bør bemærke, at dette ikke fritager dem fra at anvende de skærpede kundekendingsprocedurer, der er fastsat i artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849).

Foranstaltninger

8.10. Alle korrespondenter bør gennemføre kundekendingsprocedurer som fastsat i artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 over for respondenten, som er korrespondentens kunde, på et risikobaseret grundlag. Korrespondenter bør derfor:

- a) Identificere og kontrollere respondentens og dennes egentlige ejers identitet. Som led heri bør korrespondenterne indhente tilstrækkelige oplysninger om respondentens virksomhed og omdømme til at fastslå, at den risiko for hvidvask af penge, der er forbundet med respondenten, ikke øges. Korrespondenter bør navnlig:
 - i. indhente oplysninger om respondentens ledelse og overveje relevansen med henblik på forebyggelse af økonomisk kriminalitet af eventuelle forbindelser, som respondentens ledelse eller ejerskab måtte have til politisk eksponerede personer eller andre højrisikopersoner, og
 - ii. på et risikobaseret grundlag overveje, om det ville være hensigtsmæssigt at indhente oplysninger om respondentens hovedvirksomhed, de kundetyper, den tiltrækker, og kvaliteten af dens AML-systemer og -kontroller (herunder offentligt tilgængelige oplysninger om eventuelle nylige lovgivningsmæssige eller strafferetlige sanktioner for hvidvask af penge). Hvis respondenten er en filial, et datterselskab eller et tilknyttet selskab, bør korrespondenterne også tage moderselskabets status, omdømme og AML-kontroller i betragtning.
- b) Fastlægge og dokumentere arten af og formålet med den ydede tjeneste samt de enkelte institutioners ansvarsområder. Dette kan omfatte en skriftlig redegørelse for omfanget af forbindelsen, hvilke produkter og tjenesteydelser

der vil blive leveret, og hvordan og af hvem korrespondentbankfaciliteten kan anvendes (f.eks. hvis den kan anvendes af andre banker gennem deres forbindelse med respondenten).

- c) Overvåge forretningsforbindelsen, herunder transaktioner, for at identificere ændringer i respondentens risikoprofil og afsløre usædvanlig eller mistænkelig adfærd, herunder aktiviteter, der ikke er i overensstemmelse med formålet med de leverede tjenesteydelser, eller som er i modstrid med de forpligtelser, der er indgået mellem korrespondenten og respondenten. Hvis korrespondentbanken giver respondentens kunder direkte adgang til konti (f.eks. indbetalingskonti eller indlejrede konti), bør den foretage en øget løbende overvågning af forretningsforbindelsen. På grund af karakteren af korrespondentbankvirksomhed er efterfølgende overvågning det almindelige.
- d) Sikre, at de kundekendingsoplysninger, de er i besiddelse af, er ajourførte.

8.11. Korrespondenterne skal også godtgøre, at respondenten ikke tillader, at dennes konti anvendes af en bank i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2015/849. I denne sammenhæng kan respondenten f.eks. anmodes om at bekræfte, at denne ikke handler med tomme bankselskaber ("shell banks"), relevante passager i respondentens politikker og procedurer kan kontrolleres, eller offentligt tilgængelige oplysninger, f.eks. lovbestemmelser, der forbyder levering af tjenesteydelser til tomme bankselskaber, kan tages i betragtning.

8.12. Direktiv (EU) 2015/849 indeholder ikke noget krav om, at korrespondenterne skal anvende kundekendingsprocedurer over for respondentens individuelle kunder.

8.13. Korrespondenterne bør tage hensyn til, at kundekendingsspørgeskemaer fra internationale organisationer normalt ikke er udformet specifikt med henblik på at hjælpe korrespondenterne med at opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849. I forbindelse med overvejelserne om, hvorvidt disse spørgeskemaer skal anvendes, bør korrespondenterne vurdere, om de vil være tilstrækkelige til, at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og de bør træffe yderligere foranstaltninger, hvor det er nødvendigt.

Respondenter, der er etableret i lande uden for EØS

8.14. For at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 bør korrespondenterne, hvis korrespondentforbindelsen omfatter gennemførelse af betalinger med et respondentinstitut i et tredjeland, anvende specifikke skærpede kundekendingsprocedurer ud over de kundekendingsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, men de kan tilpasse disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag. I alle andre situationer bør selskaberne som minimum anvende retningslinje 8.10-8.13.

- 8.15. Korrespondenterne skal anvende hver af disse skærpede kundekendskabsprocedurer på respondenter, der er etableret i et land uden for EØS, men korrespondenterne kan tilpasse omfanget af disse foranstaltninger på et risikobaseret grundlag. Hvis korrespondenten f.eks. på grundlag af tilstrækkelige undersøgelser finder det godtgjort, at respondenten er etableret i et tredjeland, der har en effektiv ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er underlagt effektivt tilsyn med hensyn til overholdelse af disse krav, og at der ikke er grund til at formode, at respondentens politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er eller for nylig er blevet anset for utilstrækkelige, skal vurderingen af respondentens kontroller ikke nødvendigvis omfatte alle detaljer.
- 8.16. Korrespondenterne bør altid i tilstrækkelig grad dokumentere deres kundekendskabsprocedurer, skærpede kundekendskabsprocedurer og beslutningsprocesser.
- 8.17. For at overholde artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 bør de risikobaserede foranstaltninger, som selskaberne træffer, gøre det muligt for dem at:
- a) Indsamle tilstrækkelige oplysninger om et respondentinstitut til fuldt ud at fastslå karakteren af respondentens virksomhed, herunder i hvilket omfang respondentens virksomhed udsætter korrespondenten for en højere risiko for hvidvask af penge. Dette bør omfatte foranstaltninger til at forstå og foretage en risikovurdering af karakteren af respondentens kundegrundlag, eventuelt ved at spørge respondenten om dennes kunder, og den type aktiviteter, som respondenten vil foretage via korrespondentkontoen.
 - b) På grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger fastslå instituttets omdømme og kvaliteten af tilsynet. Dette betyder, at korrespondenten bør vurdere, i hvilket omfang korrespondenten kan have tillid til, at respondenten fører tilstrækkeligt tilsyn med overholdelsen af vedkommendes AML-forpligtelser. En række offentligt tilgængelige ressourcer, f.eks. vurderinger fra FATF eller FSAP, som indeholder afsnit om effektivt tilsyn, kan hjælpe korrespondenterne med at fastslå dette.
 - c) Vurdere respondentinstitutts kontroller med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette indebærer, at korrespondenten bør foretage en kvalitativ vurdering af respondentens kontrolramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og ikke blot indhente en kopi af respondentens politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge. Denne vurdering bør dokumenteres behørigt. I overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, hvor risikoen er særlig høj, og navnlig hvis mængden af korrespondentbanktransaktioner er væsentlig, bør korrespondenten overveje kontrolbesøg og/eller stikprøvetest for at sikre, at respondentens AML-politikker og -procedurer gennemføres effektivt.

- d) Indhente godkendelse fra den øverste ledelse som defineret i artikel 3, nr. 12, i direktiv (EU) 2015/849, inden der etableres nye korrespondentforbindelser, og hvor der opstår væsentlige nye risici, f.eks. fordi det land, hvor respondenten er etableret, er udpeget som højrisikoland i henhold til bestemmelserne i artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849. Den godkendende øverste leder bør ikke være den medarbejder, der sponsorerer forbindelsen, og jo større risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, jo højere placering bør den øverste leder have. Korrespondenterne bør holde den øverste ledelse orienteret om bankforbindelser med højrisikokorrespondenter og om de skridt, som korrespondenten tager for at styre denne risiko effektivt.
- e) Dokumentere de enkelte institutters ansvarsområder. Hvis det ikke allerede er angivet i standardaftalen, bør korrespondenterne indgå en skriftlig aftale, der mindst omfatter følgende:
- i. de produkter og tjenesteydelser, der er leveret til respondenten
 - ii. hvordan og af hvem korrespondentbankfaciliteten kan anvendes (f.eks. hvis den kan anvendes af andre banker gennem deres forbindelse med respondenten), og hvad respondentens ansvar er, hvad angår bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - iii. hvordan korrespondenten vil overvåge forbindelsen for at sikre, at respondenten overholder sine forpligtelser ifølge denne aftale (f.eks. gennem efterfølgende overvågning af transaktioner)
 - iv. de oplysninger, som respondenten skal give efter anmodning fra korrespondenten (navnlig med henblik på overvågning af korrespondentforbindelsen) og en rimelig frist for indgivelse af oplysningerne (under hensyntagen til betalingskædens eller korrespondentkædens kompleksitet).
- f) Med hensyn til indbetalingskonti og indlejrede konti sikre sig, at respondentens kredit- eller finansieringsinstitut har kontrolleret identiteten af og løbende gennemført kundekendingsprocedurer vedrørende den kunde, der har direkte adgang til korrespondentens konti, og at det efter anmodning er i stand til at levere relevante kundekendingsdata til korrespondentinstitutionen. Korrespondenterne bør søge at få en bekræftelse fra respondenten på, at de relevante data kan fremlægges efter anmodning.

Respondenter, der er etableret i EØS-lande

- 8.18. Hvis respondenten er etableret i et EØS-land, finder artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 ikke anvendelse. Korrespondenten er dog stadig forpligtet til at anvende risikobaserede kundekendingsprocedurer i henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849.

- 8.19. Hvis den risiko, der er forbundet med en respondent, der er etableret i en EØS-medlemsstat, øges, skal korrespondenterne anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849. I så fald bør korrespondentene overveje at anvende i det mindste nogle af de skærpede kundekendingsprocedurer, der er beskrevet i artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849, navnlig artikel 19, litra a) og b).

Respondenter, der er etableret i højrisikotredjelande, og korrespondentforbindelser, der involverer højrisikotredjelande

- 8.20. Korrespondenterne bør afgøre, hvilke af deres forbindelser der involverer højrisikotredjelande, som Kommissionen har identificeret i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.
- 8.21. Korrespondenterne bør også som led i deres almindelige kundekendingsprocedurer fastslå sandsynligheden for, at respondenten indleder transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, herunder når en betydelig del af respondentens egne kunder opretholder relevante erhvervsmæssige eller personlige forbindelser med højrisikotredjelande.
- 8.22. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 18a bør selskaberne sikre, at de også anvender artikel 13 og 19 i direktiv (EU) 2015/849.
- 8.23. Medmindre korrespondenten har vurderet ML/TF-risikoen som følge af forbindelsen med respondenten som særligt høj, bør korrespondenten kunne opfylde kravene i artikel 18a, stk. 1, ved at anvende artikel 13 og 19 i direktiv (EU) 2015/849.
- 8.24. For at opfylde deres forpligtelse i henhold til artikel 18a, stk. 1, litra c), i direktiv (EU) 2015/849 bør korrespondenterne anvende retningslinje 8.17 c) og vurdere, om respondentens politikker og procedurer er tilstrækkelige til at fastslå oprindelsen til kundernes midler og kilden til deres formue, foretage besøg på stedet eller stikprøvekontrol eller anmode respondenten om at fremlægge dokumentation for den legitime oprindelse af en bestemt kundes formue- eller indtægtskilde, alt efter hvad der er nødvendigt.
- 8.25. Hvis medlemsstaterne kræver, at selskaberne anvender yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18a, stk. 2, bør korrespondenterne træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:
- a) Foretage hyppigere revision af kundekendingsoplysningerne vedrørende respondenten og risikovurderingen af denne respondent.
 - b) Kræve en mere tilbundsående vurdering af respondentens kontroller med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. I disse situationer med højere risiko bør korrespondenterne overveje at revidere den uafhængige revisionsrapport om respondentens kontroller med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, interviewe de

overvågningsansvarlige, bestille en tredjemandsrevision eller foretage et besøg på stedet.

- c) Kræve øget og mere indgribende overvågning. Realtidsovervågning af transaktioner er en af de skærpede kundekendingsprocedurer, som bankerne bør overveje i situationer, hvor ML/TF-risikoen er særlig høj. Som led heri bør korrespondenterne overveje at opretholde en løbende dialog med respondenten for at udvikle en bedre forståelse af de risici, der er forbundet med korrespondentforbindelsen, og fremme en hurtig udveksling af relevante oplysninger, hvis det er nødvendigt.
- d) Kræve øget overvågning af pengeoverførsler for at sikre afsløring af manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere og/eller betalingsmodtager i henhold til forordning (EU) 2015/847 og i overensstemmelse med de fælles retningslinjer JC/GL/2017/16¹⁴.
- e) Begrænse forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelende med hensyn til art, omfang eller betalingsmidler, efter en grundig vurdering af den resterende risiko, som korrespondentforbindelsen udgør.

¹⁴ Fælles retningslinjer i henhold til artikel 25 i forordning (EU) 2015/847 om de foranstaltninger, betalingsformidlere bør træffe med henblik på at konstatere, om oplysninger om betalere eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige, og de procedurer, de bør indføre for at håndtere en pengeoverførsel, som mangler de krævede oplysninger (udstedt den 22.9.2017) (JC/GL/2017/16).

Retningslinje 9: Sektorretningslinje for detailbanker

- 9.1. I disse retningslinjer forstås ved "detailbankvirksomhed" levering af bankydelser til fysiske personer og små og mellemstore virksomheder. Eksempler på detailbankprodukter og -ydelser omfatter anfordringskonti, realkreditlån, opsparingskonti, forbrugerlån og lån med løbetid samt kreditlinjer.
- 9.2. På grund af arten af de udbudte produkter og tjenesteydelser, den relativt lette adgang og det ofte store antal transaktioner og forretningsforbindelser er detailbankvirksomhed sårbar over for finansiering af terrorisme og alle faser af hvidvaskningsprocessen. Samtidig kan omfanget af forretningsforbindelser og transaktioner i forbindelse med detailbankvirksomhed gøre det særlig vanskeligt at identificere de ML/TF-risici, der er forbundet med individuelle forretningsforbindelser, og afsløre mistænkelige transaktioner.
- 9.3. Bankerne bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer. Banker, der udbyder betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester, bør også anvende sektorretningslinje 18.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 9.4. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
 - a) Produktets egenskaber fremmer anonymitet.
 - b) Produktet giver mulighed for betalinger fra en tredjemand, der hverken er forbundet med produktet eller identificeret på forhånd, hvis sådanne betalinger ikke kunne forventes, f.eks. i forbindelse med realkreditlån eller lån.
 - c) Produktet omfatter ingen begrænsninger for omsætning, grænseoverskridende transaktioner eller lignende produktens egenskaber.
 - d) Nye produkter og nye forretningspraksisser, herunder nye leveringsmekanismer, og anvendelse af nye eller udviklende teknologier til både nye og eksisterende produkter, hvor disse endnu ikke er velkendte.
 - e) Udlån (herunder realkreditlån), der er sikret mod værdien af aktiver i andre jurisdiktioner, navnlig lande, hvor det er vanskeligt at fastslå, om kunden har en legitim adkomst til sikkerhedsstillelsen, eller hvor identiteten af de parter, der garanterer lånet, er svære at kontrollere.
 - f) Usædvanligt mange transaktioner eller transaktioner af usædvanlig høj værdi.
- 9.5. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen: -

- a) Produktet har begrænset funktionalitet, f.eks.:
 - i. et tidsbegrænset opsparingsprodukt med lave opsparingstærskler
 - ii. et produkt, hvor fordelene ikke kan realiseres til fordel for tredjemand
 - iii. et produkt, hvor ydelserne kun kan realiseres på lang sigt eller til et bestemt formål, f.eks. pensionering eller køb af fast ejendom
 - iv. en lånefacilitet med lav værdi, herunder en facilitet, der er betinget af køb af en bestemt forbrugsvare eller tjenesteydelse
 - v. et produkt af lav værdi, herunder en leasingkontrakt, hvor den juridiske og reelle ejendomsret til aktivet først overdrages til kunden, når kontraktforbindelsen er ophørt, eller aldrig overdrages.
- b) Produktet kan kun indehaves af visse kategorier af kunder, f.eks. pensionister, forældre på vegne af deres børn eller mindreårige, indtil de når myndighedsalderen.
- c) Transaktioner skal gennemføres via en konto i kundens navn hos et kredit- eller finansieringsinstitut, der er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.
- d) Der er ingen overbetalingsmulighed.

Risikofaktorer vedrørende kunden

9.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kundens art, f.eks.:
 - i. Kunden er en kontantintensiv virksomhed.
 - ii. Kunden er en virksomhed, der er forbundet med en højere risiko for hvidvask af penge, f.eks. visse pengeoverførselsvirksomheder og spilleelskaber.
 - iii. Kunden er en virksomhed, der er forbundet med en højere risiko for korruption, der f.eks. har aktiviteter inden for udvindingsindustrien eller våbenhandelen.
 - iv. Kunden er en nonprofitorganisation, der støtter jurisdiktioner, der er forbundet med en øget TF-risiko.
 - v. Kunden er en ny virksomhed uden en passende forretningsprofil eller dokumenterede resultater.

- vi. Kunden er ikke-resident. Bankerne bør bemærke, at artikel 16 i direktiv 2014/92/EU giver forbrugere, der er lovligt bosiddende i Den Europæiske Union, ret til at oprette en bankkonto med basale funktioner basiskonto, selv om retten til at åbne og anvende en basal betalingskonto kun gælder i det omfang, bankerne kan opfylde deres forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og den ikke fritager bankerne fra deres forpligtelse til at identificere og vurdere ML/TF-risiko, herunder den risiko, der opstår, hvis kunden ikke er bosiddende i den medlemsstat, hvor banken er etableret¹⁵.
- vii. Kundens egentlige ejer kan ikke uden videre identificeres, f.eks. fordi kundens ejerskabsstruktur er usædvanlig, unødigt kompleks eller uigennemsigtig, eller fordi kunden udsteder ihændehaveraktier.
 - b) Kundens adfærd, f.eks.:
 - i. Kunden er tilbageholdende med at levere kundekendingsoplysninger eller synes bevidst at undgå direkte kontakt.
 - ii. Kundens identitetsbevis er uden indlysende grund i en ikke-standardiseret form.
 - iii. Kundens adfærd eller transaktionsvolumen er ikke i overensstemmelse med den, der forventes af den kundekategori, vedkommende tilhører, eller er uventet på grundlag af de oplysninger, kunden gav ved kontoåbningen.
 - iv. Kundens adfærd er usædvanlig. Kunden fremskynder f.eks. uventet og uden rimelig forklaring en aftalt tilbagebetalingsplan ved hjælp af tilbagebetalinger af engangsbeløb eller tidlig ophævelse, indsætter eller kræver udbetaling i store pengesedler uden åbenbar grund, øger aktiviteten efter en hvileperiode eller gennemfører transaktioner, der ikke synes at have nogen økonomisk begrundelse.

9.7. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Kunden er en mangeårig kunde, hvis tidligere transaktioner ikke har givet anledning til mistanke eller bekymring, og det produkt eller den tjenesteydelse, der efterspørges, er i overensstemmelse med kundens risikoprofil.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

9.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kundens midler stammer fra personlige eller forretningsmæssige forbindelser til jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

¹⁵ Se EBA's udtalelse om anvendelsen af kundekendingsprocedurer på kunder, der er asylansøgere fra højrisikotredjelande eller -territorier: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1359456/EBA-Op-2016-07+%28Opinion+on+Customer+Due+Diligence+on+Asylum+Seekers%29.pdf>.

- b) Betalingsmodtageren befinder sig i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at yde finansiering eller støtte til terroraktiviteter, eller hvor grupper, der udfører terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner, der er underlagt finansielle sanktioner, embargoer eller foranstaltninger, der vedrører terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.

9.9. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Lande, der er associeret med transaktionen, har en ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der ikke er mindre robust end det, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og som er forbundet med lave niveauer af prædikatorbrydelser.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

9.10. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Forretningsforbindelser uden direkte kontakt, hvor der ikke findes tilstrækkelige yderligere sikkerhedsforanstaltninger — f.eks. elektroniske signaturer, elektroniske identifikationsmidler i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014 og kontrol af svig i forbindelse med personforfalskning.
- b) Anvendelse af tredjemands kundekendskabsforanstaltninger i situationer, hvor banken ikke har en mangeårig forretningsforbindelse med den pågældende tredjemand.
- c) Nye leveringskanaler, der endnu ikke er afprøvet.

9.11. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Produktet er kun tilgængeligt for kunder, der opfylder specifikke kriterier fastsat af de nationale offentlige myndigheder, som det f.eks. gælder for modtagere af statslige ydelser eller specifikke opsparingsprodukter for børn, der er registreret i en bestemt medlemsstat.

Foranstaltninger

9.12. Hvis bankerne anvender automatiserede systemer til at identificere ML/TF-risici i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser eller lejlighedsvis transaktioner og til at identificere mistænkelige transaktioner, bør de sikre, at disse systemer er egnede til formålet i overensstemmelse med kriterierne i afsnit I. Brugen af automatiserede IT-systemer bør aldrig betragtes som en erstatning for medarbejdernes årvågenhed.

Skærpede kundekendskabskrav

9.13. Hvis den risiko, der er forbundet med en forretningsforbindelse eller lejlighedsvise transaktioner øges, skal bankerne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i henhold til artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849. De kan omfatte:

- a) Kontrol af kundens og den egentlige ejers identitet på grundlag af mere end én pålidelig og uafhængig kilde.
- b) Identifikation og kontrol af identiteten af andre aktionærer, som ikke er kundens egentlige ejer, eller fysiske personer, der har beføjelse til at betjene en konto eller give instrukser vedrørende overførsel af midler eller overførsel af værdipapirer.
- c) Indhentning af flere oplysninger om kunden og forretningsforbindelsens art og formål med henblik på at opbygge en mere fuldstændig kundeprofil, f.eks. ved at foretage søgninger i åbne kilder eller negative mediesøgninger eller bestille en tredjemands efterretningsrapport. Eksempler på den type oplysninger, som banker kan søge efter, omfatter:
 - i. arten af kundens virksomhed eller beskæftigelse
 - ii. kilden til kundens formue og oprindelsen af kundens midler, der er involveret i forretningsforbindelsen, for at få rimelig sikkerhed for, at disse er lovlige
 - iii. formålet med transaktionen, herunder, hvor det er relevant, bestemmelsesstedet for kundens midler
 - iv. oplysninger om eventuelle sammenslutninger, som kunden måtte have med andre jurisdiktioner (hovedkvarter, driftsfaciliteter, filialer osv.), og de personer, der kan påvirke kundens aktiviteter
 - v. hvis kunden er etableret i et andet land, hvorfor han søger detailbankydelse uden for sit hjemlands jurisdiktion.
- d) Hyppigere overvågning af transaktioner.
- e) Gennemgang og om nødvendigt ajourføring af lagrede oplysninger og lagret dokumentation foretages hyppigere. Hvis den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er særlig høj, bør bankerne årligt tage forretningsforbindelsen op til fornyet overvejelse.

9.14. For så vidt angår forretningsforbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør bankerne følge retningslinjerne i afsnit I.

Lempede kundekendskabskrav

- 9.15. I lavrisikosituationer og for så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan bankerne anvende lempede kundekendskabsprocedurer, som kan omfatte:
- a) for kunder, der er omfattet af en lovbestemt licens- og reguleringsordning, kontrol af identitet på grundlag af dokumentation for, at kunden er omfattet af denne ordning, f.eks. gennem en søgning i tilsynsmyndighedens offentlige register
 - b) kontrol af kundens og eventuelt den egentlige ejers identitet under etableringen af forretningsforbindelsen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849
 - c) en antagelse af, at en betaling trukket på en konto i kundens eget navn eller fælles navn hos et reguleret kredit- eller finansieringsinstitut i et EØS-land opfylder kravene i artikel 13, stk. 1, litra a) og b), i direktiv (EU) 2015/849
 - d) accept af alternative former for identitet, der opfylder det uafhængige og pålidelige kildekriterium i artikel 13, stk. 1, litra a), i direktiv (EU) 2015/849, f.eks. et brev fra en offentlig myndighed eller et andet pålideligt offentligt organ til kunden, når der er rimelig grund til, at kunden ikke kan fremlægge standardidentitetsbevis, og forudsat at der ikke er grund til mistanke
 - e) opdatering af kundekendskabsdata alene i tilfælde af specifikke udløsende hændelser, f.eks. en anmodning fra kunden anmoder om et nyt eller højere risikoprodukt eller ændringer i kundens adfærd eller transaktionsprofil, der tyder på, at den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, ikke længere er lav.

Samlekonti

- 9.16. Hvis en banks kunde åbner en "samlekonto" for at administrere midler, der tilhører kundens egne klienter, bør banken gennemføre kundekendskabsprocedurerne fuldt ud, herunder behandle kundens klienter som de egentlige ejere af midlerne på samlekontoen og kontrollere deres identitet.
- 9.17. Hvis der er tegn på, at den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er høj, skal bankerne anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i artikel 18 i direktiv (EU) 2015/849, hvor det er relevant.
- 9.18. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan en bank dog, hvis den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er lav, og følgende betingelser er opfyldt, anvende lempede kundekendskabsprocedurer, forudsat at:

- a) kunden er et selskab, der er underlagt forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i en EØS-stat eller et tredjeland med en ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der ikke er mindre robust end krævet i direktiv (EU) 2015/849, og som er underlagt effektivt tilsyn med hensyn til overholdelse af disse krav.
- b) kunden ikke er et selskab, men en anden forpligtet enhed, der er underlagt forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i en EØS-stat, og som er underlagt effektivt tilsyn med hensyn til overholdelse af disse krav.
- c) den ML/TF-risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, er lav, baseret på bankens vurdering af kundens forretning, de typer klienter, kundens forretning betjener, og de jurisdiktioner, kundens forretning er eksponeret for, osv.
- d) banken finder det godtgjort, at kunden anvender robuste og risikobaserede kundekendskabsforanstaltninger over for sine klienter og klienternes egentlige ejere (det kan være hensigtsmæssigt for banken at træffe risikobaserede foranstaltninger for at vurdere, om kundens kundekendskabspolitikker og -procedurer er tilstrækkelige, f.eks. ved at samarbejde direkte med kunden), og
- e) banken har truffet risikobaserede foranstaltninger for at sikre sig, at kunden vil give kundekendskabsoplysninger og -dokumenter om sine klienter, som er de egentlige ejere af midler på samlekontoen, straks efter anmodning, f.eks. ved at medtage relevante bestemmelser i en kontrakt med kunden eller ved at tage stikprøver af kundens evne til at levere kundekendskabsoplysninger efter anmodning.

9.19. Hvis betingelserne for anvendelse af lempede kundekendskabsprocedurer på samlekonti er opfyldt, kan banken som led i disse procedurer:

- a) identificere og kontrollere kundens identitet, herunder kundens egentlige ejere (men ikke kundens egne klienter)
- b) vurdere forretningsforbindelsens formål og tilsigtede karakter og
- c) løbende overvåge forretningsforbindelsen.

Kunder, der tilbyder tjenesteydelser i forbindelse med virtuelle valutaer

9.20. Selskaberne bør tage hensyn til, at — bortset fra udbydere af valutaveksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer og udbydere af virtuelle tegnebøger, som er forpligtede enheder i henhold til direktiv (EU) 2015/849 — udstedelse eller besiddelse af virtuelle valutaer som

defineret i artikel 3, nr. 18, i direktiv (EU) 2015/849 i vid udstrækning ikke er reguleret i EU, og at dette øger ML/TF-risikoen. Selskaberne kan eventuelt se EBA's rapport om kryptoaktiver fra januar 2019.

- 9.21. Når selskaberne indgår i en forretningsforbindelse med kunder, der leverer tjenesteydelser i forbindelse med virtuelle valutaer, bør de som led i deres ML/TF-risikovurdering af kunden tage hensyn til ML/TF-risikoen i forbindelse med virtuelle valutaer.
- 9.22. Selskaberne bør bl.a. betragte følgende som virksomheder, der tilbyder tjenesteydelser i forbindelse med virtuelle valutaer:
- a) virksomheder, der fungerer som en handelsplatform for virtuelle valutaer og gennemfører veksling mellem fiatvaluta og virtuel valuta
 - b) virksomheder, der fungerer som en handelsplatform for virtuelle valutaer og gennemfører veksling mellem virtuelle valutaer
 - c) virksomheder, der fungerer som en handelsplatform for virtuelle valutaer og som muliggør peer-to-peer-transaktioner
 - d) virksomheder, der udbyder virtuelle tegnebøger
 - e) virksomheder, der arrangerer, rådgiver eller anvender "initial coin offerings" (ICO'er).
- 9.23. For at sikre, at den ML/TF-risiko, der er forbundet med sådanne kunder, mindskes, bør bankerne ikke anvende lempede kundekendskabsprocedurer. Som led i deres kundekendskabsforanstaltninger bør selskaberne som minimum:
- a) indgå i en dialog med kunden for at kendskab til virksomhedens art og de ML/TF-risici, den indebærer
 - b) kontrollere identiteten af kundens egentlige ejere og gennemføre kundekendskabsundersøgelser af den øverste ledelse i det omfang, de er forskellige, herunder vurdering af eventuelle negative oplysninger
 - c) fastslå, i hvilket omfang disse kunder anvender deres egne kundekendskabsprocedurer over for deres egne kunder i medfør af en retlig forpligtelse eller på frivillig basis
 - d) fastslå, om kunden er registreret eller har licens i en EØS-medlemsstat eller i et tredjeland, og tage stilling til tilstrækkeligheden af det pågældende tredjeland's ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - e) fastslå, om selskaber, der anvender ICO'er i form af virtuelle valutaer til at rejse kapital, er lovlige og reguleret, hvor det er relevant.

- 9.24. Hvis risikoen i forbindelse med sådanne kunder øges, bør bankerne anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med afsnit I.

Retningslinje 10: Sektorretningslinje for udstedere af elektroniske penge

- 10.1. Retningslinje 10 indeholder retningslinjer for udstedere af elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 3, i direktiv 2009/110/EF. Omfanget af ML/TF-risikoen i forbindelse med elektroniske penge som defineret i artikel 2, nr. 2, i direktiv 2009/110/EF (e-penge) afhænger primært af de enkelte e-pengeprodukters karakteristika og af det omfang, hvori udstedere af elektroniske penge anvender andre personer til at distribuere og indløse elektroniske penge på deres vegne i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/110/EF.
- 10.2. Selskaber, der udsteder e-penge, bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer. Selskaber, hvis tilladelse omfatter levering af forretningsaktiviteter som betalingsinitieringstjenester og kontooplysningstjenester, bør også anvende sektorretningslinje 18. Sektorretningslinje 11 for pengeoverførselsvirksomheder kan også være relevant i denne sammenhæng.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produktet

- 10.3. Udstedere af elektroniske penge bør vurdere ML/TF-risikoen i forbindelse med:
- a) tærskler
 - b) finansieringsmetoden og
 - c) anvendelighed og omsættelighed.
- 10.4. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
- a) Tærskler: Produktet giver mulighed for
 - i. betalinger af høj eller ubegrænset værdi, indsættelse eller indløsning, herunder kontanthævninger
 - ii. et stort antal betalinger, indsættelser eller indløsninger, herunder kontanthævninger
 - iii. indestående af store eller ubegrænsede midler på e-pengeproduktet/kontoen.
 - b) Finansieringsmetode: Produktet kan
 - i. opfyldes anonymt, f.eks. med kontanter, anonyme e-penge eller e-pengeprodukter, der er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849
 - ii. finansieres med betalinger fra uidentificerede tredjemænd

iii. finansieres med andre e-pengeprodukter.

c) Anvendelighed og omsættelighed: Produktet

- i. tillader overførsler fra person til person
- ii. accepteres som betalingsmiddel af et stort antal forretningsdrivende eller salgssteder
- iii. er udformet specifikt med henblik på at blive accepteret som betalingsmiddel af forretningsdrivende, der handler med varer og tjenesteydelser, som er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet, f.eks. onlinespil
- iv. kan anvendes i grænseoverskridende transaktioner eller i forskellige jurisdiktioner
- v. er beregnet til at blive anvendt af andre personer end kunden, f.eks. visse partnerkortprodukter (men ikke gavekort af lav værdi)
- vi. muliggør hævning af store kontantbeløb.

10.5. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

a) Tærskler: Produktet

- i. fastsætter lave grænser for betalinger, indsættelse eller indløsning, herunder kontanthævning (selskaberne bør dog bemærke, at en lav tærskel i sig selv måske ikke er tilstrækkelig til at reducere risikoen for finansiering af terrorisme)
- ii. begrænser antallet af betalinger, indsættelser eller indløsninger, herunder kontanthævninger, i en given periode
- iii. begrænser det beløb, der kan stå på e-pengeprodukter/-kontoen på et hvilket som helst tidspunkt.

b) Finansieringsmetode: Produktet

- i. kræver, at midlerne til køb eller genopfyldelse beviseligt hæves på en konto, som indehaves i kundens eget navn eller fælles navn i et EØS-kredit- eller finansieringsinstitut

c) Anvendelighed og omsættelighed: Produktet

- i. tillader ikke eller begrænser strengt hævning af kontanter
- ii. må kun anvendes inden for landets grænser

- iii. accepteres af et begrænset antal forretningsdrivende eller salgssteder, hvis virksomhed udstederen af elektroniske penge er bekendt med
- iv. er udformet specifikt med henblik på at begrænse anvendelsen heraf for forretningsdrivende, der handler med varer og tjenesteydelser, som er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet
- v. accepteres som betalingsmiddel for begrænsede typer af lavrisikotjenester eller -produkter.

Risikofaktorer vedrørende kunden

10.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kunden køber flere e-pengeprodukter fra den samme udsteder, genopfylder ofte produktet eller foretager flere kontanthævninger inden for kort tid og uden økonomisk begrundelse. Hvis distributørerne (eller de agenter, der fungerer som distributører) selv er forpligtede enheder, gælder dette også for e-pengeprodukter fra andre udstedere, der er købt af den samme distributør.
- b) Kundens transaktioner ligger altid lige under en eventuel værdi-/transaktionsgrænse.
- c) Produktet synes at blive anvendt af flere personer, hvis identitet ikke er kendt af udstederen (produktet anvendes f.eks. fra flere IP-adresser på samme tid).
- d) Der er hyppige ændringer i kundens identifikationsdata, f.eks. hjemmeadresse, IP-adresse eller tilknyttede bankkonti.
- e) Produktet anvendes ikke til det formål, det var beregnet til. Det anvendes f.eks. i udlandet, selv om det var udformet som et gavekort til et indkøbscenter.

10.7. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Produktet er kun tilgængeligt for visse kategorier af kunder, f.eks. modtagere af sociale ydelser eller ansatte i en virksomhed, der udsteder sådanne kort til dækning af virksomhedsudgifter.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

10.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Onlinedistribution og distribution uden direkte kontakt uden passende sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. elektroniske signaturer, elektroniske identifikationsmidler, der opfylder kriterierne i forordning (EU) nr. 910/2014, og foranstaltninger til bekæmpelse af personforfalskning.

- b) Distribution gennem formidlere, der ikke selv er forpligtede enheder i henhold til direktiv (EU) 2015/849 eller national lovgivning, hvor det er relevant, hvis udstederen af elektroniske penge:
- i. er afhængig af, at formidleren udfører nogle af e-pengeudstederens forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - ii. ikke har sikret sig, at formidleren har indført tilstrækkelige systemer og kontroller for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og
 - iii. benytter segmentering af tjenester, dvs. levering af e-pengetjenester fra flere operationelt uafhængige tjenesteudbydere uden behørig overvågning og koordinering.

10.9. Selskaberne bør, inden de indgår en distributionsaftale med en forretningsdrivende, fastslå arten af og formålet med den forretningsdrivendes forretning, så de er sikre på, at de leverede varer og tjenesteydelser er lovlige, og vurdere den ML/TF-risiko, der er forbundet med den forretningsdrivendes forretning. Hvis der er tale om en onlineforhandler, bør selskaberne også tage skridt til at fastslå, hvilken type kunder denne forretningsdrivende tiltrækker, og fastlægge den forventede mængde og størrelse af transaktioner med henblik på at spore mistænkelige eller usædvanlige transaktioner.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

10.10. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Betalingsmodtageren befinder sig i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, og/eller produktet er udstedt eller modtager midler fra kilder i en sådan jurisdiktion. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at yde finansiering eller støtte til terroraktiviteter, eller hvor grupper, der udfører terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner, der er underlagt finansielle sanktioner, embargoer eller foranstaltninger, der vedrører terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.

Foranstaltninger

Kundekendskabsprocedurer

10.11. Selskaberne bør anvende kundekendskabsprocedurer på:

- a) ejeren af e-pengekontoen eller -produktet og

- b) yderligere kortindehavere. Hvis produkterne er knyttet til flere kort, bør selskaberne fastslå, om de har indgået en eller flere forretningsforbindelser, og om yderligere kortindehavere kan være egentlige ejere.

10.12. National lovgivning kan fastsætte en undtagelse fra identifikation og verifikation af kundens og de egentlige ejeres identitet og vurdering af arten af og formålet med forretningsforbindelsen for visse e-pengeprodukter i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.

10.13. Selskaberne bør bemærke, at undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849 ikke omfatter forpligtelsen til løbende at overvåge af transaktionerne og forretningsforbindelsen, og at den heller ikke fritager dem fra forpligtelsen til at identificere og indberette mistænkelige transaktioner. Dette betyder, at selskaberne bør sikre, at de indhenter de nødvendige oplysninger om deres kunder eller om de typer kunder, som deres produkt vil være rettet mod, så de kan foretage en relevant løbende overvågning af forretningsforbindelsen.

10.14. Eksempler på typer af overvågningssystemer, som selskaberne bør indføre, omfatter:

- a) systemer til overvågning af transaktioner, der afslører uregelmæssigheder eller mistænkelige adfærdsmønstre, herunder uventet brug af produktet på en måde, som det ikke er udformet til. Selskabet kan evt. deaktivere produktet manuelt eller ved hjælp af chipkontrol, indtil det kan forvise sig om, at der ikke er grund til mistanke
- b) systemer, der identificerer uoverensstemmelser mellem indsendte og detekterede oplysninger, f.eks. mellem indsendte oplysninger om oprindelsesland og den elektronisk detekterede IP-adresse
- c) systemer, der sammenligner indsendte data med data om andre forretningsforbindelser, og som kan identificere mønstre, f.eks. det samme finansieringsinstrument eller de samme kontaktoplysninger
- d) systemer, der angiver, om produktet anvendes sammen med forretningsdrivende, der handler med varer og tjenesteydelser, som er forbundet med en høj risiko for økonomisk kriminalitet
- e) systemer, der forbinder e-pengeprodukter med enheder eller IP-adresser til webbaserede transaktioner.

Skærpede kundekendingskrav

10.15. For at overholde artikel 18a med hensyn til forbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør udstedere af elektroniske penge anvende de skærpede kundekendingsprocedurer, der er omhandlet i afsnit I.

10.16. Eksempler på skærpede kundekendingsprocedurer, som selskaber bør anvende i alle andre højrisikosituationer, omfatter:

- a) indhentning af yderligere kundeoplysninger under identificeringen, f.eks. midlernes oprindelse
- b) anvendelse af yderligere kontrolforanstaltninger fra en bredere vifte af pålidelige og uafhængige kilder (f.eks. kontrol i onlinedatabaser) for at kontrollere kundens eller den egentlige ejers identitet
- c) indhentning af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede karakter, f.eks. ved at spørge kunderne om deres virksomhed eller de jurisdiktioner, som de agter at overføre e-penge til
- d) indhentning af oplysninger om den forretningsdrivende/betalingsmodtageren, navnlig hvis udstederen af elektroniske penge har grund til at formode, at dennes produkter anvendes til køb af ulovlige eller aldersbegrænsede varer
- e) anvendelse af kontrol for identitetssvig for at sikre, at kunden er den, vedkommende hævder at være
- f) skærpet overvågning af kunderelationen og individuelle transaktioner
- g) fastlæggelse af midlernes oprindelse og/eller bestemmelsessted.

Lempede kundekendingskrav

10.17. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan selskaberne overveje at anvende lempede kundekendingsprocedurer på e-pengeprodukter med lav risiko, som ikke er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.

10.18. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan selskaber f.eks. anvende følgende lempede kundekendingsprocedurer i lavrisikosituationer:

- a) udskydelse af kontrollen af kundens eller den egentlige ejers identitet til et bestemt tidspunkt efter indgåelsen af forbindelsen, eller indtil en vis (lav) beløbsmæssig tærskel er overskredet (alt efter hvad der indtræffer først). Den beløbsmæssige tærskel bør ikke overstige 150 EUR, hvis produktet ikke kan genopfyldes, ikke kan anvendes i andre jurisdiktioner eller ikke kan anvendes til grænseoverskridende transaktioner)
- b) kontrol af kundens identitet på grundlag af en betaling trukket på en konto i kundens eget navn eller fælles navn eller på en konto i et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut, som kunden kan godtgøre at have kontrol over
- c) kontrol af identitet på grundlag af færre kilder

- d) kontrol af identitet på grundlag af mindre pålidelige kilder
- e) anvendelse af alternative metoder til kontrol af identitet
- f) at antage arten af og formålet med forretningsforbindelsen, hvis dette er indlysende, f.eks. for visse gavekort, der ikke er omfattet af undtagelsen vedrørende lukkede kredsløb/lukkede netværk
- g) mindskelse af overvågningsintensiteten, så længe en vis beløbsgrænse ikke nås. Da løbende overvågning er et vigtigt middel til at indhente flere oplysninger om kunderisikofaktorer (se ovenfor) i løbet af en kunderelation, bør denne tærskel for både individuelle transaktioner og transaktioner, der synes at være forbundet i løbet af 12 måneder, fastsættes på et niveau, som ifølge selskabets vurdering udgør en lav risiko for både finansiering af terrorisme og hvidvask af penge.

Retningslinje 11: Sektorretningslinje for pengeoverførselsvirksomheder

- 11.1. Pengeoverførselsvirksomheder er betalingsinstitutter, e-pengeinstitutter eller kreditinstitutter, der har fået tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 til at udbyde og gennemføre betalingstjenester i hele EU. Virksomhederne i denne sektor er forskellige og spænder fra individuelle virksomheder til komplekse kædeoperatører.
- 11.2. Mange pengeoverførselsvirksomheder bruger agenter til at udbyde betalingstjenester på deres vegne. Agenterne leverer ofte betalingstjenester som en ekstra service inden for deres hovedvirksomhed, og de er muligvis ikke selv forpligtede enheder i henhold til den gældende lovgivning vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Deres viden om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan derfor være begrænset.
- 11.3. Arten af den leverede tjenesteydelse kan udsætte pengeoverførselsvirksomheder for ML/TF-risiko. Dette skyldes transaktionernes enkelhed og hastighed, deres globale rækkevidde og deres ofte kontantbaserede karakter. Desuden betyder denne betalingstjenestes karakter, at pengeoverførselsvirksomheder ofte udfører lejlighedsvis transaktioner i stedet for at etablere forretningsforbindelser med deres kunder, hvilket betyder, at deres forståelse af den ML/TF-risiko, der er forbundet med kunden, kan være begrænset.
- 11.4. Pengeoverførselsvirksomheder bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er omhandlet i afsnit I i disse retningslinjer. Selskaber, hvis tilladelse omfatter levering af forretningsaktiviteter som betalingsinitieringstjenester og kontooprettelsesydelse, bør også anvende sektorretningslinje 18.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 11.5. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
 - a) Produktet muliggør transaktioner af høj eller ubegrænset værdi.
 - b) Produktet eller tjenesteydelsen har global rækkevidde.
 - c) Transaktionen er kontantbaseret eller finansieret med anonyme elektroniske penge, herunder elektroniske penge, der er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849.
 - d) Overførsler foretages fra en eller flere betalere i forskellige lande til en lokal betalingsmodtager.

11.6. Følgende faktor kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) De midler, der anvendes til overførslen, kommer fra en konto i betalerens navn i et EØS-kredit- eller finansieringsinstitut.

Risikofaktorer vedrørende kunden

11.7. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kundens forretningsaktivitet:
 - i. Kunden ejer eller driver en virksomhed, der håndterer store kontantbeløb.
 - ii. Kundens virksomhed har en kompliceret ejerskabsstruktur.
 - iii. Kundens aktivitet kan forbindes med finansiering af terrorisme, fordi vedkommende er offentligt kendt for at have ekstremistiske sympatier eller er kendt for at være knyttet til en organiseret kriminel gruppe.
- b) Kundens adfærd:
 - i. Kundens behov kan opfyldes bedre andre steder, f.eks. fordi pengeoverførselsvirksomheden ikke er lokal for kunden eller kundens forretning.
 - ii. Kunden synes at handle for en anden — andre holder f.eks. øje med kunden eller kan ses uden for det sted, hvor transaktionen foretages, eller kunden læser instrukser fra en note.
 - iii. Kundens adfærd giver ikke nogen klar økonomisk mening. Kunden accepterer f.eks. uden videre en dårlig valutakurs eller høje gebyrer, anmoder om en transaktion i en valuta, som ikke udbydes, eller som almindeligvis ikke anvendes i den jurisdiktion, hvor kunden og/eller modtageren befinder sig, eller anmoder om eller leverer store beløb i små eller store sedler.
 - iv. Kundens transaktioner ligger altid lige under de gældende tærskler, herunder kundekendskabs-tærsklen for lejlighedsvis transaktioner i artikel 11, litra b), i direktiv (EU) 2015/849 og tærsklen på 1 000 EUR i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847¹⁶. Selskaberne bør bemærke, at tærsklen i artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) 2015/847 kun finder anvendelse på transaktioner, der ikke er finansieres kontant eller med anonyme elektroniske penge.
 - v. Kundens brug af tjenesteydelsen er usædvanlig. Kunden sender eller modtager f.eks. penge til eller fra sig selv eller videresender penge straks efter modtagelsen.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006.

- vi. Kunden synes at vide meget lidt om eller er tilbageholdende med at give oplysninger om betalingsmodtageren.
- vii. Flere af selskabets kunder overfører midler til den samme betalingsmodtager eller ser ud til at have de samme identifikationsoplysninger, f.eks. adresse eller telefonnummer.
- viii. En indgående transaktion er ikke ledsaget af de krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager.
- ix. Det afsendte eller modtagne beløb stemmer ikke overens med kundens indkomst (hvis kendt).
- x. Stigningen i omfanget eller antallet af transaktioner hænger ikke sammen med et normalt mønster som lønoverførsel eller kulturelle begivenheder.
- xi. Kunden leverer uoverensstemmende biografiske data eller identifikationsdokumenter, der indeholder uoverensstemmende oplysninger.

11.8. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Kunden er en mangeårig kunde hos selskabet, hvis tidligere adfærd ikke har givet anledning til mistanke, og der er ingen tegn på, at ML/TF-risikoen kan øges.
- b) Det overførte beløb er lavt. Selskaberne bør dog bemærke, at små beløb alene ikke er nok til at fjerne TF-risikoen.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

11.9. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Der er ingen restriktioner for finansieringsinstrumentet, f.eks. i tilfælde af kontanter eller betalinger fra e-pengeprodukter, der er omfattet af undtagelsen i artikel 12 i direktiv (EU) 2015/849, elektroniske pengeoverførsler eller checks.
- b) Den anvendte distributionskanal giver en vis anonymitet.
- c) Tjenesteydelsen leveres udelukkende online uden passende sikkerhedsforanstaltninger.
- d) Pengeoverførselstjenesten ydes gennem agenter, der:
 - i. repræsenterer mere end én principal
 - ii. har usædvanlige omsætningsmønstre sammenlignet med andre agenter på lignende steder, f.eks. usædvanligt høje eller lave transaktionsstørrelser, usædvanligt store kontanttransaktioner eller et stort antal transaktioner, der ligger lige under

- kundekendskabstærsklen, eller foretager forretninger uden for normal åbningstid
- iii. udfører en stor andel af deres aktiviteter med betalere eller betalingsmodtagere fra jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko
 - iv. synes at være usikre eller inkonsekvente i anvendelsen af koncerndækkende politikker for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, eller
 - v. ikke er fra den finansielle sektor og driver en anden virksomhed som deres hovedaktivitet.
- e) Pengeoverførselstjenesten ydes gennem et stort netværk af agenter i forskellige jurisdiktioner.
- f) Pengeoverførselstjenesten ydes gennem en unødigt kompleks betalingskæde, f.eks. med et stort antal formidlere, der opererer i forskellige jurisdiktioner, eller som giver mulighed for (formelle og uformelle) afviklingssystemer, der ikke kan spores.

11.10. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Agenterne er selv regulerede finansieringsinstitutter.
- b) Tjenesteydelsen kan kun finansieres ved overførsler fra en konto i kundens navn i et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut i EØS eller en konto, som kunden kan godtgøre at have kontrol over.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

11.11. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Betaleren eller betalingsmodtageren befinder sig, eller transaktionen udføres fra en IP-adresse, i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at yde finansiering eller støtte til terroraktiviteter, eller hvor grupper, der udfører terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner, der er underlagt finansielle sanktioner, embargoer eller foranstaltninger, der vedrører terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.
- b) Betalingsmodtageren er bosiddende i en jurisdiktion, der ikke har nogen eller en mindre udviklet formel banksektor, hvilket betyder, at uformelle pengeoverførselstjenester, såsom hawala, kan anvendes på betalingsstedet.
- c) Selskabets modpart befinder sig i et tredjeland [forbundet med en højere ML/TF-risiko].

- d) Betaleren eller betalingsmodtageren befinder sig i et højrisikotredjeland.

Foranstaltninger

11.12. Da mange pengeoverførselsaktiviteter primært er transaktionsbaserede, bør selskaberne overveje, hvilke overvågningssystemer og kontrolforanstaltninger de har indført for at sikre, at de opdager forsøg på hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv om de kundekendskabsoplysninger, de er i besiddelse af om kunden, er grundlæggende eller mangler, fordi der ikke er etableret nogen forretningsforbindelse. Pengeoverførselsvirksomheder bør, når de analyserer passende overvågningssystemer, sikre, at de stemmer overens med virksomhedens størrelse, kompleksitet og transaktionsvolumen.

11.13. Selskaberne bør under alle omstændigheder indføre:

- a) systemer til identifikation af forbundne transaktioner, herunder transaktioner, der kan udgøre en forretningsforbindelse i henhold til deres politikker og procedurer, f.eks. systemer til identifikation af serier af transaktioner på under 1 000 EUR, som har samme betaler og betalingsmodtager, og et element af varighed
- b) systemer til at fastslå, om transaktioner fra forskellige kunder er bestemt til den samme betalingsmodtager
- c) systemer, der så vidt muligt gør det muligt at fastslå midlernes oprindelse og midlernes bestemmelsessted
- d) systemer, der giver mulighed for fuld sporbarhed af både transaktioner og det antal operatører, der indgår i betalingskæden
- e) systemer, der identificerer, om en overførsel foretages til eller modtages fra et højrisikotredjeland, og
- f) systemer, der sikrer, at kun parter med behørig tilladelse til at levere pengeoverførselstjenester kan gribe ind i løbet af betalingskæden.

11.14. Hvis risikoen i forbindelse med en lejlighedsvis transaktion eller forretningsforbindelse øges, bør selskaberne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med afsnit I, herunder, hvor det er relevant, øget overvågning af transaktioner (f.eks. øget hyppighed eller lavere tærskler). Hvis den risiko, der er forbundet med en lejlighedsvis transaktion eller forretningsforbindelse omvendt er lav, kan selskaberne anvende lempede kundekendskabsprocedurer som omhandlet i afsnit I, hvis det er tilladt i henhold til national lovgivning.

11.15. For at overholde artikel 18a i direktiv (EU) 2015/849 med hensyn til forbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelands, bør pengeoverførselsvirksomheder anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er omhandlet i afsnit I.

Brug af agenter

11.16. Pengeoverførselsvirksomheder, der anvender agenter til at udbyde betalingstjenester, bør vide, hvem deres agenter, som omhandlet i artikel 19 i direktiv (EU) 2015/2366. I denne forbindelse bør pengeoverførselsvirksomheder etablere og opretholde passende og risikobaserede politikker og procedurer for at imødegå risikoen for, at deres agenter kan deltage i eller blive anvendt til hvidvask af penge/finansiering af terrorisme, herunder gennem:

- a) Identifikation af den person, der ejer eller kontrollerer agenten, når agenten er en juridisk person, for at sikre sig, at den ML/TF-risiko, som pengeoverførselsvirksomheden eksponeres for gennem agenten, ikke øges.
- b) Indhentning af dokumentation i overensstemmelse med kravene i artikel 19, stk. 1, litra c), i direktiv (EU) 2015/2366 for, at direktører og andre personer med ansvar for ledelsen af agenten er egnede og hæderlige personer, herunder ved at tage hensyn til deres ærlighed, integritet og omdømme. Enhver forespørgsel, som pengeoverførselsvirksomheden foretager, bør stå i et rimeligt forhold til arten, kompleksiteten og omfanget af den ML/TF-risiko, der er forbundet med de betalingstjenester, der leveres af agenten, og kan baseres på pengeoverførselsvirksomhedens kundekendskabsprocedurer.
- c) Iværksættelse af rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at agentens interne kontroller med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er hensigtsmæssige og fortsat er hensigtsmæssige gennem hele forbindelsen med agenten, f.eks. ved at overvåge en stikprøve af agentens transaktioner eller revidere agentens kontrol på stedet. Hvis en agents interne kontroller med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme adskiller sig fra pengeoverførselsvirksomhedens, f.eks. fordi agenten repræsenterer mere end én principal, eller fordi agenten selv er en forpligtet enhed i henhold til den gældende lovgivning vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør pengeoverførselsvirksomheden vurdere og styre risikoen for, at disse forskelle kan påvirke vedkommendes egen og agentens overholdelse af reglerne for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- d) Levering af uddannelse inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme til agenter for at sikre, at agenterne har en passende forståelse af relevante ML/TF-risici og tilbyder den kvalitet af kontrollen med hensyn til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som pengeoverførselsvirksomheden forventer.

Retningslinje 12: Sektorretningslinjer for formueforvaltning

- 12.1. Formueforvaltning er levering af banktjenester og andre finansielle tjenesteydelser til privatpersoner med en høj nettoformue og deres familier eller selskaber. Dette kaldes også private banking. Kunder i formueforvaltningsselskaber kan forvente, at dedikerede medarbejdere leverer skræddersyede tjenesteydelser, der f.eks. dækker bankvirksomhed (f.eks. anfordringskonti, realkredit og udenlandsk valuta), investeringsforvaltning og -rådgivning, forvaltningstjenester, sikker opbevaring, forsikring, familieforvaltning, skatte- og ejendomsplanlægning og tilhørende faciliteter, herunder juridisk bistand.
- 12.2. Mange af de karakteristika, der typisk er forbundet med formueforvaltning, f.eks. velhavende og indflydelsesrige kunder, transaktioner og porteføljer af meget høj værdi, komplekse produkter og tjenesteydelser, herunder skræddersyede investeringsprodukter og en forventning om fortrolighed og diskretion, er tegn på en højere risiko for hvidvask af penge sammenlignet med risikoen i forbindelse med detailbankvirksomhed. Formueforvaltningsselskabers tjenesteydelser kan være særligt sårbare over for misbrug fra kunder, der ønsker at skjule deres midlers oprindelse eller f.eks. unddrage sig skat i deres hjemland.
- 12.3. Selskaberne i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer. Sektorretningslinje 9, 14 og 17 i afsnit I kan også være relevante i denne sammenhæng.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 12.4. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
 - a) Kunder, der anmoder om store kontantbeløb eller andre opbevarede fysiske genstande, f.eks. ædelmetaller.
 - b) Transaktioner af meget høj værdi.
 - c) Finansielle ordninger, der involverer jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko (selskaberne bør være særligt opmærksomme på lande, der har bankhemmelighed, eller som ikke overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet).
 - d) Udlån (herunder realkreditlån), der er sikret mod værdien af aktiver i andre jurisdiktioner, navnlig lande, hvor det er vanskeligt at fastslå, om kunden har en legitim adkomst til sikkerhedsstillelsen, eller hvor identiteten af de parter, der garanterer lånet, er svære at kontrollere.

- e) Anvendelsen af komplekse forretningsstrukturer såsom truste og private investeringsinstrumenter, navnlig når identiteten af den endelige egentlige ejer kan være uklar.
- f) Transaktioner, der finder sted på tværs af flere lande, navnlig når de involverer flere udbydere af finansielle tjenesteydelser.
- g) Grænseoverskridende ordninger, hvor aktiver deponeres eller forvaltes i en anden finansiell institution enten i den samme finansielle koncern eller uden for koncernen, navnlig hvis det andet finansieringsinstitut er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner med højere niveauer af prædikatorbrydelser, en svag ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller svage standarder for gennemsigtighed på skatteområdet.

Risikofaktorer vedrørende kunden

12.5. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kunder med indkomst og/eller formue fra højrisikosektorer såsom våben, udvindingsindustrier, bygge- og anlægssektoren, hasardspil eller private militære kontrahenter.
- b) Kunder, om hvem der er fremsat troværdige påstande om forseelser.
- c) Kunder, som forventer en usædvanlig høj grad af fortrolighed eller diskretion.
- d) Kunder, hvis forbrug eller transaktionsadfærd gør det vanskeligt at fastslå "normale" eller forventede adfærdsmønstre.
- e) Meget velhavende og indflydelsesrige kunder, herunder kunder med en høj offentlig profil, ikke-residente kunder og betalingstjenesteudbydere. Hvis en kunde eller dennes egentlige ejer er en politisk eksponeret person, skal selskaberne altid anvende skærpede kundekendingsprocedurer i overensstemmelse med artikel 18-22 i direktiv (EU) 2015/849.
- f) Kunden anmoder om, at selskabet gør det lettere for kunden at få leveret et produkt eller en tjenesteydelse fra tredjemand uden en klar forretningsmæssig eller økonomisk begrundelse.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

12.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Virksomheden drives i lande, der har bankhemmelighed, eller som ikke overholder internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet.
- b) Kunden bor i eller vedkommendes midler stammer fra aktiviteter i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Foranstaltninger

12.7. Den medarbejder, der forvalter et formueforvaltningsselskabs forbindelse med en kunde (relationslederen), spiller typisk en central rolle i risikovurderingen. Den pågældende medarbejders tætte kontakt med kunden vil gøre det lettere at indsamle oplysninger, der gør det muligt at danne sig et mere fuldstændigt billede af formålet med og karakteren af kundens forretning (f.eks. oplysninger om kundens formueforhold, midlemes bestemmelsessted, hvorfor komplekse eller usædvanlige ordninger alligevel kan være ægte og legitime, eller hvorfor der kan være behov for ekstra sikkerhed). Denne tætte kontakt kan imidlertid også føre til interessekonflikter, hvis medarbejderen bliver for tæt knyttet til kunden, og dette er til hinder for selskabets bestræbelser på at håndtere risikoen for økonomisk kriminalitet. Et uafhængigt tilsyn med risikovurderingen vil derfor også være hensigtsmæssigt, f.eks. udført af compliance-afdelingen og den øverste ledelse.

Skærpede kundekendskabskrav

12.8. For at overholde artikel 18a med hensyn til forbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør selskaberne anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er omhandlet i afsnit I.

- a) Indhentning og kontrol af flere oplysninger om kunder, der ikke befinder sig i almindelige risikosituationer, og revision og ajourføring af disse oplysninger både regelmæssigt og efter væsentlige ændringer i en kundes profil. Selskaberne bør foretage revisioner på et risikobaseret grundlag, hvor kunder med højere risiko revideres mindst én gang om året, men oftere, hvis risikoen kræver det. Disse procedurer kan omfatte procedurer for registrering af besøg hos kunder, uanset om de befinder sig hjemme eller i virksomheden, herunder ændringer i kundeprofilen eller andre oplysninger, der kan påvirke den risikovurdering, som disse besøg giver anledning til.
- b) Fastlæggelse af kilden til formue og midlernes oprindelse. Hvis risikoen er særlig høj, og/eller hvis selskabet har tvivl om midlernes legitime oprindelse, kan en bekræftelse af kilden til formue og midlernes oprindelse være det eneste effektive risikobegrænsningsværktøj. Kilden til formue og midlernes oprindelse kan bekræftes med henvisning til bl.a.:
 - i. en original eller bekræftet kopi af en nylig lønseddel
 - ii. skriftlig bekræftelse af årslønnen underskrevet af en arbejdsgiver

- iii. en original eller bekræftet kopi af salgskontrakten for f.eks. investeringer eller en virksomhed
 - iv. skriftlig bekræftelse af salget underskrevet af en advokat
 - v. en original eller bekræftet kopi af et testamente eller en fuldmagt
 - vi. skriftlig bekræftelse af en arv underskrevet af en advokat, en kurator eller en bobestyrer
 - vii. en internetsøgning i et virksomhedsregister, som bekræfter salget af en virksomhed
 - viii. en højere grad af kontrol og skærpede kundekendskabskrav i forretningsforbindelser sammenlignet med typiske finansielle tjenesteydelser, f.eks. inden for detailbankvirksomhed eller investeringsforvaltning.
- c) Fastlæggelse af midlernes bestemmelsessted.

Retningslinje 13: Sektorretningslinjer for udbydere af handelsfinansiering

- 13.1. Handelsfinansiering betyder forvaltning af en betaling for at lette varebevægelserne (og leveringen af tjenesteydelser) enten nationalt eller på tværs af grænserne. Når varer forsendes internationalt, risikerer importøren, at varerne ikke ankommer, mens eksportøren risikerer ikke at modtage sin betaling. For at mindske disse risici placerer mange handelsinstrumenter derfor bankerne midt i transaktionen.
- 13.2. Handelsfinansiering kan antage mange forskellige former. Disse er bl.a.:
- a) "Open account"-transaktioner, som er transaktioner, hvor køberen foretager en betaling, når varerne er modtaget. Dette er den mest almindelige måde at finansiere handel på, men den underliggende handelsrelaterede karakter af transaktionen vil ofte ikke være kendt af de banker, der foretager overførslen af midler. Bankerne bør anvende retningslinjerne i afsnit I for at styre den risiko, der er forbundet med sådanne transaktioner.
 - b) Remburser, som findes i mange variationer og er egnet til forskellige situationer: En remburser er et finansielt instrument, som garanterer betaling til en navngiven modtager (typisk en eksportør) mod forelæggelse af visse "overensstemmende" dokumenter, der er anført i kreditvilkårene (f.eks. dokumentation for, at varemene er blevet afsendt).
 - c) Inkassoveksler: en inkassoveksel er en procedure, hvorved betaling eller godkendt veksel opkræves af en "inkassobank" fra en importør med henblik på viderebetaling til eksportøren. Inkassobanken overdrager til gengæld de relevante handelsdokumenter (som er modtaget fra eksportøren, normalt via dennes bank) til importøren.
- 13.3. Andre handelsfinansieringsprodukter, f.eks. forfaitering eller struktureret finansiering, eller bredere aktiviteter, f.eks. projektfinansiering, falder uden for disse sektorretningslinjers anvendelsesområde. Banker, der tilbyder disse produkter, bør anvende til de generelle retningslinjer i afsnit I.
- 13.4. Handelsfinansieringsprodukter kan misbruges til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Køber og sælger kan f.eks. indgå aftaler om at angive urigtige oplysninger om varernes pris, type, kvalitet eller mængde med henblik på at overføre midler eller værdi mellem lande.
- 13.5. Bankerne bør tage hensyn til, at Det Internationale Handelskammer (ICC) har udviklet standarder, f.eks. Uniform Customs & Practice for Documentary Credits (600), som er et sæt regler, der gælder for finansieringsinstitutter, der udsteder remburser, og som regulerer anvendelsen af remburser og inkassoveksler, men at disse ikke omfatter spørgsmål

vedrørende økonomisk kriminalitet. Bankerne bør bemærke, at disse standarder ikke har retskraft, og at deres anvendelse ikke betyder, at bankerne ikke behøver at overholde deres retlige og lovgivningsmæssige forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- 13.6. Selskaberne i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer. Sektorretningslinje 8 i afsnit II kan også være relevant i denne sammenhæng.

Risikofaktorer

- 13.7. Banker, der deltager i handelsfinansieringstransaktioner, har ofte kun adgang til delvise oplysninger om transaktionen og dens parter. Handelsdokumenterne kan være forskellige, og bankerne har måske ikke ekspertviden om de forskellige typer handelsdokumenter, de modtager. Dette kan gøre identifikationen og vurderingen af ML/TF-risici udfordrende.
- 13.8. Bankerne bør ikke desto mindre anvende sund fornuft og professionel dømmekraft til at vurdere, i hvilket omfang de oplysninger og den dokumentation, de modtager, kan give anledning til bekymring eller mistanke om ML/TF.
- 13.9. Bankerne bør så vidt muligt tage hensyn til følgende risikofaktorer:

Risikofaktorer vedrørende transaktioner

- 13.10. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Transaktionen er usædvanlig stor i betragtning af, hvad der er kendt om en kundes tidligere forretnings- og handelsaktiviteter.
- b) Transaktionen er meget struktureret, fragmenteret eller kompleks og involverer flere parter uden åbenlys legitim begrundelse.
- c) Der anvendes kopier af dokumenter i situationer, hvor der kan forventes original dokumentation, uden rimelig forklaring.
- d) Der er betydelige forskelle i dokumentationen, f.eks. mellem beskrivelsen af varernes art, mængde eller kvalitet i vigtige dokumenter (dvs. fakturaer eller forsikrings- og transportdokumenter) og den faktiske forsendelse af varer, i det omfang dette er kendt.
- e) Varernes art, mængde og værdi er ikke i overensstemmelse med bankens kendskab til køberens virksomhed.
- f) De handlede varer udgør en større risiko for hvidvask af penge. Det gælder f.eks. visse råvarer, hvor priser svinger betydeligt, således at det er vanskeligt at afsløre falske priser.

- g) Den aftalte værdi af varerne eller forsendelsen er over- eller underforsikret, eller der anvendes flere forsikringer, i det omfang dette er kendt.
- h) De handlede varer kræver eksportlicenser, f.eks. specifikke eksporttilladelser for produkter med dobbelt anvendelse, dvs. varer, software og teknologi, der kan anvendes til både civile og militære formål.
- i) Handelsdokumentationen er ikke i overensstemmelse med gældende love eller standarder.
- j) Enhedsprisen forekommer usædvanlig ifølge bankens kendskab til varerne og branchen.
- k) Transaktionen er i øvrigt usædvanlig. Reburser ændres f.eks. ofte uden en klar begrundelse, eller varer sendes gennem en anden jurisdiktion uden åbenlys kommerciel grund.
- l) De handlede varer er bestemt til en part eller et andet land, der er omfattet af sanktioner, embargo eller en lignende foranstaltning udstedt af f.eks. EU eller FN eller til støtte for en sådan part eller et sådant land.

13.11. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Uafhængige kontrolinspektører har kontrolleret varernes kvalitet og mængde samt tilstedeværelsen af de nødvendige dokumenter og bevillinger.
- b) Transaktionerne involverer veletablerede modparter, der kan dokumentere tidligere transaktioner med hinanden, og som tidligere har gennemført kundekendingsprocedurer.

Risikofaktorer vedrørende kunden

13.12. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Transaktionen og/eller de involverede parter svarer ikke til bankens kendskab til kundens tidligere aktivitet eller forretningsområde (de varer, der afsendes, eller forsendelsesmængden er f.eks. ikke i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger om importørens eller eksportørens virksomhed).
- b) Der er tegn på, at køber og sælger har mulighed for at indgå aftaler, f.eks.:
 - i. køber og sælger kontrolleres af den samme person
 - ii. de selskaber, der gennemfører transaktionen, har samme adresse, angiver kun adressen på én registreret agent eller har andre uoverensstemmelser med hensyn til adresser

- iii. køberen er villig til eller ønsker at acceptere eller give afkald på uoverensstemmelser i dokumentationen.
- c) Kunden er ude af stand til eller tilbageholdende med at fremlægge relevant dokumentation til støtte for transaktionen.
- d) Kunden har problemer med at forklare rationalet bag hele eksportprocessen eller kan ikke forklare indholdet og betydningen af grundlaget for remburs og inkassoveksler.
- e) Køberens juridiske struktur gør det ikke muligt at identificere vedkommendes ejere, eller køberen anvender agenter eller en tredjemand til at repræsentere sine rettigheder og interesser.

13.13. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Kunden er en eksisterende kunde, hvis forretning er velkendt af banken, og transaktionen er i overensstemmelse med denne forretning.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

13.14. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Et land, der er associeret med transaktionen (herunder det land, som varemestammer fra, som de er bestemt til eller i transit til, eller hvor en af parterne i transaktionen er etableret), har ingen valutakontrol. Dette øger risikoen for, at transaktionen reelt har til formål at eksportere valuta i strid med lokal ret.
- b) Et land, der er associeret med transaktionen, har højere niveauer af prædikatforbrydelser (f.eks. i forbindelse med narkotikahandel, smugling eller forfalskning) eller frihandelszoner.
- c) Transaktionen gennemføres under ledelse af statslige eller internationale organisationer eller fonde for at støtte ofre for naturkatastrofer eller personer, der er ramt af væbnet konflikt og uroligheder.

13.15. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Handelen foregår inden for EU/EØS.
- b) Lande, der er associeret med transaktionen, har en ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der ikke er mindre robust end det, der kræves i henhold til direktiv (EU) 2015/849, og som er forbundet med lave niveauer af prædikatforbrydelser.

Foranstaltninger

- 13.16. Bankerne skal udføre kundekendskabsprocedurer over for den instruerende part. I praksis vil de fleste banker kun acceptere instrukser fra eksisterende kunder, og den bredere forretningsforbindelse, som banken har med kunden, kan bidrage til dens kundekendskabsprocedurer.
- 13.17. Hvis en bank leverer handelsfinansieringstjenester til en kunde, bør den som led i sin kundekendskabsprocedure sætte sig ind i kundens forretning. Eksempler på den type oplysninger, banken kan indhente, omfatter de lande, som kunden handler med, de benyttede handelsruter, de handlede varer, hvem kunden handler med (købere, leverandører osv.), om kunden benytter agenter eller en tredjemand, og, hvis dette er tilfældet, hvor disse er etableret. Dette vil hjælpe bankerne med at fastslå, hvem kunden er, og kan bidrage til at afsløre usædvanlige eller mistænkelige transaktioner.
- 13.18. Hvis en bank er korrespondent, skal den anvende kundekendskabsforanstaltninger over for respondenten. Korrespondentbanker bør følge sektorretningslinje 8 om korrespondentbankvirksomhed.

Skærpede kundekendskabskrav

- 13.19. For at overholde artikel 18a med hensyn til forbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør selskaberne anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er omhandlet i afsnit I.
- 13.20. I andre situationer med højere risiko skal bankerne også anvende skærpede kundekendskabsprocedurer. Som led heri bør bankerne overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre grundige kundekendskabsprocedurer vedrørende selve transaktionen og andre parter i transaktionen (herunder ikke-kunder).
- 13.21. Kontrollen af andre parter i transaktionen kan omfatte:
- a) Foranstaltninger for at fastslå ejerskabet af eller baggrunden for andre parter i transaktionen, navnlig hvis de er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, eller hvis de håndterer højrisikovarer. Dette kan omfatte kontrol af virksomhedsregistre og tredjemandsefterretningskilder og søgninger i åbne kilder på internettet.
 - b) Indhentning af yderligere oplysninger om de involverede parter økonomiske situation.
- 13.22. Kontrol af transaktioner kan omfatte:
- a) anvendelse af tredjemandsdatakilder eller åbne datakilder, f.eks. Det Internationale Maritime Bureau (kontrol af advarsler, konnossementer,

forsendelser og priser) eller rederiers gratis containersporingstjeneste til at verificere de fremlagte oplysninger og kontrollere, at formålet med transaktionen er legitimt

- b) anvendelse af professionel dømmekraft til at vurdere, om prisen på varer giver kommerciel mening, navnlig i forbindelse med handlede råvarer, for hvilke der kan indhentes pålidelige og ajourførte prisoplysninger
- c) kontrol af, at vægten og mængden af de varer, der afsendes, er i overensstemmelse med forsendelsesmetoden.

13.23. Eftersom remburs og inkassoveksler i vid udstrækning er papirbaserede og le dsages af handelsrelaterede dokumenter (f.eks. fakturaer, konnossementer og manifeste), er automatisk overvågning af transaktioner ikke altid mulig. Den behandlende bank bør vurdere disse dokumenter for at sikre overensstemmelse med vilkårene for handelstransaktionen og kræve, at medarbejderne benytter faglig ekspertise og dømmekraft til at vurdere, om usædvanlige forhold kræver, at der anvendes skærpede kundekendingsprocedurer, eller giver anledning til mistanke om ML/TF.

Lempede kundekendingskrav

13.24. De kontroller, bankerne rutinemæssigt gennemfører for at afsløre svig og sikre, at transaktionen er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat af Det Internationale Handelskammer, betyder, at de i praksis ikke vil anvende lempede kundekendingsprocedurer, heller ikke i situationer med lavere risiko.

Retningslinje 14: Sektorretningslinje for livsforsikringselskaber

- 14.1. Livsforsikringsprodukter er udformet med henblik på finansielt at beskytte forsikringstageren mod risikoen for en uvis fremtidig begivenhed, herunder død, sygdom eller levetidsrisiko (dvs. overlevelse ud over pensionsopsparingen). Beskyttelsen opnås af et forsikringselskab, der samler de finansielle risici, som mange forskellige forsikringstagere står over for. Livsforsikringsprodukter kan også købes som investeringsprodukter eller til pensionsformål.
- 14.2. Livsforsikringsprodukter leveres gennem forskellige distributionskanaler til kunder, som kan være fysiske eller juridiske personer eller juridiske ordninger. Den begunstigede i kontrakten kan være forsikringstageren eller en udpeget tredjemand. Den begunstigede kan udskiftes i løbet af perioden, og den oprindelige begunstigede vil muligvis ikke modtage nogen ydelser.
- 14.3. De fleste livsforsikringsprodukter er udformet på lang sigt, og nogle udbetales kun ved en verificerbar begivenhed såsom død eller pensionering. Det betyder, at mange livsforsikringsprodukter ikke er tilstrækkeligt fleksible til at være den første valgmulighed for personer, der hvidvasker penge. Som det er tilfældet med andre finansielle tjenesteydelser, er der imidlertid en risiko for, at de midler, der anvendes til at købe livsforsikringer, kan være udbyttet fra strafbart forhold.
- 14.4. Selskaberne i denne sektor bør overveje følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er anført i afsnit I i disse retningslinjer. Sektorretningslinje 12 og 16 i afsnit II kan også være relevante i denne sammenhæng. Hvis der anvendes formidlere, vil de risikofaktorer for leveringskanaler, der er fastsat i afsnit I, være relevante.
- 14.5. Disse retningslinjer kan også være nyttige for formidlere.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 14.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:
 - a) Flexibilitet i betalingerne: Produktet giver f.eks. mulighed for:
 - i. betalinger fra uidentificerede tredjemænd
 - ii. præmiebetalinger af høj eller ubegrænset værdi, overbetalinger eller mange præmiebetalinger af lavere værdi
 - iii. kontantbetalinger.
 - b) Let adgang til opsparede midler: Produktet giver f.eks. mulighed for delvis hævning eller tidligt tilbagekøb på et hvilket som helst tidspunkt mod begrænsede gebyrer eller afgifter.

- c) Omsættelighed: Produktet kan f.eks.
 - i. handles på et sekundært marked
 - ii. anvendes som sikkerhed for et lån.
- d) Anonymitet: Produktet letter eller tillader anonymitet for kunden.

14.7. Faktorer, der kan bidrage til at reducere risikoen, omfatter: Produktet:

- a) udbetales kun i forbindelse med en forud fastsat begivenhed, f.eks. dødsfald, eller på en bestemt dato, f.eks. i forbindelse med kreditlivsforsikringspolicer, der dækker forbrugerlån og realkreditlån, som kun udbetales ved forsikringstagerens død
- b) har ikke nogen tilbagekøbsværdi
- c) omfatter ikke et investeringselement
- d) har ingen betalingsfacilitet for tredjemand
- e) kræver, at de samlede investeringer begrænses til en lav værdi
- f) er en livsforsikringspolice, hvor præmien er lav
- g) giver kun mulighed for regelmæssige præmiebetalinger af mindre værdi, f.eks. ingen overbetaling
- h) er kun tilgængeligt gennem arbejdsgivere, f.eks. en pensionsordning, en tillægspensionsordning eller en lignende ordning, der udbetaler pensionsydelse til ansatte, hvor bidragene indbetales i form af lønfradrag, og ordningens regler ikke tillader, at et medlems interesser overføres under ordningen
- i) kan ikke indløses på kort eller mellemlang sigt, f.eks. pensionsordninger uden en tidlig tilbagekøbsoption
- j) kan ikke anvendes som sikkerhed
- k) tillader ikke kontantbetalinger
- l) har betingelser, der begrænser tilgængeligheden af midler, som skal være opfyldt for at opnå skattefradrag.

Risikofaktorer i forbindelse med kunder og begunstigede

14.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

a) Kundens art, f.eks.:

- i. juridiske personer, hvis struktur gør det vanskeligt at identificere den egentlige ejer
- ii. kunden eller den egentlige ejer er en politisk eksponeret person
- iii. den begunstigede for policen eller den begunstigedes egentlige ejer er en politisk eksponeret person
- iv. kundens alder er usædvanlig for den type produkt, der efterspørges (kunden er f.eks. meget ung eller meget gammel)
- v. kontrakten stemmer ikke overens med kundens formueforhold
- vi. kundens erhverv eller aktiviteter anses for at have særlig stor sandsynlighed for at være forbundet med hvidvask af penge, f.eks. fordi de er meget kontantintensive eller udsat for en høj risiko for korruption
- vii. kontrakten tegnes af en "gatekeeper", f.eks. et forvaltningsselskab, der handler på kundens vegne
- viii. forsikringstageren og/eller den begunstigede er selskaber med proformaaktionærer og/eller ihændebareraktier.

b) Kundens adfærd:

- i. I forbindelse med kontrakten, f.eks.:
 - a. kunden overfører ofte kontrakten til et andet forsikringsselskab
 - b. hyppige og uforklarede tilbagekøb, navnlig når tilbagebetalingen sker til forskellige bankkonti
 - c. kunden gør hyppig eller uventet brug af "free look"-bestemmelser/"afkølingsperioder", navnlig hvis tilbagebetalingen sker til en tredjemand, som vedkommende tilsyneladende ikke har forbindelser med
 - d. kunden pådrager sig store omkostninger ved at søge at bringe et produkt til ophør før tiden
 - e. kunden overdrager kontrakten til en tredjemand, som vedkommende tilsyneladende ikke har forbindelser med

- f. kundens anmodning om at ændre eller forhøje forsikringssummen og/eller præmiebetalingen er usædvanlig eller unødigt.

ii. I forbindelse med den begunstigede, f.eks.:

- a. forsikringsselskabet gøres først opmærksom på en ændring af den begunstigede, når kravet fremsættes
- b. kunden ændrer begunstigelsesklausulen og udpeger en tredjemand, som vedkommende tilsyneladende ikke har forbindelser med
- c. forsikringsselskabet, kunden, den egentlige ejer, den begunstigede eller den retmæssige ejer af den begunstigede befinder sig i forskellige jurisdiktioner.

iii. I forbindelse med betalinger, f.eks.:

- a. kunden anvender usædvanlige betalingsmetoder, f.eks. kontanter eller strukturerede monetære instrumenter eller andre former for betalingsinstrumenter, der fremmer anonymitet
- b. betalinger fra forskellige bankkonti uden forklaring
- c. betalinger fra banker, der ikke er etableret i kundens bopælsland
- d. kunden foretager hyppige overbetalinger eller overbetalinger af høj værdi på tidspunkter, hvor dette ikke var forventet
- e. betalinger modtaget fra en ikke-tilknyttet tredjemand
- f. opsamlingsbidrag til en pensionsordning tæt på pensionsdatoen.

14.9. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen: I tilfælde af virksomhedsejet livsforsikring er kunden:

- a) et kredit- eller finansieringsinstitut, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og som er underlagt tilsyn med overholdelsen af disse krav på en måde, der er i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849

- b) en offentlig forvaltning eller en offentlig virksomhed fra en EØS-jurisdiktion.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

14.10. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) salg uden direkte kontakt, f.eks. onlinesalg, post- eller telefonsalg, uden passende sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. elektroniske signaturer eller elektroniske identifikationsmidler, der er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014
- b) lange kæder af formidlere
- c) en mellemmand anvendes under usædvanlige omstændigheder (f.eks. uforklarlig geografisk afstand).

14.11. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Forsikringsformidlerne er velkendte for forsikringsselskabet, som finder det godtgjort, at formidleren anvender kundekendskabsprocedurer, der står i et rimeligt forhold til den risiko, der er forbundet med forretningsforbindelsen, og som er i overensstemmelse med kravene i direktiv (EU) 2015/849.
- b) Produktet er kun tilgængeligt for ansatte i visse virksomheder, der har indgået en kontrakt med forsikringsselskabet om at yde livsforsikring til deres ansatte, f.eks. som led i en fordelspakke.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

14.12. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Forsikringsselskabet, kunden, den egentlige ejer, den begunstigede eller den retmæssige ejer af den begunstigede er etableret i eller er tilknyttet jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner uden effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- b) Præmierne betales via konti hos finansieringsinstitutter, der er etableret i jurisdiktioner, som er forbundet med højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner uden effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- c) Formidleren er etableret i eller tilknyttet jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner uden effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

14.13. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Lande har ifølge af troværdige kilder, f.eks. gensidige evalueringer eller detaljerede vurderingsrapporter, effektive systemer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- b) Lande har ifølge troværdige kilder et lavt niveau af korruption og andre kriminelle aktiviteter.

Foranstaltninger

14.14. I henhold til artikel 13, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaber i forbindelse med livsforsikringsvirksomhed anvende kundekendingsprocedurer ikke blot over for kunden og den egentlige ejer, men også over for de begunstigede, så snart de er identificeret eller udpeget. Det betyder, at selskaberne skal:

- a) indhente navnet på den begunstigede, hvis en fysisk eller juridisk person eller en ordning er identificeret som begunstiget
- b) indhente tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at de begunstigedes identitet kan fastslås på udbetalingstidspunktet, hvis de begunstigede er en persongruppe eller er udpeget på grundlag af bestemte karakteristika. Hvis den begunstigede f.eks. er "mine fremtidige børnebørn", kan forsikringsselskabet indhente oplysninger om forsikringstagerens børn.

14.15. Selskaberne skal bekræfte de begunstigedes identitet senest på udbetalingstidspunktet.

14.16. Hvis selskabet ved, at livsforsikringen er blevet overdraget til tredjemand, som modtager policens værdi, skal de identificere den egentlige ejer på tidspunktet for overdragelsen.

14.17. For at overholde artikel 13, stk. 6, i direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne, når de begunstigede for trustere eller lignende juridiske arrangementer er en persongruppe eller er udpeget på grundlag af visse karakteristika, indhente tilstrækkelige oplysninger til at sikre sig, at de begunstigedes identitet kan fastslås på udbetalingstidspunktet eller på det tidspunkt, hvor de begunstigede udnytter deres sikrede rettigheder.

Skærpede kundekendingskrav

14.18. For at overholde artikel 18a med hensyn til forbindelser eller transaktioner, der involverer højrisikotredjelande, bør selskaberne anvende de skærpede kundekendingsprocedurer, der er omhandlet i afsnit I. Følgende skærpede kundekendingsprocedurer kan være hensigtsmæssige i alle andre højrisikosituationer:

- a) Hvis kunden gør brug af "free look"-/"afkølingsperioden", skal præmien tilbagebetales til kundens bankkonto, hvorfra midlerne blev indbetalt. Selskaberne bør sikre, at de har kontrolleret kundens identitet i

overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, inden de foretager refusion, navnlig hvis præmien er stor, eller omstændighederne på anden måde forekommer usædvanlige. Selskaberne bør også overveje, om annulleringen giver anledning til mistanke vedrørende transaktionen, og om det vil være hensigtsmæssigt at indgive en rapport om mistænkelig aktiviteter.

- b) Der kan tages yderligere skridt til at styrke selskabets viden om kunden, den egentlige ejer, den begunstigede eller den begunstigedes egentlige ejer, tredjemandsbetalerne og betalingsmodtagerne. Dette kan f.eks. være:
- i. manglende anvendelse af undtagelsen i artikel 14, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, som fastsætter en undtagelse fra forudgående kundekendskab
 - ii. kontrol af identiteten af andre relevante parter, herunder tredjemandsbetalere og betalingsmodtagere, inden forretningsforbindelsen indledes
 - iii. indhentning af yderligere oplysninger med henblik på at fastlægge forretningsforbindelsens tilsigtede karakter
 - iv. indhentning af yderligere oplysninger om kunden og mere regelmæssig ajourføring af identifikationsoplysningerne om kunden og den egentlige ejer
 - v. hvis betaleren er forskellig fra kunden, angives årsagen hertil
 - vi. verifikation af identiteter på grundlag af mere end én pålidelig og uafhængig kilde
 - vii. fastlæggelse af kilden til kundens formue og midlernes oprindelse, f.eks. oplysninger om beskæftigelse og løn, arv eller skilsmisseaftaler
 - viii. identifikation af den begunstigede og kontrol af vedkommendes identitet, når forretningsforbindelsen indledes, og ikke først, når vedkommende er blevet identificeret eller udpeget, hvis det er muligt, under hensyntagen til, at der kan indsættes en anden begunstiget i løbet af policen
 - ix. identifikation og kontrol af den begunstigedes egentlige ejers identitet
 - x. iværksættelse af foranstaltninger til at fastslå, om kunden er en politisk eksponeret person, og rimelige foranstaltninger til at fastslå, om den begunstigede eller den begunstigedes egentlige ejer er en politisk eksponeret person på tidspunktet for hel eller delvis overdragelse af policen eller senest på udbetalingstidspunktet, i overensstemmelse med artikel 20 og 21 i direktiv (EU) 2015/849
 - xi. krav om, at den første betaling foretages via en konto, der er verificerbar i kundens navn, i en bank, der er underlagt kundekendskabsstandarder, som ikke er mindre robuste end dem, der er fastsat i kapitel II i direktiv (EU) 2015/849.

14.19. I henhold til artikel 20 i direktiv (EU) 2015/849 skal selskaberne, hvis den risiko, der er forbundet med forbindelsen med en politisk eksponeret person, er høj, skal selskaberne ikke kun anvende kundekendskabsforanstaltninger i overensstemmelse med direktivets artikel 13, men skal også underrette den øverste ledelse inden udbetalingen af policen, så den øverste ledelse danne sig et informeret billede af situationen og træffe beslutning om de foranstaltninger, der mest hensigtsmæssigt kan reducere risikoen. Selskaberne skal desuden gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer for hele forretningsforbindelsen.

14.20. Selskaberne bør:

- a) indhente yderligere oplysninger om forretningsforbindelsen for at kunne forstå arten af forbindelsen mellem kunden/den forsikrede og den begunstige og forbindelsen mellem betaleren og den begunstige, hvis betaleren er forskellig fra kunden/den forsikrede, og
- b) øge deres kontrol med midlernes oprindelse.

14.21. Hvis den begunstige er en politisk eksponeret person og er navngivet, bør selskaberne ikke vente, indtil policen er udbetalt, med at foretage en øget kontrol af hele forretningsforbindelsen.

14.22. Der kan være behov for hyppigere og mere dybtgående overvågning af transaktioner (herunder om nødvendigt fastlæggelse af midlernes oprindelse).

Lempede kundekendskabskrav

14.23. Følgende foranstaltninger kan opfylde nogle af kundekendskabskravene i lavrisikosituationer (for så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning):

- a) Selskaberne kan antage, at kontrollen af kundens identitet er gennemført på grundlag af en betaling trukket på en konto, som ifølge selskabet føres i kundens eget navn eller fælles navn i et EØS-reguleret kreditinstitut.
- b) Selskaberne kan antage, at kontrollen af, hvem der er begunstiget i kontrakten, er gennemført på grundlag af en betaling til en konto i den begunstiges navn i et reguleret kreditinstitut i EØS.

Retningslinje 15: Sektorretningslinje for investeringsselskaber

- 15.1. Investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2014/65/EU bør, når de yder eller udøver investeringsservice og -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i direktiv 2014/65/EU, tage hensyn til følgende risikofaktorer og foranstaltninger ud over dem, der er omhandlet i afsnit I i disse retningslinjer. Sektorretningslinje 12 kan også være relevant i denne sammenhæng.
- 15.2. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849 bør selskaberne i denne sektor tage hensyn til følgende:
- ML/TF-risikoen i denne sektor er primært drevet af den risiko, der er forbundet med de kunder, som investeringsselskaberne betjener, og
 - arten af de aktiviteter, som investeringsselskaber udfører, betyder, at de kan blive udsat for prædikatorbrydelser som f.eks. markedsmissbrug, som kan føre til ML/TF.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

15.3. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- transaktionerne er usædvanligt store i forhold til kundens profil
- afviklingsordninger, der er atypiske eller uregelmæssige
- spejlhandler eller transaktioner, som involverer værdipapirer, der anvendes til valutaomregning, og som forekommer usædvanlige eller ikke har noget åbenlyst forretningsmæssigt eller økonomisk formål
- produktet eller tjenesteydelsen er struktureret på en sådan måde, at det kan være vanskeligt at identificere kunderne, og der kan foretages tredjemandsbetalinger.

15.4. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- Produktet eller tjenesteydelsen er underlagt obligatoriske gennemsigtheds- og/eller oplysningskrav.

Risikofaktorer vedrørende kunden

15.5. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- Kundens adfærd, f.eks.:

- i. rationalet bag investeringen mangler et klart økonomisk formål
- ii. kunden anmoder om tilbagekøb eller indløsning af en langsigtet investering inden for en kort periode efter den oprindelige investering eller før udbetalingsdatoen uden en klar begrundelse, navnlig hvis dette resulterer i finansielle tab eller betaling af høje transaktionsgebyrer
- iii. kunden anmoder om gentagne køb og salg af aktier inden for kort tid uden en klar strategi eller økonomisk begrundelse
- iv. manglende vilje til at give kundekendskabsoplysninger om kunden og den egentlige ejer
- v. hyppige ændringer af kundekendskabsoplysninger eller betalingsoplysninger
- vi. kunden overfører midler ud over dem, der er nødvendige for investeringen, og anmoder om tilbagebetaling af overskydende beløb
- vii. de omstændigheder, hvorunder kunden gør brug af "afkølingsperioden", giver anledning til mistanke
- viii. anvendelse af flere konti uden forudgående meddelelse, navnlig hvis disse konti føres i flere jurisdiktioner eller højrisikojurisdiktioner
- ix. kunden ønsker at strukturere forbindelsen på en sådan måde, at flere parter, f.eks. proformaselskaber, anvendes i forskellige jurisdiktioner, navnlig hvis disse jurisdiktioner er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

b) Kundens art, f.eks.:

- i. kunden er et selskab, en trust eller andre juridiske arrangementer med en struktur eller funktioner svarende til truste, der er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko (selskaberne bør være særligt opmærksomme på de jurisdiktioner, der ikke effektivt overholder de internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet og for informationsudveksling)
- ii. kunden er et investeringsselskab, der kun udfører ringe eller ingen kundekendskabsprocedurer over for dets egne kunder
- iii. kunden er et ureguleret tredjemandsinvesteringsselskab
- iv. kundens ejer- og kontrolstruktur er uigennemsigtig
- v. kunden eller den egentlige ejer er en politisk eksponeret person eller indtager en anden fremtrædende position, som kan sætte vedkommende i stand til at misbruge denne position for at opnå personlig vinding

- vi. kunden er et ikkereguleret proformaselskab med ukendte aktionærer.
 - c) Kundens virksomhed, f.eks. kundens midler, stammer fra aktiviteter i sektorer, der er forbundet med en større risiko for økonomisk kriminalitet, f.eks. byggeri, lægemidler og sundhedspleje, våbenhandel og -forsvar, udvindingsindustrien eller offentlige udbud.

15.6. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Kunden er en institutionel investor, hvis status er blevet kontrolleret af et statsligt organ i EØS, f.eks. en statsgodkendt pensionsordning.
- b) Kunden er et regeringsorgan fra en EØS-jurisdiktion.
- c) Kunden er et finansieringsinstitut, der er etableret i en EØS-jurisdiktion.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

15.7. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Komplexitet i kæden for modtagelse og fremsendelse af ordrer
- b) Komplexitet i distributionskæden for investeringsprodukter
- c) Markedspladsen har medlemmer eller deltagere, der befinder sig i højrisikojurisdiktioner

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

15.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Investoren eller dennes depotinstitution er etableret i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- b) Midlerne kommer fra en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Foranstaltninger

15.9. Når selskaberne i denne sektor udvikler deres politikker og procedurer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849, bør de — afhængigt af den type aktivitet, de udfører — tage hensyn til, at de er underlagt regler, som betyder, at de skal indsamle omfattende oplysninger om deres kunder. Hvis dette er tilfældet, bør de overveje, i hvilket omfang oplysninger, der er indhentet med henblik på opfyldelse af MiFID II og forordningen om europæisk markedsinfrastruktur, også kan anvendes til at opfylde deres kundekendskabsforpligtelser i standardsituationer.

- 15.10. Navnlig skal investeringsforvaltere typisk indhente tilstrækkelige oplysninger om deres kunder til, at de kan identificere egnede investeringsporteføljer. De indsamlede oplysninger vil svare til dem, som selskaberne indhenter til formål vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- 15.11. I situationer med højere risiko bør selskaberne følge retningslinjerne for skærpede kundekendskabsprocedurer omhandlet i afsnit I. Hvis den risiko, der er forbundet med en forretningsforbindelse, er høj, bør selskaberne desuden:
- a) identificere og om nødvendigt verificere identiteten af de underliggende investorer i selskabets kunde, hvis kunden er et ureguleret tredjemandsinvesteringsselskab
 - b) fastslå årsagen til enhver betaling eller overførsel til eller fra en ukontrolleret tredjemand.
- 15.12. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan investeringsforvaltere anvende retningslinjerne for lempede kundekendskabsprocedurer i afsnit I i lavrisikosituationer.

Retningslinje 16: Sektorretningslinje for udbydere af investeringsfonde

- 16.1. Udbuddet af investeringsfonde kan involvere flere parter, f.eks. fondsforvalteren, udpegede rådgivere, depositaren og underdeponarer, registratorer og i nogle tilfælde prime brokere. Tilsvarende kan distributionen af disse fonde involvere parter som f.eks. tilknyttede agenter, rådgivere og diskretionære formueforvaltere, platformsleverandører og uafhængige finansielle rådgivere.
- 16.2. Typen og antallet af parter, der er involveret i fondens distributionsproces, afhænger af fondens art og kan påvirke fondens kendskab til dens kunde og investorer. Fonden eller, hvis fonden ikke selv er en forpligtet enhed, fondsforvalteren forbliver ansvarlig for at overholde forpligtelserne i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv om visse dele af fondens kundekendskabsforpligtelser varetages af en eller flere af disse andre parter på visse betingelser.
- 16.3. Investeringsfonde kan anvendes af personer eller enheder til ML/TF-formål:
- a) Detailfonde distribueres ofte uden direkte kontakt. Det er derfor ofte let og relativt hurtigt at få adgang til sådanne fonde, og beholdninger af sådanne midler kan overføres mellem forskellige parter.
 - b) Alternative investeringsfonde, f.eks. hedgefonde, ejendomsfonde og private equity-fonde, har ofte et mindre antal investorer, som kan være privatpersoner eller institutionelle investorer (pensionsfonde, fonde af fonde osv.). Sådanne fonde, der er udformet til et begrænset antal privatpersoner med stor nettoformue eller til familieforvaltning, kan i sagens natur indebære en større risiko for misbrug til ML/TF-formål end detailfonde, da investorene sandsynligvis kan udøve større kontrol over fondens aktiver. Hvis investorene udøver kontrol over aktiverne, er sådanne fonde personlige formueforvaltningsselskaber, som ifølge bilag III til direktiv (EU) 2015/849 potentielt indebærer en højere risiko.
 - c) Uanset investeringens ofte mellem- til langsigtede karakter, som kan bidrage til at begrænse disse produkters tiltrækningskraft med henblik på hvidvask af penge, kan de stadig appellere til hvidvask af penge på grund af deres evne til at skabe vækst og indkomst.
- 16.4. Denne sektorretningslinje er rettet mod:
- a) investeringsfonde, der markedsfører sine egne aktier eller andele, jf. artikel 3, nr. 2, litra d), i direktiv (EU) 2015/849 og
 - b) fondsforvaltere, hvis der ikke er etableret en investeringsfond.

Andre parter, der er involveret i udbuddet eller distributionen af fonden, f. e ks. formidlere, skal eventuelt overholde deres egne kundekendskabsforpligtelser og bør benytte de relevante kapitler i disse retningslinjer, hvor det er relevant.

For fonde og fondsforvaltere kan sektorretningslinje 8, 14 og 15 også være relevante.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

16.5. Følgende faktorer kan bidrage til at øge den risiko, der er forbundet med fonden:

- a) Fonden er udformet til et begrænset antal enkeltpersoner eller familieforvaltninger, f.eks. en privat fond eller en enkeltinvestorfond.
- b) Det er muligt at investere i fonden og derefter hurtigt indløse investeringen, uden at investoren pådrager sig betydelige administrative omkostninger.
- c) Andele eller kapitalandele i fonden kan behandles, uden at fonden eller fondsforvalteren underrettes på handelstidspunktet.
- d) Oplysninger om investoren er opdelt i flere emner.

16.6. Følgende faktorer kan bidrage til at øge den risiko, der er forbundet med investeringen:

- a) Investeringen involverer konti eller tredjemænd i flere jurisdiktioner, navnlig hvis disse jurisdiktioner er forbundet med en høj ML/TF-risiko som defineret i retningslinje 2.9-2.15 i afsnit I.
- b) Investeringen involverer tredjemandsinvestorer eller betalingsmodtagere, navnlig når dette er uventet.

16.7. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske den risiko, der er forbundet med fonden:

- a) Betalinger til og fra tredjemand er ikke tilladt.
- b) Fonden er kun åben for mindre investorer med et loft for investeringer.

Risikofaktorer vedrørende kunden

16.8. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen: Kundens adfærd er usædvanlig, f.eks.:

- a) Begrundelsen for investeringen mangler en klar strategi eller økonomisk målsætning, eller kunden foretager investeringer, der er uforenelige med kundens overordnede finansielle situation, hvis fonden eller fondsforvalteren har kendskab hertil.

- b) Kunden anmoder om gentagne køb og/eller salg af andele eller aktier inden for en kort periode efter den oprindelige investering eller før udbetalingsdatoen uden en klar strategi eller begrundelse, navnlig hvis dette resulterer i finansielle tab eller betaling af høje transaktionsgebyrer.
- c) Kunden overfører midler ud over dem, der er nødvendige for investeringen, og anmoder om tilbagebetaling af overskydende beløb.
- d) Kunden benytter flere konti uden forudgående meddelelse, navnlig hvis disse konti føres i flere jurisdiktioner eller jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- e) Kunden ønsker at strukturere forbindelsen på en sådan måde, at flere parter, f.eks. ikkeregulerede proformaselskaber, anvendes i forskellige jurisdiktioner, navnlig hvis disse jurisdiktioner er forbundet med en højere ML/TF-risiko.
- f) Kunden ændrer pludselig afregningsstedet uden begrundelse, f.eks. ved at ændre kundens bopælsland.

16.9. Følgende faktorer kan bidrage til at mindske risikoen:

- a) Kunden er en institutionel investor, hvis status er blevet kontrolleret af et statsligt organ i EØS, f.eks. en statsgodkendt pensionsordning.
- b) Kunden er et selskab, der er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

16.10. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Komplekse distributionskanaler, der begrænser fondens tilsyn med dens forretningsforbindelser og begrænser dens mulighed for at overvåge transaktioner. Fonden anvender f.eks. et stort antal underdistributører til distribution i tredjelande.
- b) Distributøren befinder sig i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko som omhandlet i den generelle del af disse retningslinjer.

16.11. Følgende faktorer kan indikere en lavere risiko:

- a) Fonden tillader kun en bestemt type investor med lav risiko, f.eks. regulerede selskaber, der investerer som principal (f.eks. livsforsikringselskaber), eller erhvervspensionsordninger.

- b) Fonden kan kun købes og indløses gennem et selskab, der er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

16.12. Følgende faktorer kan bidrage til at øge risikoen:

- a) Kundernes eller de egentlige ejeres midler er blevet genereret i jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, navnlig jurisdiktioner, der er forbundet med højere niveauer af prædikatorbrydelser for hvidvask af penge.
- b) Kunden anmoder om, at deres investering indløses til en konto i et kreditinstitut beliggende i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Foranstaltninger

16.13. De foranstaltninger, som fonde eller fondsforvaltere bør træffe for at opfylde deres kundekendskabsforpligtelser, afhænger af, hvordan kunden eller investoren (hvis investoren ikke er kunden) får kontakt med fonden. Fonds- eller fondsforvalteren bør også træffe risikobaserede foranstaltninger for at identificere og verificere identiteten af de eventuelle fysiske personer, som i sidste ende ejer eller kontrollerer kunden (eller på hvis vegne transaktionen gennemføres), f.eks. ved at anmode den potentielle kunde om at erklære, om vedkommende investerer på egne vegne eller er en formidler, der investerer på andres vegne, når denne anmoder om medlemskab af fonden.

16.14. Kunden er:

- a) en fysisk eller juridisk person, der direkte køber andele eller aktier i en fond for egen regning og ikke på vegne af andre underliggende investorer, eller
- b) et selskab, der som led i sin økonomiske aktivitet direkte køber andele eller aktier i eget navn og udøver kontrol over investeringen til fordel for en eller flere tredjemænd, som ikke kontrollerer investerings- eller investeringsbeslutningerne, eller
- c) et selskab, f.eks. en finansiel formidler, der handler i eget navn og er registreret i fondens register over aktier/andele, men handler på vegne af og efter specifikke instrukser fra tredjemand (f.eks. fordi den finansielle formidler er en forvalter, mægler, samlekonto for flere klienter, kontooperatør af samlekonti eller operatør af en lignende passivtype), eller
- d) et selskabs kunde, f.eks. en finansiel formidlers kunde, hvis selskabet ikke er registreret i fondens register over aktier/andele (f.eks. fordi investeringsfonden anvender en finansiel formidler til at distribuere fondsaktier eller -andele, og

investoren køber andele eller aktier gennem selskabet og er registreret i fondens register over aktier/andele).

Skærpede kundekendskabskrav

16.15. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra a) og b), omfatter eksempler på skærpede kundekendskabsprocedurer, som en fonds- eller fondsforvalter bør gennemføre i højrisikosituationer, følgende:

- a) indhentning af yderligere kundeoplysninger, f.eks. om kundens omdømme og baggrund, inden forretningsforbindelsen etableres
- b) iværksættelse af yderligere tiltag for at kontrollere de indhentede dokumenter, data eller oplysninger
- c) indhentning af oplysninger om midlernes oprindelse og/eller kilden til kundens og den egentlige ejers formue
- d) krav om, at indløsningsbetalingen foretages via den oprindelige konto, der blev anvendt til investeringen, eller en konto i kundens eget navn eller fælles navn
- e) hyppigere og mere intensiv overvågning af transaktioner
- f) krav om, at den første betaling foretages via en betalingskonto, der føres i kundens eget navn eller fælles navn hos et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut eller et reguleret kredit- eller finansieringsinstitut i et tredjeland, der har krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849
- g) indhentning af godkendelse fra den øverste ledelse på tidspunktet for den første transaktion
- h) øget overvågning af kunderelationer og individuelle transaktioner.

16.16. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra c), hvor risikoen øges, navnlig hvis fonden er forbeholdt et begrænset antal investorer, skal der anvendes skærpede kundekendskabsprocedurer, herunder de procedurer, der er beskrevet i retningslinje 16.15 ovenfor.

16.17. Hvis en finansiel formidler er etableret i et tredjeland og har etableret en forbindelse svarende til korrespondentbankvirksomhed med fonden eller fondens forvalter, finder de foranstaltninger, der er beskrevet i retningslinje 16.20 og 16.21, ikke anvendelse. I sådanne tilfælde bør selskaberne — for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 19 i direktiv (EU) 2015/849 over for formidleren — anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er anført i sektorretningslinje 8. 14-8.17.

16.18. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra d), hvor risikoen øges, navnlig hvis fonden er forbeholdt et begrænset antal investorer, skal der anvendes skærpede kundekendingsprocedurer, herunder de procedurer, der er beskrevet i retningslinje 16.15 ovenfor.

Lempede kundekendingskrav

16.19. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra a) og b), i situationer med lavere risiko, for så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, og forudsat at midlerne kan overføres til eller fra en betalingskonto i kundens eneste eller fælles navn hos et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut, kan et eksempel på lempede kundekendingsprocedurer, som fonden eller fondsforvalteren kan anvende, være at anvende midlernes oprindelse til at opfylde nogle af kundekendingskravene.

16.20. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra c), hvor den finansielle formidler er fondens eller fondsforvalterens kunde, bør fonds- eller fondsforvalteren anvende risikobaserede kundekendingsforanstaltninger over for den finansielle formidler. Fonden eller fondsforvalteren bør også træffe risikobaserede foranstaltninger for at identificere og kontrollere identiteten af de investorer, der står bag den finansielle formidler, da disse investorer kan være egentlige ejere af de midler, der investeres gennem formidleren. I det omfang national lovgivning tillader det, kan fonde eller fondsforvaltere i lav risikosituationer anvende lempede kundekendingsprocedurer svarende til dem, der er beskrevet i afsnit I i disse retningslinjer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den finansielle formidler er underlagt forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i en EØS-jurisdiktion eller i et tredjeland med krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.
- b) Der føres effektivt tilsyn med, at den finansielle formidler overholder disse krav.
- c) Fonds- eller fondsforvalteren har taget risikobaserede skridt for at sikre sig, at ML/TF-risikoen i forbindelse med forretningsforbindelsen er lav, bl.a. på grundlag af fondens eller fondsforvalterens vurdering af den finansielle formidlers virksomhed, hvilke typer kunder formidlerens virksomhed betjener, og hvilke jurisdiktioner formidlerens virksomhed er eksponeret for.
- d) Fonden eller fondsforvalteren har taget risikobaserede skridt for at sikre sig, at formidleren anvender robuste og risikobaserede kundekendingsforanstaltninger over for sine egne kunder og sine kunders egentlige ejere. Som led heri bør fonden eller fondsforvalteren træffe risikobaserede foranstaltninger for at vurdere, om formidlerens kundekendingspolitikker og -procedurer er tilstrækkelige, f.eks. ved at henvise

til offentligt tilgængelige oplysninger om formidlerens overholdelsehistorik eller ved direkte kontakt med formidleren.

- e) Fonden eller fondsforvalteren har taget risikobaserede skridt for at sikre sig, at formidleren straks efter anmodning vil levere kundekendingsoplysninger og -dokumenter om de underliggende investorer straks efter anmodning, f.eks. ved at medtage relevante bestemmelser i en kontrakt med formidleren eller ved at tage stikprøver af formidlerens evne til at levere kundekendingsoplysninger efter anmodning.

16.21. I de situationer, der er beskrevet i retningslinje 16.14, litra d), bør fonden eller fondsforvalteren anvende risikobaserede kundekendingsforanstaltninger over for den endelige investor som fondens eller fondsforvalterens kunde. For at opfylde sine forpligtelser med hensyn til kundekendingskab kan fonden eller fondsforvalteren gøre brug af formidleren i overensstemmelse med og med forbehold af betingelserne i kapitel II, afdeling 4, i direktiv (EU) 2015/849.

16.22. I det omfang det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan fonde eller fondsforvaltere i lavrisikosituationer anvende lempede kundekendingsprocedurer. Forudsat at betingelserne i retningslinje 16.20 er opfyldt, kan lempede kundekendingsprocedurer bestå i, at fonden eller fondsforvalteren indhenter identifikationsdata fra fondens aktieregister sammen med de oplysninger, der er anført i artikel 27, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, som fonden eller fondsforvalteren skal indhente fra formidleren inden for en rimelig tidsfrist. Fonden eller fondsforvalteren bør fastsætte denne tidsramme i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang.

Sektorretningslinje 17: Regulerede crowdfundingplatforme

- 17.1. I denne sektorretningslinje finder følgende definitioner fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2020/1503 anvendelse: "crowdfundingtjeneste", "crowdfundingplatform", "crowdfundingtjenesteudbyder", "projektejer" og "investor". Denne sektorretningslinje henviser til "kunder" som defineret i artikel 2, stk. 1, litra g), i samme forordning.
- 17.2. Crowdfundingtjenesteudbydere bør anerkende de risici, der følger af crowdfundingplatformenes grænseløse karakter, hvor crowdfundingtjenesteudbyderens kunder kan befinde sig hvor som helst i verden, herunder i jurisdiktioner med høj risiko. Crowdfundingtjenesteudbydere bør kende deres kunder for at forhindre, at deres crowdfundingplatforme anvendes til at finansiere fiktive investeringsprojekter med ulovlige midler eller misbruges til TF-formål, hvor der gives en fiktiv grund til et crowdfundingprojekt, som aldrig materialiserer sig, og de midler, der stammer fra crowdfunding, derefter anvendes til at finansiere et terrorangreb.
- 17.3. Crowdfundingtjenesteudbydere bør tage hensyn til de risikofaktorer og foranstaltninger, der er fastsat i denne sektorretningslinje, ud over dem, der er fastsat i afsnit I. Crowdfundingtjenesteudbydere, der yder investeringsservice, bør også anvende sektorretningslinje 16.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 17.4. Crowdfundingtjenesteudbydere bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:
- a) Crowdfundingtjenesteudbyderen indsamler midler gennem crowdfundingplatformen, men giver mulighed for senere videreformidling, herunder forretningsmodeller, hvor:
 - i. der indsamles penge til et uspecificeret projekt, som derefter opbevares derfor på investorens konto, indtil projektet er fastlagt, eller
 - ii. pengene indsamles, men kan returneres til investorerne, hvis fundraisingmålet ikke nås, eller hvis projektejeren ikke har modtaget pengene.
 - b) Crowdfundingtjenesteudbyderen tillader tidlig indfrielse af investeringer, tidlig indfrielse af lån eller videresalg af investeringer eller lån via sekundære markeder.

- c) Crowdfundingtjenesteudbyderen begrænser ikke størrelsen, omfanget eller værdien af de transaktioner, indsættelser eller indløsninger, der behandles via crowdfundingplatformen, eller størrelsen af de beløb, der indsættes på individuelle investorkonti.
- d) Crowdfundingtjenesteudbyderen giver investorerne mulighed for at foretage en betaling til projektejerer gennem crowdfundingplatformen med instrumenter, som enten ligger uden for anvendelsesområdet for en reguleringsordning eller er underlagt mindre robuste krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme end kravene i direktiv (EU) 2015/849.
- e) Crowdfundingtjenesteudbyderen accepterer kontantinvesteringer og kontanthævninger, der foretages af investorer, der er enkeltpersoner eller ikkeregulerede juridiske enheder, gennem crowdfundingplatformen.
- f) Crowdfundingtjenesteudbyderen giver investorer eller långivere mulighed for finansiel gearing, privilegeret indløsning eller garanteret afkast.
- g) Crowdfundingtjenesteudbyderen bekræfter ikke sit tilsagn om at tilbagekøbe værdipapirer, og der er ikke tid til sådanne tilbagekøb.
- h) For andre instrumenter end aktieinstrumenter angives den nominelle rente, den dato, fra hvilken der skal betales renter, forfaldsdatoerne for rentebetalinger, forfaldsdatoen og det relevante afkast ikke på en forståelig måde.
- i) Crowdfundingtjenesteudbyderen giver mulighed for betalinger via crowdfundingplatformen i virtuelle valutaer.
- j) Crowdfundingtjenesteudbyderen giver investorer og projektere mulighed for at føre flere konti på crowdfundingplatformen, hvor de ikke er knyttet til specifikke crowdfundingprojekter.
- k) Crowdfundingtjenesteudbyderen giver mulighed for overførsel mellem investorer eller projektere på crowdfundingplatformen.

17.5. Crowdfundingtjenesteudbydere bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til lavere risiko:

- a) Crowdfundingtjenesteudbyderen kræver, at midler til investering, indløsning, långivning eller tilbagebetaling bevisligt trækkes fra eller sendes til en konto i kundens eget navn eller fælles navn i et kreditinstitut, finansieringsinstitut eller et betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2015/2366, i overensstemmelse med krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.

- b) Crowdfundingtjenesteudbyderen fastsætter grænser for investeringer, udlån, indløsning og tilbagebetaling, der behandles via crowdfundingplatformen, i form af pengebeløb og antal betalinger.
- c) Crowdfundingtjenesteudbyderen kræver en fast eller længere ihændeleverperiode for investeringer eller tilbagebetalingsperiode for lån, der er opnået gennem crowdfundingplatformen.
- d) Crowdfundingtjenesteudbyderen begrænser de beløb, der på et hvilket som helst tidspunkt kan være indsat på en konto på crowdfundingplatformen .
- e) Crowdfundingtjenesteudbyderen bruger teknologi til at konstatere, om investorerne eller projektejerne bruger VPN eller andre teknologier, der skjuler den reelle placering og enhed, når de bruger crowdfundingplatformen.
- f) Crowdfundingtjenesteudbyderen tillader ikke oprettelse af flere konti på crowdfundingplatformen.

Risikofaktorer vedrørende kunden

17.6. Crowdfundingtjenesteudbyderen bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) Kundens art eller adfærd er usædvanlig, f.eks.:
 - i. Rationalet bag investeringen eller lånet mangler en klar strategi eller økonomisk begrundelse.
 - ii. Investoren ønsker at indløse en investering inden for kort tid efter den oprindelige investering.
 - iii. Investoren anmoder om privilegerede betingelser eller et fast afkast af investeringen.
 - iv. Investoren eller projektejerne overfører midler til platformen ud over dem, der er nødvendige for projektet/lånet, og anmoder derefter om tilbagebetaling af overskydende beløb.
 - v. Investoren eller projektejerne er en enkeltperson eller en juridisk person, der er forbundet med højere ML-risici.
 - vi. Projektejerne fremskynder uventet eller uden rimelig forklaring en aftalt indløsnings-/tilbagebetalingsplan ved hjælp af enten faste beløb eller ophævelse før tid.

- vii. Projektejeren synes at være tilbageholdende med at give oplysninger om projektet eller initiativet, der søges crowdfundingtil.
 - viii. Kilden til midlerne til investeringen er uklar, og investoren er tilbageholdende med at give disse oplysninger, når crowdfundingtjenesteudbyderen anmoder herom. Omfanget af investerede aktiver overstiger omfanget af investorens estimerede likvide aktiver. De investerede midler lånes.
 - ix. Investoren er ikke bosiddende i eller har ingen andre forbindelser med crowdfundingplatformslandet eller genstanden for investeringen.
 - x. Investoren eller projektjeren er en politisk eksponeret person.
 - xi. Investoren nægter at indgive de krævede kundekendingsoplysninger.
- b) Investoren eller projektjeren overfører virtuelle valutaer.
 - c) Investoren eller projektjeren har været involveret i negative nyheder.
 - d) Investoren eller projektjeren er underlagt sanktioner.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

17.7. Crowdfundingtjenesteudbyderen bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) Crowdfundingtjenesteudbyderen driver crowdfundingplatformen helt online uden tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger som f.eks. elektronisk identifikation af en person, der anvender elektroniske signaturer eller elektroniske identifikationsmidler, der er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 910/2014.
- b) Kunderne hveres uden direkte kontakt via crowdfundingplatformen uden nogen sikkerhedsforanstaltninger.
- c) Crowdfundingtjenesteudbyderen opererer uden for en reguleringsordning, og derfor er de foranstaltninger, der ellers ville være indført for at afsløre og begrænse den potentielle anvendelse af crowdfundingplatformen til ML/TF-formål, muligvis ikke blevet indført. Dette berører ikke anvendelsen af retningslinje 11.

17.8. Crowdfundingtjenesteudbyderen bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til lavere risiko:

- a) Crowdfundingtjenesteudbyderen anvender et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut til at udføre pengebehandlings- eller pengeoverførselstjenester. Alternativt åbner crowdfundingtjenesteudbyder en konto i eget navn i et reguleret kreditinstitut eller finansieringsinstitut, hvorigennem pengetransaktioner foregår mellem projektejere og investorer.
- b) Den crowdfundingtjenesteudbyder, der driver crowdfundingplatformen, har tilladelse som betalingsinstitut i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 eller fungerer som agent for et betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2015/2366, og behandler direkte pengetransaktioner mellem investorer og projektejere. Dette berører ikke anvendelsen af retningslinje 11.
- c) Investorer og projektejere er blevet mødt direkte eller er blevet introduceret af en reguleret finansiel formidler (kreditinstitut eller investeringselskab), som har gennemført udførlige kundekendskabsprocedurer for alle kunder (projektejere og investorer)

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

17.9. Crowdfundingtjenesteudbyderen bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) Crowdfundingtjenesteudbyderen har global rækkevidde og matcher investorer, projektejere og projekter fra forskellige jurisdiktioner.
- b) Midlerne stammer fra personlige eller forretningsmæssige forbindelser til en jurisdiktion, der ifølge troværdige kilder har et betydeligt omfang af korrupsion eller andre kriminelle aktiviteter, f.eks. terrorisme, hvidvask af penge, fremstilling og levering af ulovlig narkotika eller andre prædikatorforbrydelser.
- c) Projektejeren eller investoren eller deres respektive egentlige ejere, hvis det er relevant, befinder sig i en jurisdiktion, der er forbundet med højere ML/TF-risici, eller en jurisdiktion uden effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Crowdfundingtjenesteudbydere bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner, der vides at yde finansiering eller støtte til terroraktiviteter, eller hvor grupper, der udfører terrorhandlinger, vides at operere, og jurisdiktioner, der er underlagt finansielle sanktioner, embargoer eller foranstaltninger (udstedt af f.eks. EU eller FN), der vedrører terrorisme, finansiering af terrorisme eller spredning.

Foranstaltninger

- 17.10. Crowdfundingtjenesteudbydere, der er forpligtede enheder, f.eks. betalingsinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 eller fungerer som agent for et betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv (EU) 2015/2366, bør også anvende de relevante foranstaltninger i sektorretningslinje 11 på deres crowdfundingtjenester.
- 17.11. Crowdfundingtjenesteudbydere, der er forpligtede enheder, f.eks. investeringselskaber med tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, bør også anvende de relevante foranstaltninger i sektorretningslinje 15 på deres crowdfundingtjenester.
- 17.12. Crowdfundingtjenesteudbydere, der er forpligtede enheder, f.eks. kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør også anvende de relevante foranstaltninger i sektorretningslinje 9 på deres crowdfundingtjenester.
- 17.13. En virksomhed, der er godkendt som crowdfundingtjenesteudbyder i henhold til national lovgivning vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør ligeledes anvende disse sektorretningslinjer og andre relevante sektorretningslinjer for at sikre et harmoniseret og effektivt tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme blandt crowdfundingtjenesteudbydere, der er etableret i EU.

Kundekendskabsprocedurer

- 17.14. Crowdfundingtjenesteudbydere bør anvende kundekendskabsforanstaltninger i overensstemmelse med afsnit I på alle deres kunder, uanset om de er investorer eller projektere.
- 17.15. Crowdfundingtjenesteudbydere, der er afhængige af, at kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter indsamler midler fra eller overfører midler til kunder, bør tage hensyn til risikofaktorerne for distributionskanaler i afsnit I og navnlig sikre sig, at disse kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter har indført passende kundekendskabsprocedurer.

Skærpede kundekendskabskrav

- 17.16. Hvis den risiko, der er forbundet med en lejlighedsvis transaktion eller en forretningsforbindelse, øges, bør crowdfundingplatformen anvende følgende skærpede kundekendskabsprocedurer:
- a) indhentning af flere oplysninger fra de kunder, der handler på platformen, f.eks. deres investeringshensigt og -erfaring, baggrund og omdømme, inden forretningsforbindelsen etableres (f.eks. ved at foretage søgninger i åbne kilder eller negative mediesøgninger eller bestille en tredjemands efterretningsrapport for at opbygge en mere fuldstændig kundeprofil)

- b) iværksættelse af yderligere tiltag for at kontrollere de indhentede dokumenter, data eller oplysninger
- c) indhentning af oplysninger om midlernes oprindelse for kunderne og deres egentlige ejere
- d) krav om, at indløsningsbetalingen eller lånetilbagebetalingen foretages via den oprindelige konto, der blev anvendt til investeringen, eller en konto i kundens eget navn eller fælles navn
- e) hyppigere og mere intensiv overvågning af transaktioner
- f) krav om, at den første betaling af investeringen eller lånet foretages via en betalingskonto, der føres i den berørte parts eget navn eller fælles navn hos et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut eller et reguleret kredit- eller finansieringsinstitut i et tredjeland, der har krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849
- g) indhentning af godkendelse fra den øverste ledelse på transaktionstidspunktet, når en kunde anvender platformen for første gang
- h) øget overvågning af kunderelationer og individuelle transaktioner.

Lempede kundekendskabskrav

17.17. I lavrisikosituationer og for så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan crowdfundingplatforme anvende lempede kundekendskabsprocedurer, som kan omfatte:

- a) kontrol af kundens og eventuelt den egentlige ejers identitet under etableringen af forretningsforbindelsen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849, eller
- b) en antagelse af, at en betaling trukket på en konto i kundens eget navn eller fælles navn hos et reguleret kredit- eller finansieringsinstitut i et EØS-land opfylder kravene i artikel 13, stk. 1, litra a) og b), i direktiv (EU) 2015/849.

Retningslinje 18: Sektorretningslinje for betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere

18.1. Når selskaberne anvender denne retningslinje, bør de tage hensyn til definitionerne i artikel 4, nr. 18 og 19), i direktiv (EU) 2015/2366, hvorefter:

- a) en betalingsinitieringstjenesteudbyder er betalingstjenesteudbyder, der udøver betalingsinitieringstjenester, dvs. en tjeneste til initiering af en betalingsordre på anmodning af betalingstjenestebrugeren med hensyn til en betalingskonto hos en anden betalingstjenesteudbyder, jf. artikel 4, nr. 15, i direktiv (EU) 2015/2366
- b) kontooplysningstjenesteudbyder er en betalingstjenesteudbyder, der tilbyder kontooplysningstjenester, dvs. en onlinetjeneste, der leverer konsoliderede oplysninger om en eller flere betalingskonti, som betalingstjenestebrugeren har hos enten en anden betalingstjenesteudbyder eller hos flere end én betalingstjenesteudbyder, jf. artikel 4, nr. 16, i direktiv (EU) 2015/2366.

18.2. Selskaberne bør tage hensyn til, at den iboende ML/TF-risiko, der er forbundet med betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere, selv om de er forpligtede enheder i henhold til direktiv (EU) 2015/849, er begrænset, fordi:

- a) betalingsinitieringstjenesteudbydere, selv om de er involveret i betalingskæden, ikke selv udfører betalingstransaktionerne og ikke er i besiddelse af betalingstjenestebrugers midler
- b) kontooplysningstjenesteudbydere ikke er involveret i betalingskæden og er ikke i besiddelse af betalingstjenestebrugers midler.

18.3. Når betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere udbyder betalingsinitieringstjenester eller kontooplysningstjenester, bør de anvende denne sektorretningslinje i tillæg til afsnit I.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende kunden

18.4. Ved vurderingen af ML/TF-risici bør betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere som minimum anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) For betalingsinitieringstjenesteudbydere: Kunden overfører midler fra forskellige betalingskonti til den samme betalingsmodtager, som tilsammen udgør et stort beløb, uden en klar økonomisk eller legitim begrundelse, eller som giver betalingsinitieringstjenesteudbyderen rimelig grund til at formode, at kunden forsøger at unddrage sig specifikke overvågningstærskler

- b) For kontooplysningstjenesteudbydere: Kunden overfører midler fra forskellige betalingskonti til den samme betalingsmodtager eller modtager midler fra forskellige betalingskonti fra samme betaler, som tilsammen udgør et stort beløb, uden en klar økonomisk eller legitim begrundelse, eller som giver kontooplysningstjenesteudbyderen rimelig grund til at formode, at kunden forsøger at unddrage sig specifikke overvågningstærskler.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

18.5. Ved vurderingen af ML/TF-risici kan betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere se ESA'ernes udtalelse om anvendelsen af innovative løsninger i kundekendingsproceduren (JC 2017 81).

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

18.6. Ved vurderingen af ML/TF-risici bør betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere som minimum anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko, navnlig hvis kunden anvender flere konti hos forskellige kontoførende betalingstjenesteudbydere til at foretage betalinger:

- a) For betalingsinitieringstjenesteudbydere: Kunden initierer en betaling til en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, et højrisikotredjeland eller en person med kendte forbindelser til disse jurisdiktioner.
- b) For kontooplysningstjenesteudbydere: Kunden modtager midler fra eller sender midler til jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko, et højrisikotredjeland eller en person med kendte forbindelser til disse jurisdiktioner, eller kunden forbinder betalingskonti i flere personers navn i mere end én jurisdiktion.

18.7. Ved vurderingen af ML/TF-risici bør kontooplysningstjenesteudbydere og betalingsinitieringstjenesteudbydere anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) For betalingsinitieringstjenesteudbydere: Kunden initierer en betalingsstransaktion til et EØS-land eller til et tredjeland med krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som ikke er mindre robuste end kravene i direktiv (EU) 2015/849.
- b) For kontooplysningstjenesteudbydere: Kundens betalingskonti føres i et EØS-medlemsland.

Foranstaltninger

18.8. Kunden er:

- a) For betalingsinitieringstjenesteudbydere: Kunden er den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af betalingskontoen, og som anmoder om initiering af en betalingsordre fra denne konto. I det specifikke tilfælde, hvor betalingsinitieringstjenesteudbyderen har en forretningsforbindelse som omhandlet i

artikel 3, nr. 13), i direktiv (EU) 2015/849 med betalingsmodtageren vedrørende betalingsinitieringstjenester og ikke med betaleren, og betaleren anvender den pågældende betalingsinitieringstjenesteudbyder til at initiere en enkelt transaktion eller en engangstransaktion til den pågældende betalingsmodtager, er betalingsinitieringstjenesteudbyderens kunde betalingsmodtageren og ikke betaleren ifølge disse retningslinjer. Dette berører ikke artikel 11 i direktiv (EU) 2015/849 og afsnit I i disse retningslinjer, navnlig med hensyn til lejlighedsvis transaktioner, og betalingsinitieringstjenesteudbyderens forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 og anden gældende EU-lovgivning.

- b) For kontooplysningstjenesteudbydere: Kunden er den fysiske eller juridiske person, der har indgået kontrakt med kontooplysningstjenesteudbyderen. Dette kan være den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af betalingskonto/-kontiene.

18.9. Betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere bør træffe passende foranstaltninger til at identificere og vurdere den ML/TF-risiko, der er forbundet med deres virksomhed. Med henblik herpå bør betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere tage hensyn til alle de data, de har til rådighed. Hvilken type data de har til rådighed, afhænger bl.a. af den specifikke tjeneste, der tilbydes kunden, med betalingstjenestebrugerens udtrykkelige samtykke, og som er nødvendige for leveringen af deres tjenester, jf. artikel 66, stk. 3, litra f), og artikel 67, stk. 2, litra f), i direktiv (EU) 2015/2366.

18.10. I henhold til artikel 11 i direktiv (EU) 2015/849 bør betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere fastlægge omfanget af kundekendskabsforanstaltninger på et risikobaseret grundlag under hensyntagen til alle de data, de har til rådighed med betalingstjenestebrugerens udtrykkelige samtykke, og som er nødvendige for leveringen af deres tjenester, i overensstemmelse med artikel 66, stk. 3, litra f), og artikel 67, stk. 2, litra f), i direktiv (EU) 2015/2366. I de fleste tilfælde betyder det lave iboende risikoniveau, der er forbundet med disse forretningsmodeller, at lempede kundekendskabsprocedurer bliver det almindelige. I tilfælde med lav risiko og i det omfang anvendelsen af lempede kundekendskabsprocedurer er forbudt eller begrænset i henhold til national lovgivning, kan kontooplysningstjenesteudbydere og betalingsinitieringstjenesteudbydere tilpasse deres kundekendskabsprocedurer og anvende retningslinje 18.15 i overensstemmelse hermed.

18.11. Tilsyn: Som led i deres kundekendskabsprocedurer bør betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere sikre, at deres systemer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er oprettet på en sådan måde, at de advars om usædvanlige eller mistænkelige transaktioner, idet der tages hensyn til alle de data, de har til rådighed med betalingstjenestebrugerens udtrykkelige samtykke, og som er nødvendige for leveringen af deres tjenester, jf. artikel 66, stk. 3, litra f), og artikel 67, stk. 2, litra f), i direktiv (EU) 2015/2366. Betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere bør anvende deres egne typologier eller tredjemandstypologier til at opdage usædvanlige transaktionsaktiviteter.

Kundekendskabsprocedurer

- 18.12. Betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere bør anvende kundekendskabsforanstaltningerne over for deres kunder i overensstemmelse med afsnit I.
- 18.13. I henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849 skal kontooplysningstjenesteudbyderen, hver gang der tilføjes en konto, spørge kunden eller på anden måde kontrollere, om kontoen er vedkommendes egen konto, en delt konto eller en juridisk enheds konto, som kunden har fuldmagt til at få adgang til (f.eks. en sammenslutning eller en virksomhedskonto).

Skærpede kundekendskabskrav

- 18.14. I situationer med højere risiko bør selskaberne anvende de skærpede kundekendskabsprocedurer, der er fastsat i afsnit I.

Lempede kundekendskabskrav

- 18.15. Selskaberne bør altid kende deres kundes navn. Betalingsinitieringstjenesteudbydere og kontooplysningstjenesteudbydere kan overveje at anvende lempede kundekendskabsprocedurer, som f.eks.:
- a) Anvendelse af midlernes oprindelse som dokumentation for kundens identitet, hvis kundens betalingskontooplysninger er kendt, og betalingskontoen føreshos en EØS-reguleret betalingsformidler.
 - b) Udskydelse af kontrollen af kundens identitet til et bestemt senere tidspunkt efter etableringen af forbindelsen. I så fald bør selskaberne sikre, at deres politikker og procedurer fastsætter, hvornår kundekendskabsprocedurerne skal gennemføres.
 - c) Antagelse af arten af og formålet med forretningsforbindelsen.

Retningslinje 19: Sektorretningslinje for selskaber, der fungerer som vekselkontorer

- 19.1. Selskaber, der fungerer som vekselkontorer, bør anvende denne sektorretningslinje i tillæg til afsnit I.
- 19.2. Selskaberne bør tage hensyn til de iboende risici ved valutatenester, som kan eksponere dem for betydelige ML/TF-risici. Selskaberne bør være opmærksomme på, at disse risici skyldes transaktionernes enkelhed, hastighed og ofte kontantbaserede karakter. Selskaberne bør også tage hensyn til, at deres kendskab til den ML/TF-risiko, der er forbundet med kunden, kan være begrænset, fordi de normalt udfører lejlighedsvis transaktioner og ikke indgår en forretningsforbindelse.

Risikofaktorer

Risikofaktorer vedrørende produkter, tjenesteydelser og transaktioner

- 19.3. Selskaberne bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:
- a) Transaktionen er usædvanlig stor i absolutte tal eller sammenlignet med kundens økonomiske profil
 - b) Transaktionen ikke har noget klart økonomisk eller finansielt formål.
- 19.4. Selskaberne bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til lavere risiko
- a) Det vekslende beløb er lavt. Selskaberne bør dog bemærke, at små beløb alene ikke er nok til at fjerne TF-risikoen.

Risikofaktorer vedrørende kunden

- 19.5. Selskaberne bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:
- a) Kundens adfærd:
 - i. Kundens transaktioner ligger lige under den gældende tærskel for kundekendingsprocedurer, navnlig når disse er hyppige eller gennemføres inden for et kort tidsrum.
 - ii. Kunden kan ikke eller vil ikke give oplysninger om midlernes oprindelse.
 - iii. Kunden ønsker at veksle store beløb i udenlandsk valuta, som ikke kan konverteres eller ikke anvendes hyppigt.
 - iv. Kunden veksler store beløb i små pengesedler i én valuta til større sedler i en anden valuta, eller omvendt.

- v. Kundens adfærd giver ikke nogen åbenbar økonomisk mening.
- vi. Kunden besøger mange af det samme selskabs forretningssteder samme dag (i det omfang selskabet har kendskab hertil).
- vii. Kundens forespørger om identifikationstærskel og/eller nægter at besvare lejlighedsvis eller rutinemæssige spørgsmål.
- viii. Kunden veksler midler i én udenlandsk valuta til en anden udenlandsk valuta.
- ix. Kunden veksler store beløb eller foretager hyppig veksling, der ikke vedrører kundens virksomhed.
- x. Den valuta, som kunden sælger, svarer ikke til det land, hvor kunden er statsborger eller har bopæl.
- xi. Kunden køber valuta fra et usædvanligt sted i forhold til vedkommendes eget land uden nogen logisk forklaring
- xii. Kunden køber en valuta, der ikke er i overensstemmelse med de foreliggende oplysninger om kundens bestemmelsesland.
- xiii. Kunden køber eller sælger et stort beløb af en valuta fra en jurisdiktion, der er forbundet med betydelige niveauer af prædikatforbrydelser for hvidvask af penge eller terroraktivitet.

b) Kundens forretningsaktivitet:

- i. Kundens virksomhed er forbundet med en højere ML/TF-risiko, f.eks. kasinoer, køb/salg af ædelmetal og ædelsten eller skrotforhandler.

Risikofaktorer i forbindelse med distributionskanaler

19.6. Selskaberne bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) Tjenesteydelsen leveres udelukkende online uden passende sikkerhedsforanstaltninger.
- b) Leveringen af tjenester foregår gennem et netværk af agenter.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

19.7. Selskaberne bør anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a) Vekselkontoret er beliggende i en jurisdiktion, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko.

Foranstaltninger

19.8. Da denne virksomhed primært er transaktionsbaseret, bør selskaberne overveje, hvilke overvågningssystemer og kontrolforanstaltninger de har indført for at sikre, at de opdager forsøg på hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, selv om de kundekendskabsoplysninger, de er i besiddelse af om kunden, er grundlæggende eller mangler. Dette overvågningssystem bør tilpasses virksomhedens omfang og risikoeksponeringen.

Kundekendskabsprocedurer

19.9. Selskaberne bør i deres interne politikker og procedurer klart definere, hvornår de skal udføre kundekendskabsprocedurer over for deres lejlighedsvis kunder. Dette bør omfatte:

- a) Situationer, hvor en transaktion eller identificerede tilknyttede transaktioner beløber sig til 15 000 EUR eller den eller de nationale tærskler, hvis den er lavere, eller mere. Selskabernes politikker og procedurer bør klart definere, hvornår en række enkeltstående transaktioner udgør en forretningsforbindelse, idet der tages hensyn til baggrunden for selskabernes aktiviteter (dvs. den gennemsnitlige normale størrelse af en engangstransaktion foretaget af deres normale kunder).
- b) Situationer, hvor der er mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

19.10. Selskaberne bør under alle omstændigheder indføre systemer og kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med retningslinje 4.7, litra b), med henblik på at:

- a) identificere tilknyttede transaktioner (f.eks. for at afsløre, om den samme kunde henvender sig til flere kontorer inden for kort tid)
- b) overvåge transaktionerne på en måde, der er tilstrækkelig og effektiv i forhold til selskabets størrelse, antallet af kontorer, transaktionernes størrelse og volumen, typen af de udførte aktiviteter, leveringskanalerne og de risici, der er identificeret i risikovurderingen af hele virksomheden.

Skærpede kundekendskabskrav

19.11. Hvis risikoen i forbindelse med en lejlighedsvis transaktion eller forretningsforbindelse øges, bør selskaberne anvende skærpede kundekendskabsprocedurer i overensstemmelse med afsnit I, herunder, hvor det er relevant, øget overvågning af transaktioner (f.eks. øget hyppighed eller lavere tærskler) og indhentning af flere oplysninger om virksomhedens art og formål eller kilden til kundens midler.

Lempede kundekendskabskrav

19.12. For så vidt som det er tilladt i henhold til national lovgivning, kan selskaberne overveje at anvende lempede kundekendskabsprocedurer i lavrisikosituationer, herunder:

- a) udskydelse af kontrollen af kundens identitet til et bestemt senere tidspunkt efter etableringen af forbindelsen
- b) kontrol af kundens identitet på grundlag af en betaling trukket på en konto i kundens eget navn eller fælles navn eller på en konto i et EØS-reguleret kredit- eller finansieringsinstitut.

Retningslinje 20: Sektorretningslinjer for virksomhedsfinansiering

- 20.1. Selskaber, der leverer virksomhedsfinansieringstjenester, bør tage hensyn til de iboende ML/TF-risici, der er forbundet med disse aktiviteter, og være opmærksomme på, at sådanne aktiviteter er baseret på tætte rådgivningsforbindelser, navnlig med erhvervskunder og andre parter som f.eks. potentielle strategiske investorer.
- 20.2. Når selskaberne tilbyder virksomhedsfinansieringstjenester, bør de anvende denne sektorretningslinje i tillæg til afsnit I. Sektorretningslinje 12, 15 og 16 kan også være relevante i denne sammenhæng.

Risikofaktorer

Risikofaktorer i forbindelse med kunder og begunstigede

- 20.3. Når selskaber tilbyder virksomhedsfinansieringstjenester, bør de anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:
- a) Kundens ejerskab er uigennemsigtigt uden nogen åbenlys kommerciel eller lovlig begrundelse, f.eks. hvis ejerskabet eller kontrollen er overdraget til andre enheder såsom truste eller securitiseringsenheder med særligt formål som defineret i artikel 2, nr. 2, i forordning (EU) 2017/2402
 - b) selskabsstrukturerne eller -transaktionerne er komplekse, f.eks. en lang investeringskæde med brug af skuffeselskaber, eller uigennemsigtige, og dette ikke har et klart forretningsmæssigt formål
 - c) hvis der ikke er bevis for, at kunden har modtaget et mandat eller en tilstrækkelig godkendelse fra den øverste ledelse til at indgå kontrakten
 - d) der er kun få uafhængige midler til at kontrollere kundens identitet
 - e) der er mistanke om ulovligheder, f.eks. værdipapirsvindel eller insiderhandel.
- 20.4. Når selskaber tilbyder virksomhedsfinansieringstjenester, bør de anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til lavere risiko: Kunden er:
- a. en offentlig forvaltning eller en virksomhed fra en jurisdiktion med et lavt korruptionsniveau, eller
 - b. et kredit- eller finansieringsinstitut fra en jurisdiktion med en effektiv ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er underlagt tilsyn med hensyn til overholdelse af deres forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Landespecifikke eller geografiske risikofaktorer

20.5. Når selskaber tilbyder virksomhedsfinansieringstjenester, bør de anse følgende risikofaktorer for faktorer, der kan bidrage til øget risiko:

- a. Kunden eller dennes egentlige ejer er etableret i eller tilknyttet jurisdiktioner, der er forbundet med en højere ML/TF-risiko. Selskaberne bør være særligt opmærksomme på jurisdiktioner med et højt korruptionsniveau.

Foranstaltninger

20.6. Udbydere af virksomhedsfinansiering vil i sagens natur indsamle omfattende kundekendingsoplysninger. Selskaberne bør anvende disse oplysninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Skærpede kundekendingskrav

20.7. Hvis den risiko, der er forbundet med en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis transaktion, øges, bør selskaberne anvende skærpede kundekendingsprocedurer, herunder:

- a) Yderligere kontrol af kundens ejer- og kontrolstruktur, reelt ejerskab og navnlig eventuelle forbindelser, som kunden måtte have med politisk eksponerede personer, og i hvilket omfang disse forbindelser påvirker ML/TF-risikoen i forbindelse med forretningsforbindelsen.
- b) Vurderinger af integriteten af direktører, aktionærer og andre parter med betydelig deltagelse i kundens forretning og virksomhedsfinansieringstransaktionen.
- c) Kontrol af identiteten af andre ejere eller parter med kontrol over en selskabsenhed.
- d) Fastlæggelse af kilden til og arten af de midler eller aktiver, der anvendes af alle parter i transaktionen, eventuelt ved hjælp af dokumentation eller garantier fra en relevant tredjemand.
- e) Yderligere kontrol med henblik på at fastslå virksomhedskundens finansielle situation.
- f) Brug af andre beviser end dokumenter, f.eks. møder med troværdige personer, som kender de pågældende personer, f.eks. bankansatte, revisorer eller juridiske rådgivere. Selskaberne bør overveje, om denne dokumentation er tilstrækkelig til at påvise, at kunden har givet en korrekt fremstilling af sine personlige og finansielle forhold. Hvis der anvendes andre beviser end dokumenter, skal der føres en fortegnelse over, på hvilket grundlag beslutningerne er truffet.

- g) Risikofølsomme kundekendskabskontroller hos andre parter i en finansiel aftale for at opnå tilstrækkelig baggrundsviden til at fastslå transaktionens art. Dette skyldes, at selskabet kan blive udsat for risici for hvidvask af penge, ikke blot af dets kunder, men også af parter i transaktioner, som selskabet ikke har nogen direkte forretningsforbindelse med. Selskaberne bør tage hensyn til, at disse parter kan omfatte:
- i. et kundeselskabs overtagelses- eller fusionsmål
 - ii. potentielle eller faktiske investorer hos en erhvervskunde
 - iii. selskaber, hvori selskabet har en betydelig ejerandel (men som det ikke har en bredere forretningsforbindelse med)
 - iv. potentielle fremtidige kunder
 - v. agenter, der handler på vegne af securitiseringsenheden (som kan være eller ikke være en reguleret enhed), i securitiseringstransaktioner som defineret i artikel 2, nr. 1, i forordning (EU) 2017/2402
- h) selskaber, der tilbyder virksomhedsfinansieringstjenester, bør foretage en øget løbende overvågning. I denne forbindelse bør selskaber, der anvender automatiseret transaktionsovervågning, kombinere dette med viden og ekspertise hos det personale, der deltager i aktiviteten. Denne skærpede overvågning bør føre til en klar forståelse af, hvorfor en kunde foretager en bestemt transaktion eller aktivitet. Med henblik herpå bør selskaberne sikre, at deres medarbejdere anvender deres viden om kunden, og hvad der ville være normalt under de givne omstændigheder, for at kunne opdage de usædvanlige eller potentielt mistænkelige forhold.
- i) Hvis selskabet deltager i udstedelsen af værdipapirer, bør det bekræfte, at en tredjemand, der deltager i salg af securitiseringsinstrumenter eller -transaktioner til investorer, selv anvender tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer.
- j) Ved vurderingen af de ML/TF-risici, der er forbundet med et securitiseringsinstrument eller en securitiseringstransaktion, bør et selskab have kendskab til det underliggende økonomiske formål med ordningen, herunder graden af kundekendskab, der kræves for forskellige parter i ordningen, hvilket kan omfatte parter, som selskabet ikke har en direkte forretningsforbindelse med.

Lempede kundekendskabsprocedurer

- 20.8. Selskaberne bør anvende de oplysninger, de har, takket være virksomhedsfinansieringsaktiviteternes relationsbaserede karakter, transaktionernes omfang og behovet for at vurdere kreditrisikoen og den omdømmemæssige risiko, som ordninger for virksomhedsfinansiering udgør, også med henblik på lempede kundekendskabsprocedurer.
- 20.9. Hvis selskaberne handler med formidlere, som har konti, der primært anvendes af deres underliggende kunder, bør de anvende sektorretningslinje 16.